

ALTINŞEHİR ADANA

KENT KÜLTÜRÜ VE SANAT DERGİSİ

MART - NİSAN 2011 SAYI:1

FIYAT: 7.5 TL

- Adana Kazılıyor... Tarih Ortaya Çıkıyor...
- Kaplumbağa Terbiyecisi Kim?
- Anıtkabir'in Hattatı Ethem Çalışkan ile...
- Evrim Teorisi'ni İlk Kez Darwin mi Yayınladı?
- Tabib Odası, Eczacılar Odası ve Diş Hekimleri Odası Başkanlarıyla...

"DÖRT BİN YILLIK ÖYKÜ: ADANA"
FOTOGRAF GÖSTERİSİ DERGİMİZLE HEDİYE

Bu hız **kalbinize**

0322 444 4 275 0322 248 0134 www.altisaniyedehtanjiyo.com

JCI
QUALITY
APPROVAL

Belediye Evleri Mh. T. Özal Blv. No: 234 Çukurova-Adana
T: 0322 455 25 50 • F: 0322 248 25 55

www.bskmetropark.com

**Adana'nın
Ulusal
Hastanesi**

iyi gelecek:

saniye

Kalbiniz için, kendiniz için, sevdikleriniz için sadece
"6 saniye" ayırmanız yeterli.

AĞRISIZ, KANSIZ, AMELİYATSIZ

BT Anjiyo

40 yaşınızı geride bıraktıysanız... Stresli, yorucu ve hareketsiz bir yaşıyorsanız... Sigara kullanıyorsanız ya da sigara içilen ortamlarda bulunuyorsanız... Sağlıklı beslenmenin kurallarına uymakta zorluk çekiyorsanız... Spor, günlük yaşamınız içerisinde yer almıyorsa... Kalp rahatsızlıklarının aile hikâyenizde özel bir yeri varsa... Kalbiniz, geri sayıma geçmiş olabilir.

Ağrısız, kansız, ameliyatsız anjiyo ile hızlı, güvenli ve daha kesin sonuçlarla
yaşama bağlanın, geleceğe umutla bakın.

BSK **METROPARK**
H A S T A N E S İ

• BEYİN VE SINIR CERRAHİSİ • ÇOCUK CERRAHİSİ • ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI • DAHİLİYE • DERMATOLOJİ • DIŞ HASTALIKLARI • ENFEKSİYON HASTALIKLARI • KLINİK
MİKROBİYOLOJİ • FİZİK TEDAVİ VE REHABİLİTASYON • GASTROENTEROLOJİ • GENEL CERRAHİ • GÖĞÜS HASTALIKLARI • GÖZ HASTALIKLARI • KADIN HASTALIKLARI VE
DOĞUM • KALP VE DAMAR CERRAHİSİ • KARDİYOLOJİ • KULAK BURUN BOĞAZ • NEFROLOJİ • NÖROLOJİ • ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ • PLASTİK CERRAHİ • ÜROLOJİ •
ACIL SERVİS • ANJİYOGRAFI ÜNİTESİ • İNVAZİF RADYOLOJİ • 64 DEDEKTÖRLÜ BT • BT ANJİYO • 1,5 T MR • 4 BOYUTLU ULTRASOUND • BİYOKİMYA LABORATUVARI •
MİKROBİYOLOJİ LABORATUVARI • BESLENME VE DİYETETİK • UYKU LABORATUVARI • NÖROFEEDBACK • ONKOLOJİ ÜNİTESİ VE AĞRI KLİNİĞİ (ÇOK YAKINDA)

Altın Oran

Güzelliğin Sembolü

Altınşehir Adana Dergisi bir Altınoran Düşünce ve Sanat Platform'u üretimidir. Bu platform, önemli ayrışma ve çatışmalar yaşanan kentimizde, en azından sanat alanında, benzer düşünceler içinde olan sanatçı ve düşünce insanını bir araya getirerek birlikte üretme, birlikte büyüme anlayışını geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Platform'un manifesto sayılabilecek, ilke ve hedeflerini şöyle açıklayabiliriz:

Altın Oran bir çok sanat dalında faaliyet gösteren sanatçı ve sanatseveri bir araya getiren, birlikte üretip, sunumda elbirliği edebilen, kentimizin sanat yaşamının gelişip güçlenerek, bilimsel temele oturması için lobi yapan, sanat eğitimi veren, projeler üreten bir düşünce ve üretim platformu.

Bugüne kadar varolan hiçbir kuruluşun alternatifi değil, düşünce ve üretim ortağı olmayı hedef alan bir oluşum. Bu yüzden başta resmi kurumlar olmak üzere, sanat alanında Adana için düşünen herkesle işbirliği yapacak olan bir birliktelik.

Kendine göre koyduğu hedeflerin bazıları şöyle;

1-Üyemiz olan bazı arkadaşlarımız Uluslararası Festivallere (Başta film festivalleri olmak üzere) eser gönderecek düzeye gelmeli.

2-Adanalı sanatçılar uluslararası başarılar sağlamalı... Platform bu başarıların oluşması için sanatçılara destek olmalı.

3-Adana'nın yeni sanat mekanlarına kavuşmasını sağlamalı. Var olan mekanları sanat ve sanat eğitimi için kullanılmasına yardımcı olmalı. Buna sanat derneklerine kalıcı mekanlar temin etmek de dahil olmalı.

4-Artık sanata multi disiplinler bir yöntemle bakabilmeliyiz

5-Adana'da gerçek bir sanat ve kent kültürü dergisi ve hepimizin kitap ve kataloglarını basabilip, dağıtabilecek bir Adana Yayınevi oluşmalı

6-Üreten arkadaşlara el birliği ile ürettikleri sanat ürünlerini yaygınlaştıracak olanaklar sağlanmalı.

7-Baltacı Müzesi Türkiye çapında bir müze olsun diye çalışılmalı ve yeni sanat müzelerinin açılması için çalışılmalı.

8-"Adana Külliyesi" diye isimlendirdiğimiz, kentimizi her yönüyle anlatan, bunun için teknik sınır tanımayan, ama bir baş eserler topluluğu olarak tarihe kalacak olan çalışmayı hep birlikte yapıp, bunu Baltacı Müzesi'ne kazandırmalıyız

Altın Oran Düşünce ve Üretim Platformu'nun ilkelerinden bazıları da şöyledir;

1-Herhangi bir siyasal parti veya gurup ile ilişkimiz olmamalı

2-Sponsor bulmak için iş ve devlet kurumlarıyla ilişki kurulabilir

3-Amaç Adana'dan geçmişte olduğu gibi sanatçılar ve sanat ekollerinin çıkmasını sağlamaktır. Yani hedefimiz sadece sanattır. Yeni Yaşar Kemaller, Yeni Şahin Kaygunlar, Yeni Yılmaz Güneyler...

Bu ilkeleri ve hedefleri benimseyen, sanatla, düşünce veya üretim alanında ilgili tüm Adanalılar'ı Altın Oran içinde görmek dileğiyle...

Altın Şehir ve Altın Oran

“Altın” kelimesi sanat ve bilimde en uygun veya en güzel anlamında kullanılır. Örneğin “Altın Oran” sözcüğü sanatta güzelliği, bilimde ise sağlamlığı, güvenilirliği simgeler.

Kelimeye bu şekilde bakmanın rehberliğinde, Adana’ya bir sıfat yüklemek istersek, “Altınşehir” en uygun seçim olacaktır diye düşünüyorum. Tabi burada “Güzel şehir” kavramını tartışmak gerekir veya kendimize bir soru sormak;

Bir Şehri Güzel Yapan Nedir?

Kuşkusuz geniş caddeler, engelsiz kaldırımlar, parklar, bisiklet yolları, vesaire, güzel şehrin vazgeçilmezleri olsa gerek...

Ama bu geniş caddelerde güvenle dolaşamıyor, parklarda gezemiyorsan... Kılığına, yürüyüşüne, beraber yürüdüğün kişiye karışıyorlarsa... Lokantada yediğin, içtiğin kontrol altındaysa... Sinemalarına doğru dürüst film gelmiyor, tiyatro ise hiç yoksa... İnsanları bölünmüş ise, çoğunluk azınlığın üzerine baskı uyguluyor, farklı düşüncelerin yaşamasına izin verilmiyorsa.... Caddeleri geniş, parkları büyük diye, güzel bir şehirde mi yaşamış oluruz?

Ama bir fikir jimnastiği yapıp, kendi kendimize soralım isterseniz.

Öyle bir şehir düşünelim ki, ortasında bir gölü olsun... Üstelik gölünün suyu içilebilecek kadar temiz, içinde kızıl- erkekli spor yapacak kadar da kullanışlı olsun... Bu yetmez... Şehrin ortasından da yüksek debili bir nehir geçsin... Nehrin ve gölün etrafı tamamen yeşil kalmış ve insanlara açılmış olsun... Devam et diyorsanız eğer, nehrin üzerine dünyanın hala kullanılan en eski köprüsünü de koyalım... Çocuğunuzu gönderebileceğiniz bale kurslarını da, karınızla balayı günlerinizi yeniden yaşayabileceğiniz salsa salonlarını da rahatlıkla bulabilirsiniz.

Binlerce yıldır farklı uygarlıkların birlikte yaşamasının oluşturduğu yüksek kültür, sadece sanat ürünleri olarak değil, günlük yaşantının bir parçası olarak da, bir lokantada, bir düğünde, bir iş konuşmasında size dönsün.

Böyle Bir Şehre

“Altın Şehir” Denilmez mi?

İşte künyede bir kısmının isimlerini gördüğünüz, önemli Adanalılar’ın kurduğu, Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu’nun ürünü olan bu dergiye, bu yüzden “Altınşehir Adana” ismini uygun bulduk.

Amacımız Adana’nın ve Adanalı’nın güzelliklerini paylaşmak, geliştirmektir... Çirkin şeylerle ilişkimiz ise sadece güzel öneriler vermek şeklinde olacaktır!

S. Halik Uygur

MART 2011, YIL: 1, SAYI: 1
ISSN: 1304-1975

İMTİYAZ SAHİBİ
Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti. adına
Mustafa Gökçen

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Dr. S. Haluk Uygur

YAZI İŞLERİ KOORDİNATÖRÜ
Nuri Gürdil

HABER KOORDİNATÖRÜ
Erhan Yelekçi

YAYIN KURULU
Fevzi Acevit, Edip Akten, Şebnem Akten,
Hamit Levent Arpaç, Yaşar Ateşoğlu,
Metin Bahçıvan, Dr. A. İhsan Çay,
Mesut Dikel, Mustafa Gökçen,
Nuri Gürdil, Doç Dr. Murat Ali Hersekli,
Dr. Mehmet Kobaner, İpek Kobaner,
Mahmut Hazım Kısakürek, Dr. A. İhsan Ökten
Bülent Şen, İsmail Timuçin, Prof. İlter Uzel,

YAZARLARIMIZ
Fevzi Acevit, Metin Bahçıvan, Ogün Burduloğlu,
Nevcihan Çay, Coşar Çopuroğlu, Mesut Dikel,
Nazan Gökkaya, Nuri Gürdil,
Mahmut Hazım Kısakürek, Dr. Mehmet Kobaner,
İpek Kobaner, Oğuz Nar, Prof. Dr. Nuran Ögülcü,
Bülent Şen, Nejla Taş,
Prof. Dr. Nezih Uygur, Doç. Dr. Sibel Uygur

RESİMLEME
Mesut Dikel

KARİKATÜR
Bayram Top

FOTOĞRAF
Erhan Yelekçi,
Dr. S. Haluk Uygur,
Dr. Mehmet Kobaner,
Dr. Ali İhsan Ökten

KATKIDA BULUNANLAR
Mehmet Emin Arıcı, Yıldız Çetinkaya,
Mehmet Dilci, Dr. Can Eren, Selami Güleç,
Reşat Sağbaş, Gülsüm Ünal, İlhan Yağar,

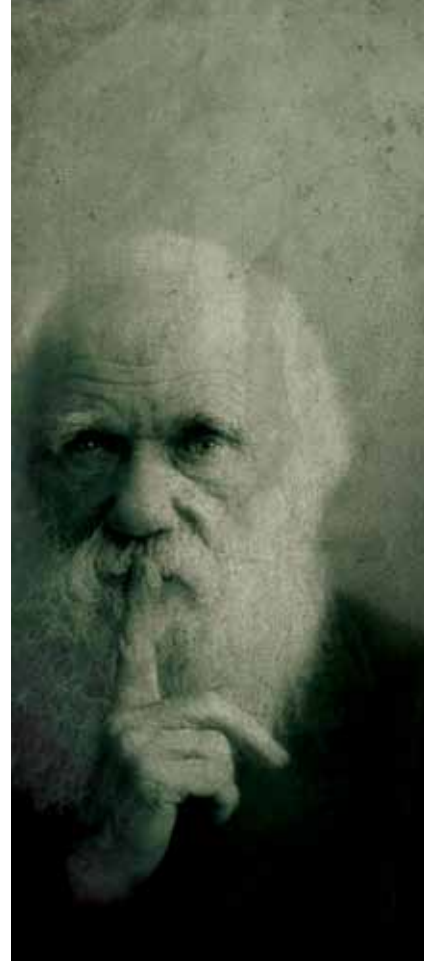
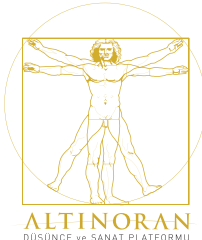
HUKUK DANIŞMANI
Av. Tuğba Akkoca

REKLAM REZERVASYON
Banu Kuzuoğlu | 0322 456 06 90
reklam@altinsehiradana.com

BASKI
Dost Basım Ltd. Şti.
0 322 454 06 38

YÖNETİM YERİ
Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti.
Kurtuluş Mh. 64013 Sk. Nurşen Hanım Apt.
No:19/2 Asma Kat D:19 Seyhan/Adana
0 322 456 06 90
info@interkey.com.tr | www.interkey.com.tr

Altın Oran Düşünce ve
Sanat Platformu Yayın Organı

14 ANITKABİR
KITABELERİ'NİN HATTATI
ETEM ÇALIŞKAN
İLE SOHBET

22 ADANİA KAZILIYOR..
TARİH ORTAYA ÇIKACAK..
ADANA KAZANACAK..

34 BENİM BİR RÜYAM VAR

36 ZAMAN NEHRİ VE
ADANA

40 ADDRESS EMLAK

44 KAPLUMBAĞA
TERBİYESİ KİM?

52 EVRİM TEORİSİ'Nİ
İLK KEZ DARWIN MI
YAYINLADI?

54 TAM GÜN YASASI
SAĞLIKLI MI?

60 SISLİ BİR AŞK HİKAYESİ

64 KAPADOKYA
EŞSİZ BİR YER DEĞİL

68 UÇAN KUŞLARIN
ÖLÜMÜNE
TARİHİ BİR YORUM

70 PERŞEMBE AKŞAMI
BİSİKLETÇİLERİ

74 MELVİN JONES
VE ADANA SEVGİSİ

76 RUHUN NEFES ALDIĞI YER:
MUSİKİŞİNAS PLATFORMU

80 MATEMATİKTEN MÜZİĞE,
MÜZİKTE GÜLSİN'E,
GÜLSİN'DEN BİZE

84 ADANA'DA ZİYAPAŞA
TİYATROSU NEDEN YOK?

88 KARAGÖZ... KİMİNDİR?
NASIL YAŞAR?

92 PORTFOLYO:
YAŞANMIŞLIĞIYLA
TEPEBAĞ KONAKLARI

98 AFİŞTEKİLER:
TİYATRO DÜNYASI

100 KAMPANYA:
ADANA İÇİN HEYKEL
İSTİYORUZ!

104 ADANALI KİTAPLAR

105 BİR FİLM SEYRETTİM:
“HAYAT VAR”

106 TİYATRO FESTİVALİ
BAŞLIYOR

108 BİLGİSAYARLI KORONER
TOMOGRAFİK ANJİO

112 NEVCİHAN ÇAY İLE
AĞIZ TADI

114 “IPHONE”

116 ADANA VE MODA

119 BUNLARI
BİLİYOR MUSUNUZ?

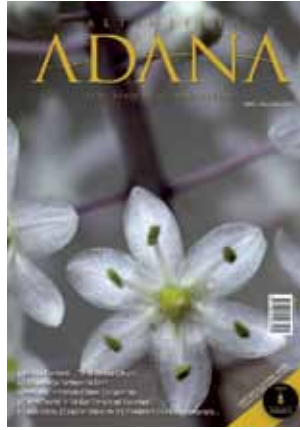
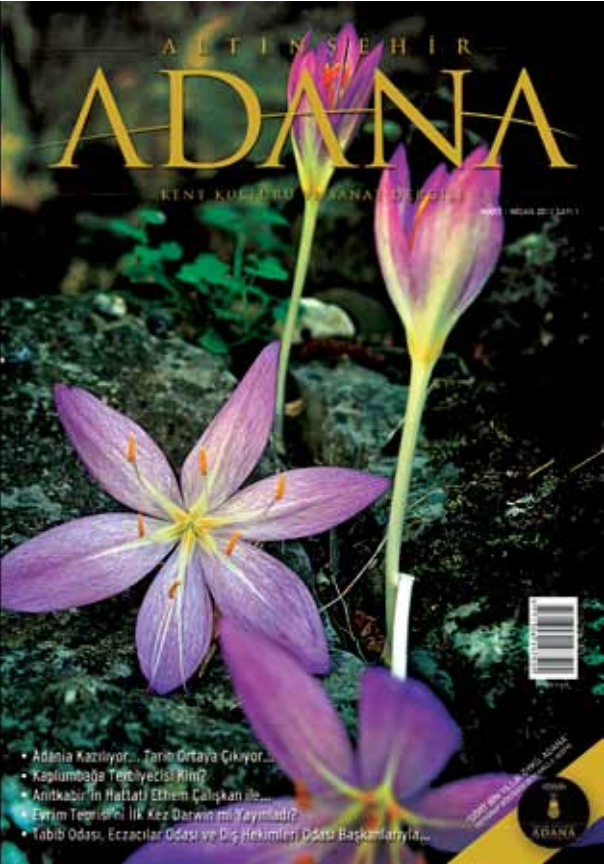
120 KARİKATÜR

Altınşehir Adana Dergisi'nin sevgili okuyucuları, merhaba!

Yalnızca yeni bir sayı ile değil, yepyeni bir heyecanla “merhaba” diyoruz sizlere. Adana için yola çıktık yeni bir baharla ve ilk sayımızın kapağında da Adana'nın baharını müjdeleyen bir fotoğrafla, Adana'dan bir çiçekle bahara ve Adana'ya merhaba diyoruz.

Kapakta fotoğrafını gördüğünüz çiçek, sulak çayırıları ve su yakınındaki ormanlık alanları seven, yöremizde Güz Çiğdemi olarak bilinen çiçektir, ‘Mahmur Çiçeği’ veya ‘İt Boğan’ isimleriyle de tanınıyor.

Kapağın Öyküsü ve Alternatif Kapaklar

Önce yapraklanan, sonra çiçeğini ve en sonunda da meyvesini veren bitkiler dünyasında, adeta ‘zamanın dışında’ yaşayan bir tuhaf çiçektir, ki Romalılar bu yüzden ‘filius ante patrem’ yani ‘oğlu babasından önce’ demiştir. Kaynaklardaki bir başka adı “Herbstzeitlose”, yani “Sonbahar zamansız” olarak geçer.

Biz bu çiçeğin fotoğrafını S. Haluk Uygur ile birlikte, eylül-ekim ayında Pozantı-Kamışlı'daki Körkün Kanyonu'na girerek çektiğimiz. Körkün Kanyonu, suların içinden yürüyerek Kamışlı'dan Karaisalı'ya kadar geçebileceğiniz doğa harikası bir yer. Bizlere bu gezide Adana sevdalısı Erdoğan Evren rehberlik etmişti, kendisine bir kez daha teşekkür ederiz.

Güz Çiğdemi'ni sular içinde 7 kilometre yürüdükten sonra, bir ağacın altında 7-8 kök olarak bulabilmistik. Toroslar'daki Nadide Çiçekler'i fotoğraflamaya yönelik bu çalışmada, Çukurova Üniversitesi Bitki Koruma Bölümünden Doç. Dr. Sibel Uygur'dan önemli destekler almaktayız. Derginin diğer kapak alternatifleri de bu proje içinde çekilmiş fotoğraflardan oluşmaktadır.

Sevgili Okuyucularımız,

İkinci sayımızla birlikte sizinle hem daha çok paylaşımda bulunmak, hem de bu dergiyi siz değerli okuyucularımızın dergisi yapabilmek için kapaktan başlayan bir paylaşım hedefliyoruz. Bundan sonra “konusu Adana olan” tüm çalışmalarınız (fotoğraf, resim, illüstrasyon, minyatür, ebru, grafik vs) dergimizin kapağında sizin adınızla yer alabilir.

Bunun için tek yapmanız gereken Adana konulu görselinizi (fotoğraf için) minimum 236 mm x 336 mm ölçülerinde (dikey) ve 300 dpi çözünürlükte dergimize göndermek. Bir ayrıntıyı daha hatırlatmak isteriz: Bu görselin tasarımı/oluşumu hakkında bilgi vererseniz, diğer okuyucularımız ile paylaşmak isteriz. Gönderdiğiniz görsel kapakta yer almazsa, en azından, alternatif kapaklar bölümünde sizin adınızla yer alabilir. Ve ilerleyen yıllarda dergimiz kapaklarından oluşan bir sergi açılabilir.

İkinci ve sonraki sayılarımız için Adana konulu görsellerinizi bekliyoruz.

Sanat, Adana ve Adanalı için!
Nuri Gürdil
kapakoykusu@altinsehiradana.com

Tıpta Antik çağlardan bu yana Gut hastalığının ve romatizmanın tedavisinde kullanılır. Milattan önce 1550 yılına ait Mısır papirüslerinde bile adı geçer. Dahası, Ailevi Akdeniz Ateşi'nin (FMF) tedavisinde kullanılan bir ilaç elde edilir Güz Çiğdeminden. Kolşisin olarak bilinen zehirli/ilacı taşıyan çiçek, bilinçsizce ve fazla yenilirse zehirli olabiliyor. Doğru dozlarda ilaç, dozaşımında ise zehirdir yani. Mahmur ismi de İt Boğan ismi de zehirleyip uyku hali verdiğinden, dahası ölümcül sonuçlar doğurabildiğinden verilmiş olmalı.

Bölgemizde Güz Çiğdemi denmesinin nedeni ise, eylül ve mart aylarında görülmesinden ileri gelmekte... İlkbaharda ortaya çıkan lale yapraklarını andıran kalın ve etli yeşil yapraklarına meyve kapsülleri eşlik eder. Meyve kapsülleri önce yeşil olur, olgunlastıkça kahverengileşerek kahverengi-siyah tohumları taşır. Bütün yaz toprak altında büyüyen ve yavrulayan soğanlar, ancak sonbaharda çiçeklenir.

Sanırım bizim en büyük şansımız, yaşadığı şehire bu kadar değer veren insanlarla bir şekilde yollarımızın kesişmiş olmasıdır. Zaman içinde yaşadığımız şehri sevmemiz gerektiğini, bu şehre saygı duymamız gerektiğini, dahası bu şehre karşı sorumluluklarımızı yerine getirmemiz gerektiğini öğrendik.

İşte bu sorumluluk duygusu, dergi fikrimizin hayata geçmesini hızlandırdı sanırım. Ne zamandır konuştuğumuz ama bir türlü cesaret edemediğimiz bir projeydi bu. Uzunca bir süre maliyet analizine takılıp durduk. Her ne kadar kar hedeflenmese de zarar edilmemeli fikri etrafında dönüyorduk. Sonunda bu dergi projesini, bir ürün projesinden ziyade, bir nevi kendi sosyal sorumluluk projemiz olarak görmemiz gerektiğini farkına vardık.

Adana'dan aldıklarını, kendilerinden de bir şeyler ekleyerek yeniden Adana'ya vermeyi ilke edinmiş olan Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu'nun yayın organı olarak, kent kültürüne, sanata, ve Adanalı'ya bir değer daha katmayı hedeflemekteyiz.

Küçükken sokaklarında oynamayı sevdiğimiz, dışarıda geçirdiğimiz üniversite yıllarında sebebini bilmeden özlediğimiz, farkında olmadan bir parçamız olan bu güneş dolu kente, vefa borcumuzu, şimdi, bu şekilde ödemeye çalışıyoruz.

Bu çabamızı gerçekleştirebilmemize vesile olan tüm Yayın Kurulumuz'a, Yazarlarımız'a, Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu'na, reklamverenlerimize ve tüm Adanalılar'a teşekkür ederiz...

Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti. adına
Mustafa Gökçen

Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu ile Altın Koza İşbirliği Kitap Fuarında Çiçek Açtı

TÜYAP Adana Fuarçılık A.Ş. tarafından Türkiye Yayıncılar Birliği işbirliğiyle Adana Büyükşehir Belediyesi ve Altın Koza'nın katkılarıyla düzenlenen Çukurova 4. Kitap Fuarı, "Altın Oran" grubunun katılımıyla kitap-severlere sanat etkinlikleri kapsamında birbirinden değerli eserler sundu.

Başta minyatür, fotoğraf, geleneksel tiyatro, karikatür ve sinema olmak üzere;

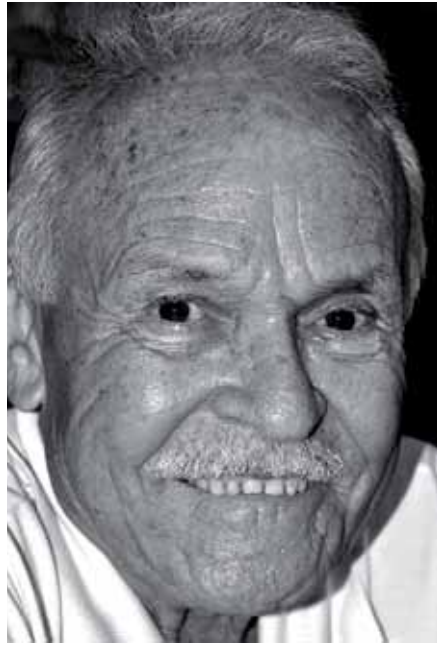
ebru, resim, heykel gibi birbirinden farklı, birçok dalda sergiler düzenleyen Altın Oran grubuna, ünlü hattat Etem Çalışkan, kaligrafileri ve eğitim çalışmaları ile eşlik etti. Ayrıca Mesut Dikel Ebru Atölyesi, Mahmut Hazım Kısakürek Tiyatro Atölyeleri düzenledi.

16 Ocak 2011 Pazar akşamı saat 20.00'de sona eren fuar, altı gün süresince Çukurova izleyicilere, sanat, kitap ve eğitim'i bir arada sundu.

Fuarı ortalama 190 bin kişi ziyaret etti. 170 yayınevi ve sivil toplum kuruluşunun katılımıyla düzenlenen Çukurova 4. Kitap Fuarı'nda 58 kültür etkinliği ve imza günlerinde 300 yazar okurlarıyla buluştu.

Yoğun ziyaretçi ilgisiyle karşılanan Çukurova 4. Kitap Fuarı, 16 Ocak 2011 Pazar akşamı TÜYAP Adana Uluslararası Fuar ve Kongre Merkezi'nde sona erdi. ■

Melvin Jones Özel Ödülü Adanalı Muzaffer İzgü'ye

Her yıl Lionslar tarafından düzenlenecek olan Uluslararası Melvin Jones Özel Ödülü bu yıl Adana'dan Muzaffer İzgü'ye verildi. Dünya'nın bir çok ülkesinde farklı dallarda verilen ödüle bu yıl, oluşturulan özel bir jüri karar verdi. Jüride: Fevzi Acevit, Çetin Yiğenoğlu, Prof. Dr. İlter Uzel, S. Haluk Uygur ve Yaşar Ateşoğlu yer aldı.

7 Nisan'da yapılacak özel bir törenle ödülüne kavuşacak olan İzgü, "Memleketim olan Adana'da böyle bir ödüle layık olmaktan dolayı çok mutluyum. Bu sarı sıcak şehrimde sanat ve sanatçının desteklendiğini görmek beni bir hayli heyecanlandırdı." diye konuştu.

Muzaffer İzgü Kimdir?

29 Ekim 1933 günü Adana'da doğmuştur. Elazığ'ın Dışidi köyünden çalışmak üzere Adana'ya gelen ve Adana Kız Lisesi'nde hademelik yapan babasının adı Ahmet, annesinin adı ise Havva'dır.

İzgü'nün ifadesine göre babası Adana'da ilk gecekondu yapan kişidir.

Türkiye'nin en çok okunan gülmece ve çocuk kitapları yazarlarındandır. 107 kitap, 200'e yakın radyo oyunu yazmıştır. ■

İşçi Filmleri Festivali

Adana'dan Geçti

5. Uluslararası İşçi Filmleri Festivali Adana'da coşkulu bir törenle yapıldı. 75. Yıl Sanat Galerisi önünde toplanan festival gönüllüleri, Adana Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'na kadar meşaleli bir festival yürüyüşü gerçekleştirdi.

Aile İçi Şiddet Fotoğraf Yarışması Sonuçlandı Ödüller Adana'ya...

Hürriyet Gazetesi ve fotoğraf paylaşım sitesi Fotopya'nın ortaklaşa düzenlediği 'Aile İçi Şiddete Son!' fotoğraf yarışması sonuçlandı. Yarışmanın konusu alışık olduğumuz manzara, portre konularından farklı; görsel anlamda pek de rastlamadığımız bir temaydı: Aile içi şiddet. Amaçsa aile içi şiddetin görselleştirilerek toplumda nasıl algılandığına dair ışık tutmak, meseleye dikkat çekmek ve çözüme katkıda bulunmak...

1450 Fotoğraf Yarıştı

Türkiye Fotoğraf Sanatı Federasyonu'nun da desteklediği yarışmaya ülke çapında profesyonel ve amatör çok sayıda fotoğrafçı katıldı. Fotoğrafların yüzde 70'inde çocuk, yüzde 25'inde kadın, yüzde 5'inde erkek mağdur olarak gösterildi. Prof.

Güler Ertan, Yardımcı Doçent Oktay Çolak, Öğretim Görevlisi Emre İkizler, Fotopya Genel Yayın Yönetmeni Nadir Ede ve Hürriyet Gazetesi Kurumsal İletişim Koordinatörü Emel Armutçu'dan oluşan jüri aile içindeki şiddeti en çarpıcı şekilde anlatan fotoğrafları seçti.

Birinciliği 'Şiddet' adlı eseriyle Adana'dan Emel Karakozak kazandı. 'Anne ve Korku' adlı fotoğrafıyla Nevzat Yıldırım ikinci, 'Kadına Şiddet' adlı fotoğrafıyla Volkan Yıldız ise üçüncü oldu. Ayrıca Barış Dönmez, Ersin Arslani, Hasip Çirkin, İlhan Maraşlı, Şebnem Ballı Dinç, Ufuk Kıray, Volkan Yılmaz ve Yusuf Kaya özel başarı ödülü kazandılar.

Yarışmadan dereceye giren fotoğrafları www.fotopya.com adresinden görebilirsiniz.■

Hacivat Karagöz Gösterimi Büyük İlgi Gördü

Adana Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nda yapılan törende önce Nazım Hikmet'in "Türkiye İşçi Sınıfına Selam" şiiri okundu. Daha sonra açılış konuşmasını yapmak üzere SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen sahneye çıktı. Antmen, yaptığı konuşmada İşçi Filmleri Festivali'nin işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin, tüm ezilen halkların kürsüsü olduğunu ve festivalle birlikte emekçilerin tarihsel mücadelesini yansıtan karelerin birer nişane gibi ülkenin semalarından Adana'ya ulaşacağını söyledi.

Daha sonra 'Tekel İşçisinde Gelenek-selden Yeniye İşçi Sınıfı Hareketi' kitabının editörü Gökhan Bulut bir konuşma yaptı. Bulut konuşmasına İşçi Filmleri Festivali'nin öneminden bahsederek başladı. "Sinemanın, emekçilerin kendi üretimden gelen güçlerini mücadeleye yansıtmasının önemli bir aracı olduğunu" söyleyen Bulut, İşçi Filmleri Festivali'nin bu konuda ciddi bir katkısının olduğunu belirtti. Festivalde ayrıca Dr. Ali İhsan Ökten'in "Gökyüzünde Çalışanlar" adlı fotoğraf sergisi büyük beğeni topladı.■

Adana Pinhole Bursa'da Işık Saçtı

Bursa Nilüfer Rotary Kulübü'nün desteği ve organizasyonu ile 4 Şubat tarihinde Bursa Photo World Fotoğraf Merkezinde İğne Deliği (Pinhole) Fotoğraf Eğitimi yapıldı.

6 Şubat akşamı son bulan eğitime, fotoğrafa ilgi duyan Rotary üyeleri yanında PhotoWorld Fotoğraf Merkezi üyeleri ile BUFSAD ve BURFOD üyeleri de katıldı..

Nilüfer Rotary Kulübünden yapılan açıklamada: "Eğitime katılan PhotoWorld Fotoğraf Merkezi, BUFSAD ve BURFOD gönüllüleri aracılığıyla, özellikle ilköğretim ve liselerde iğne deliği fotoğraf tekniğini yaygınlaştırmak istiyoruz. Etkinliğin gerçekleştirilmesi için

emek veren, Bursa'da yaşayan Adanalı dostumuz Meral Tosun Hanım ile, bir süredir Buhara İ.Ö.O öğrencilerine, birlikte pinhole fotoğraf eğitimi verdiğimiz Altınoran Düşünce ve Sanat Platformu üyesi Müge Köstem Hanıma çok teşekkür ederiz" diye yer aldı.

7 Şubat Pazartesi günü akşamında ise Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu üyesi Nuri Gürdil, Rotary Kulübü üyelerinin aylık toplantısına katılarak "İğne Deliğinden Sızan Işık" adlı projenin gelişim süreçlerini anlattı ve Adanalı yaklaşık 50 öğrencinin Adana'nın tarihi yapılarını konu alan fotoğraflarının gösterimini sundu. ■

Azim...

Spastik Engelli Bir Gencin Mücadelesi

Onur, doğumda yapılan bir hata nedeniyle hayatının geri kalanını spastik engelli olarak geçirmek zorunda kalan azimli bir arkadaşımız. Doğum sırasında yapılan bu hatayı bakın kitabında nasıl açıklıyor:

"Ben 09/09/1984 tarihinde Adana Doğumevinde dünyaya gelmişim. Yalnız bu dünyaya geliş normalden biraz farklıymış. Çünkü ben spastik engelli olarak doğmuşum. Sebebi ise doktor hatasıymış. Aslında şanssızlık desek daha doğru olur. Çünkü eminim ki o doktor da böyle olmasını istemezdi."

İşte bu şekilde, her elmanın bir çürüğü olabileceğini ama önemli olanın ise elmanın geri kalan kısmı olduğunu düşünen birisi Onur Eyüp Karadoğan.

Yalnızca sol başparmağını kullanarak yazdığı bu kitapla ve bir tutku haline gelen satranç sevgisiyle Onur, arka kapağının son perdesini de şu şekilde kapatıyor:

"Vezirsiz başladığım satranç oyununda; hayata karşı iyi bir oyun çıkarıyordum."

Çukurova 4. Türap Kitap Fuarı'nda sevenlerine imza dağıtan Onur Eyüp'ün mücadelesini anlatan ve Can Gençlik Yayınları'nın katkısı ile piyasada bulabileceğiniz bu kitap, bir gencin hayata tutunması ve örnek alınacak davranışları ile izleyiciye şaşırtıcı örnekler sunuyor. ■

*Ataköy Konutları'nın en görkemli bölümünü
oluşturan Egemenlik Villaları ile
Adana Kanatlarınızın Altında*

PEYZAJI TAMAMLANMIŞ ÖZEL BAHÇE İÇERİSİNDE 580 m² VİLLA.
GENİŞ YATAK ODALARI, TERASLAR, GİYİNME ODALARI.
GÜNEŞLENME TERASLI KAPALI YÜZME HAVUZU,
TÜRK HAMAMI VE SAUNA.

En üst düzeyde konforlu bir yaşamın doğayla buluştuğu Ataköy Konutları içerisindeki 7 villa, peyzajı tamamlanmış müstakil bahçeleri, özel iklimlendirilmiş ve kalitenin simgesi markalar ile tefriş edilmiş yaşam alanları ile sizi çok özel bir yaşama başlamakta davet ediyor.

CARREFOUR KARŞISI - ÇUKUROVA/ADANA

0322 239 35 46

XXVII. Aydın Doğan Uluslararası Karikatür Yarışması Sergisi Adana'da

Aydın Doğan Vakfı tarafından her yıl düzenlenen serbest konulu XXVII. Aydın Doğan Uluslararası Karikatür Yarışması Sergisi, Adana Kurtuluş Günü etkinlikleri çerçevesinde 75. Yıl Sanat Galerisi'nde, kokteyllle açıldı.

XXVII. Aydın Doğan Uluslararası Karikatür Yarışması'nın Seçiciler Kurulu, Türk Sanatçı Ahmet Öztürklevi'ni birinciliğe, Rus Sanatçı Sergei Bobylev'i ikinciliğe ve yine Türkiye'den Kürşat Zaman'ı üçüncülüğe değer gördü.

Ayrıca; Musa Gümüş (Türkiye), Necdet Yılmaz (Türkiye), Evzen David (Çek Cumhuriyeti), Vladimir Kazanevsky (Ukrayna), Valentin Druzhinin (Rusya Federasyonu), Mohsen Naseri (İran), Claudio Antonio Gomes (Brezilya), Jerzy Gluszek (Polonya), Moacir Knorr Gutterres (Brezilya), Kürşat Zaman (Türkiye), Mohammad Ali Khalaji (İran) ve Pavel Constantin (Romanya) başarı ödülüne değer görüldü.■

Teneke Kutular ile Fotoğraf... Fotoğraf ile Yaşam...

Adana Pinhole Fotoğraf Grubu kurucusu, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Nuri Gürdil, "Pinhole" adı verilen fotoğraf tekniği yardımıyla ilköğretim öğrencileri ile beraber yaptığı projelere bir yenisini daha ekledi.

Adana Buhara İlköğretim Okulu 4-E sınıfından 24 öğrencinin 75 fotoğrafı ile oluşan "Geçmişin İzinde Geleceğin Peşinde" isimli sergi, Adana Kültür Sanat Merkezi'nde sanatseverlerin beğenilerine sunuldu.

Daha önceki projeleriyle İstanbul Modern başta olmak üzere birçok sanat galerisinde ve festivallerde yer alan pinhole fotoğrafları, bu kez Adana'nın tarihi ve turistik mekânlarının tanıtımına katkı sağlamak ve çocuklarda bu mirasa sahip çıkma bilincini oluşturmak amacıyla hazırlandı.

Sergide bulunan İl Milli Eğitim Müdürü Abdulfafur Büyükkırat "Dünya lideri bir Türkiye'nin yolunun eğitimden geçtiğine" işaret etti.

"Geçmişin İzinde Geleceğin Peşinde İğne Deliği Fotoğraf Sergisinin" proje sorumlusu Müge Köstem,

"Bu yıl ilginç ve çocukların ufkunu açacak bir proje araştırması yaparken bu çalışmanın ortaya çıktığını" kaydetti. Köstem, "Çocukların hiçbirinin fotoğraf makinesi yoktu. Ben de bu işin eğitmeni Öğretmen Nuri Gürdil ile tanıştım. On dan aldığım bilgiyi sınıfa sundum. Sınıf projeyi kabul etti."dedi.

Eğitmen ve küratör Nuri Gürdil de iğne deliği tekniğiyle Türkiye'nin tüm okullarında öğrencilerin fotoğrafla tanışmasının sağlanabileceğini dile getirdi. Aksi halde çocukların "fotoğraf makinesi alana kadar" tüm kabiliyetlerini kaybetmek zorunda kalabileceğini aktaran Gürdil:

"Fotoğraf için yalnızca bir karanlık kutu yeterlidir. O halde iğne deliği tekniği çocuk ve gençlerin fotoğrafa başlamasının, sanatla, sanat mekanlarıyla tanışmasının önünü açabilir. Bu ne sadece fotoğraf projesidir, ne de teknolojiyi reddedmiştir. Konserve kutularından el yapımı camera obscuraları ile fotoğraf için pahalı makinelerden çok akıllı ve özveriye gereksinim olduğunu kanıtladık." şeklinde konuştu.■

Yaşanmışlığıyla Tepebağ Konakları

Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu üyesi yedi fotoğrafçının ortak çalışması olan ‘Yaşanmışlığıyla Tepebağ Konakları’ sergisi, Adana’nın en eski yerleşmesi olarak da bilinen Tepebağ Höyüğü üzerinde yer alan konakların fotoğraflarından oluşuyor.

Proje, daha önce arşive girmemiş tescilli Adana Konakları’nın, Mehmet Baltacı Fotoğraf ve Sinema Tarihi Müzesi’nin arşivine taşımak amacının yanı sıra; Adana kentine, geçmişine sahip çıkma ve geleceğe taşıma fırsatı sunuyor.

Projenin Adana ve Tarihi konusunda başlangıç aşaması olduğunu ve ‘Yaşanmışlığıyla Tepebağ Konakları’ projelerinin devam ettiğini belirten Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu üyeleri, izleyicilere elde edilen fotoğraf ürünlerini 13. Kare Sanat Uluslararası Festivali kapsamında Kültür Sanat Merkezi’nde sundu.

Altın Oran Düşünce Platformu üyesi fotoğrafçılar Mehmet Emin Arıcı, Reşat Sağbaş, Yıldız Çetinkaya, İlhan Yağar, Gülsüm Ünal, Ogün Burdureoğlu’nun eserlerinden oluşan sergi, Adanalı fotoğrafçı Mehmet Dilci’nin 30. sanat yılının da kutlandığı gecede, izleyicilerden büyük beğeni topladı.■

10. Yaşına Adana Topraklarına Özel “Dervish Adanus” Çay Bardağı

Koleksiyon Mağazası, Adana’nın öykülerinden, coğrafyasından, tarihinden esinlendiği yolculuğun 10. yılını kutlamanın mutluluğunu yaşıyor.

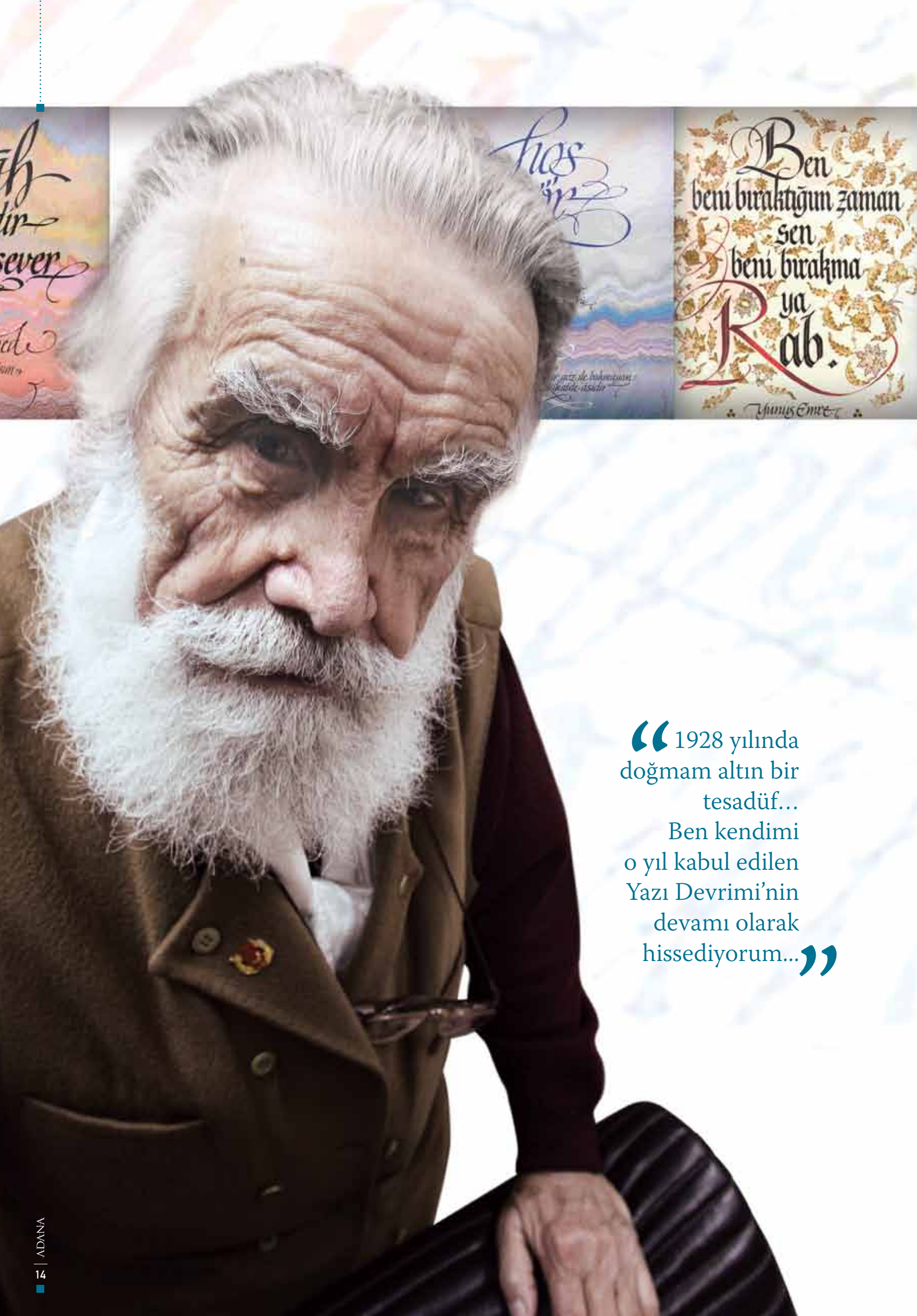
Karacaoğlan’dan Abidin Dino’ya Dadaloğlu’nun Yaşar Kemal’e sayısız değeri taşıyan verimli Adana topraklarında tasarımlarını sunuyor. Adana mağazasının 10. yılına özel olarak

Adana’nın destanlarından, tarihinden, yaylalarından, şarkılarından ilham alınarak “Adanus” çay bardağı tasarlandı ve sınırlı sayıda üretildi.

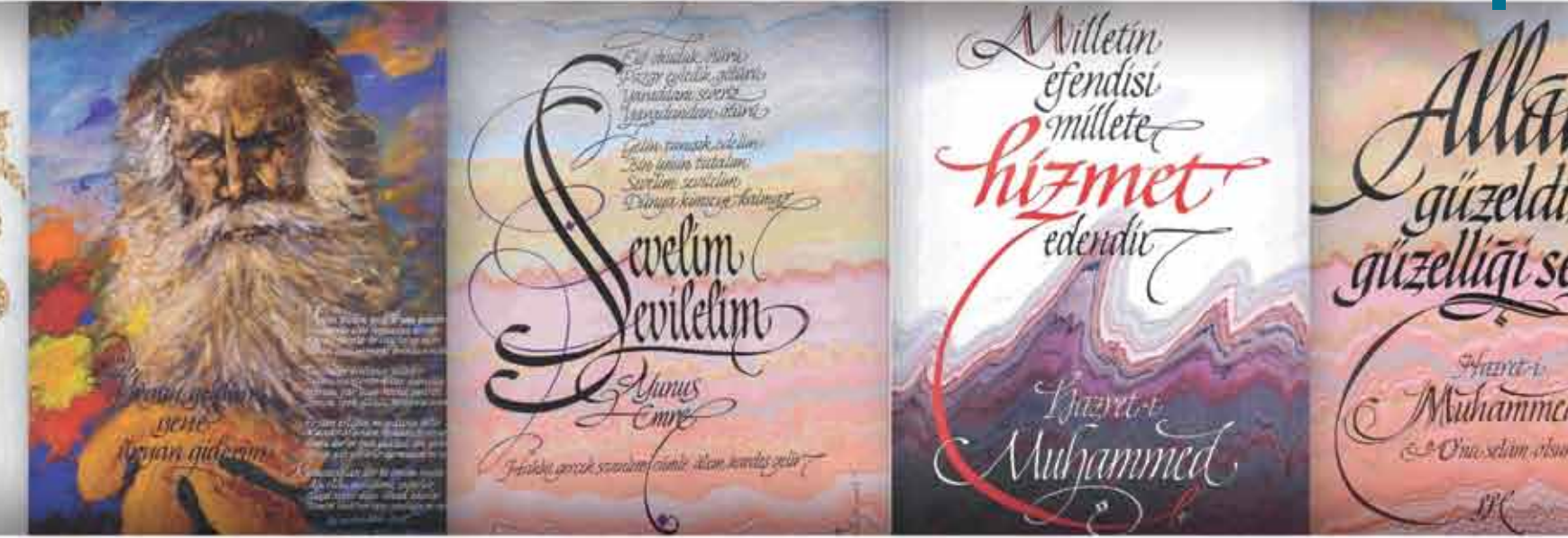
10.yıla Özel Kutlama

Adana mağazasının 10. Kuruluş Yıldönümü’nü Adana Valisi İlhan Atış, Koleksiyon Mobilya Kurucusu Faruk Malhan’ın yanı sıra iş ortakları ve müşterilerinin katılımıyla özel bir gecede kutladı. Bu özel gecede dört Küba’lı müzisyenden oluşan aCuba grubu, latin müziklerinden oluşan repertuarı ile davetlilere keyifli dakikalar yaşattı.

Koleksiyon Home ve Koleksiyon Contract & Office ürünlerinin sergilendiği yenilenen 850 metrekarelik Adana Koleksiyon Mağazası, üç kattan oluşuyor. Mağazaya gelenlere keyifli bir mekanda Koleksiyon ürünlerinden oluşan mobilya, halı, kilim ve aydınlatma seçkileri ile birlikte yenilikçi tasarımlarıyla dikkat çeken ofis mobilyaları sunuluyor.■

“1928 yılında
doğmam altın bir
tesadüf...
Ben kendimi
o yıl kabul edilen
Yazı Devrimi'nin
devamı olarak
hissediyorum...”

Anıtkabir Kitabelerinin Hattatı

Etem Çalışkan İle Sohbet

Adana'nın Tarsus'undanım...

Yazı: S. Haluk Uygur **Fotoğraflar:** S. Haluk Uygur, Erhan Yelekçi

“S evgili Haluk... Hani şu Adana ırmağı var ya... Seyhan... Ben onun iki kıyısında karşılıklı yaşıyorum. Bir kıyısında ben... Öbür kıyısında kendim. Biri düşünür, öbürü ise hayal kurar... “Acaba gerçek mi, yoksa düş mü diye?... Belki de gerçek ben, hayal ise kendim.”

Etem Çalışkan söze böyle başlayınca, sohbetin ne kadar derinlerden devam edeceği belli olmuştu zaten. Ve “Alim unutmuş, kalem unutmamış” diye devam etti...

Etem Çalışkan’la birçok kez beraber olmanın verdiği avantajla, ilgisizmiş gibi başladığı bir cümlemin sonunda konunun göbeğine oturacağını bildiğim için bekledim. Ve söz döndü dolaştı yazıya geldi... Bir de Mezopotamya’ya...

Uygarlığa Hizmet Eden Her Şey Kutsal

“Dicle ve Fırat dünya tarihinin kutsal ikizidir. Çünkü bu iki ırmağın bereketiyle beslenen Mezopotomya, o yılların ürün deposu haline gelmiştir. Ve tabii ki birçok tüccar bu ürünleri satın almak için bölgeye gelir. Alışveriş var ama...

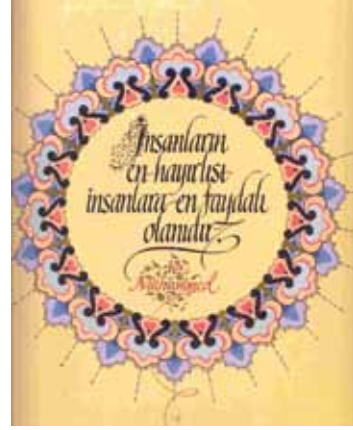
Ama kayıt yok. Borçlar, alacaklar, sözleşmelerin hepsi sözlü...

Sözler yazılı olmayınca da kavga başlıyor. Yani demem o ki, ihtiyaçtan Sümerler yazıyı icat ediyorlar. Tüm neden Dicle ve Fırat... Uygarlıklar böylece doğuyor. Onun için kutsaldır bu ikiz nehir...”

Hocası ve ustası Emin Barın ile birlikte, Anıtkabir’in kitabelerini yazma şansını yakalayan Etem Hocam, sadece Dicle ve Fırat’ı değil, “A” dan, “Z” ye alfabenin tüm harflerini de kutsal buluyor. “Uygarlığı insanlara öğretiyorlar” gerekçesiyle... Ona göre yazı olmazsa uygarlıklar da olmaz. Kutsadığı diğer bir şey ise Atatürk’ün yaptığı Harf Devrimi...

“Deha Mustafa Kemal, 1 Kasım 1928’de öğrenilmesi çok kolay yeni harfler getirerek, okuma yazma oranının günümüzde yüzde doksanların üstüne çıkmasına neden oldu. Artık Türk halkı da uygarlıkları öğrenebilecek hale geldi.” şeklindeki sözleri zannederim bunun nedenini anlatabilir. Veya şu söze bakın lütfen ve Etem Çalışkan kimdir, karar verin...

“Efendim, bendeniz, yeni yazı sanatçısı olarak, Gazi Mustafa Kemal’in en önemli devrimi, Yazı Devrimi’nin devamıyım.”

Hat Denilince Niye Akla Arap Harfleri Geliyor?

AA: Bu durumda hat, yani düzgün çizgi hayatın içinde var. Peki hat denilince niye illaki Arap harfleri akla geliyor?

EÇ: Harflerin hepsi kutsaldır. Yazı kutsaldır; çünkü insanlar okuyarak öğrenir. Yoksa sadece Arapça olanlar değil. Yapılan iş sadece hat değil. Aslında “Hüsn-i Hat”, yani “Güzel Yazı”. Kaligrafi kelimesi de Latince “Güzel Yazı” anlamına geliyor. Yani güzel yazının Arap harfleri ile olması veya Latin harfleri ile olması diye ayrılması doğru değil. Ama nedense, Arap harfleri ile yazanlar, bana hattat denilmesine karşı çıkıyorlar. Halbuki kimse bana ressam veya gazeteci denmesine karşı çıkmıyor. Onlara göre güzel yazı sadece Arap harfleriyle olurmuş(!)

AA: Siz hiç Arap harfleriyle yazmayı denediniz mi?

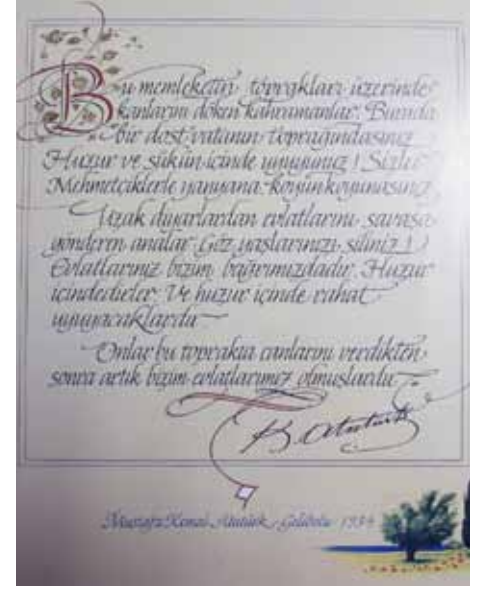
EÇ: Hayır denemedim. Çünkü hocam Emin Barın, bana peşinen sordu, eski yazı ile mi devam edeceksin, yoksa yeni yazıyla mı? Biliyorsunuz eski yazı sağdan sola, yeni yazı ise soldan sağa doğru yazılır. Her ikisinin bilek hareketleri farklı, birine göre bileği gelişen diğerini yapmakta zorlanabilir. Hocam, ikisine de devam edebilirsin, ama birinde mükemmel olman lazım ona göre seç dedi. Bense yeni yazının içindeyim. Anıtkabir’in kitabelerini yazmışım. Gazetelere kaligrafik şeyler veriyorum. Tercihimi yeni yazı lehine yaptım.

Arapça Yazanlarla, Yeni Yazı Yazanlar...

AA: Bu kez, bir iki soru geriye gideceğim. Arapça yazı yerine Yeni yazıyı seçmenizin nedenlerine dönmek istiyorum...

EÇ: Sanat bir yapılanın bir daha yapılamamasıdır. Eşsiz olandır. Halbuki Arapça yazılan hatta kurallar manzumesi var. Bunlar bir harfi istediği gibi yazamazlar, kalıbına göre yazmak zorundalar. Yeni yazıda böyle bir şey yok. Güzellikler yaratmakta özgürsün. Ben mesela yazılarımı resimlerle süslüyor, resim gibi yazılar yapıyorum. Yazdığım cümlelerin içinden önem verdiğim yerleri öne çıkarabiliyorum. Bunu yapamıyorsan sanat olur mu? Müzik sesin şiiri, yazı ise şiirin bestesi olmalıdır.

Anıtkabir'in Kitabeleri

AA: Tabi konu Emin Barın olunca Anıtkabir gündeme geliyor. Anıtkabir'de yeni yazıyla yazılmış iki farklı çeşit hat örneği var. Bu yazılar hocanız Emin Barın ve asistanı olarak size ait. Bu konuda da sizden bir şeyler dinleyebilir miyiz?

EÇ: Anıtkabir'in yazılarını hep uzun kağıtlara yazardık. Emin hoca kontrol eder, sonra uygulamasına geçilirdi. Arzu Karamani kocasıyla birlikte Emin Barın ve Anıtkabir hakkında kitap yazdı. Orada anlatıyor bunları.

AA: Arzu Hanım Anıtkabir yazıları hakkında ne diyor?

EÇ: Arzu'yu etkileyen çekiç sesleri... Ve o çekiç sesleri ile birlikte sert taşlardan uçuşan sarışın tozlar. Çekicinin taşı oyan çiviye değmesiyle çıkan çingırlarla birlikte şekillenen yazılar. Sanki bir tarihi film sahnesi gibi. Arzu o kitabında "Ben Etem Çalışkan'ı tanıyınca yazıyı daha farklı görmeye başladım" diyor.

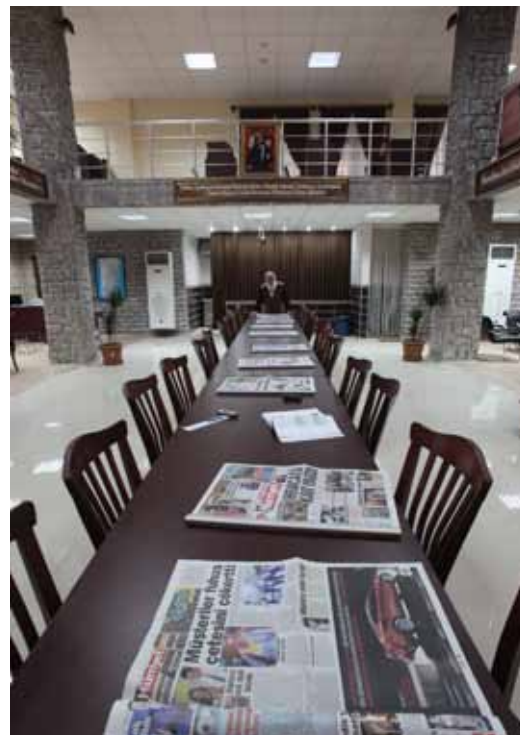
Atatürk'ün Ölüm Tutanağı

AA: Anıtkabir'de sizi etkileyen ne oldu? Atatürk defnedildikten sonra o alanlara girebildiniz mi?

EÇ: İnşaat tamamlandıktan sonra, Emin Hocam ölüm tutanağını bir derinin üzerine yazdı. Bu tutanak gümüş bir muhafazaya konarak, Ata'nın mezarına ilaştırılacak. Hocamın isteğiyle mezara beraber indik. Şimdi hayıflanıyorum, niye bir fotoğraf çekitirmedik diye... Mezar mazole olarak kullanılan siyah taşın hemen altında bulunuyor. Orada tüm vilayetlerden ve Kıbrıs'tan gelen vatan toprağı bulunuyor. Mezarın çevresi beyaz mermerden yapılmış. 1938 ile 1953 arasında mumyalanmış olarak duran Atatürk, burada toprağı kavuşuyor.

AA: Hocam yazının güzel yazılması niye önemli?

EÇ: Güzel konuşmak niye önemli? Et-kilemek için değil mi? İnsanları güzel olan daha çok etkiliyor.

Etem Çalışkan
Okuma Salonu

Etem Çalışkan Kütüphanesi

Geç olunca ara verdiğimiz söyleşiye 3 gün sonra, Tarsus'da yeni açılmış bir kütüphanede devam ediyoruz. Etem Hocam "Daha söyleyeceklerim var" diye geri çağırınca yapacak bir şeyimiz yok haliyle.

Buluştuğumuz kütüphanenin ismi, "Etem Çalışkan Okuma Salonu"... Karşısında da Hoca'nın çocukluk arkadaşı ressam Mehmet Bal'ın adı verilmiş bir sanat galerisi var. Her ikisi de yeni açılmış, çiçeği burnunda.

Hoca ayda bir gelerek burada çocuklara güzel yazı dersi veriyormuş. Adı verilmiş kütüphaneyi soruyoruz. Bu sanat alanlarını yapan Tarsus Belediye Başkanına "Onun adı Burhanettin Kocamaz değil, Yorulmaz..." diye methiye yapıyor. Ama bu methiye yağcılık düzeyinden çok uzak ve gerekçesi tam yerinde...

"Bir belediye başkanı için marifet, sadece yol kaldırım yapmak değildir. Takdir edersiniz ki, insan denilen şey, sadece mutfak ile tuvalet arasında uzanan bir boru değil. Duygulanan, düşünen ve düşündüğü kadar da üreten bir varlık. Bu yüzden düşünmeyi artıran sanatla, kültürle taçlandırmak gerekir insanı. Böyle mekanlar ise bu yüzden önemlidir. Bu mekanları yapanlar, bu yüzden methedilmeye layıktır."

Adana'nın Maraş'ındanım

Adana Irmağı diyerek başladığımız sohbetin sonuna geldiğimizi, konu yeniden Adana'ya gelince anladım. Benim "Tarsus'da doğmuş biri olarak, kendinizi ne kadar Adanalı hissediyorsunuz? sorusuna verdiği cevap ise şöyleydi:

"1960 yılıydı zannederim... Beyoğlu'nda bir sergiye gitmiştim. Ressamla sohbet sırasında memleketini sordum;

'Adanalılık' diye cevap verdi.

'Neresinden' diye bir kez daha sorduğumda,

'Maraş'ından' diye cevap aldım.

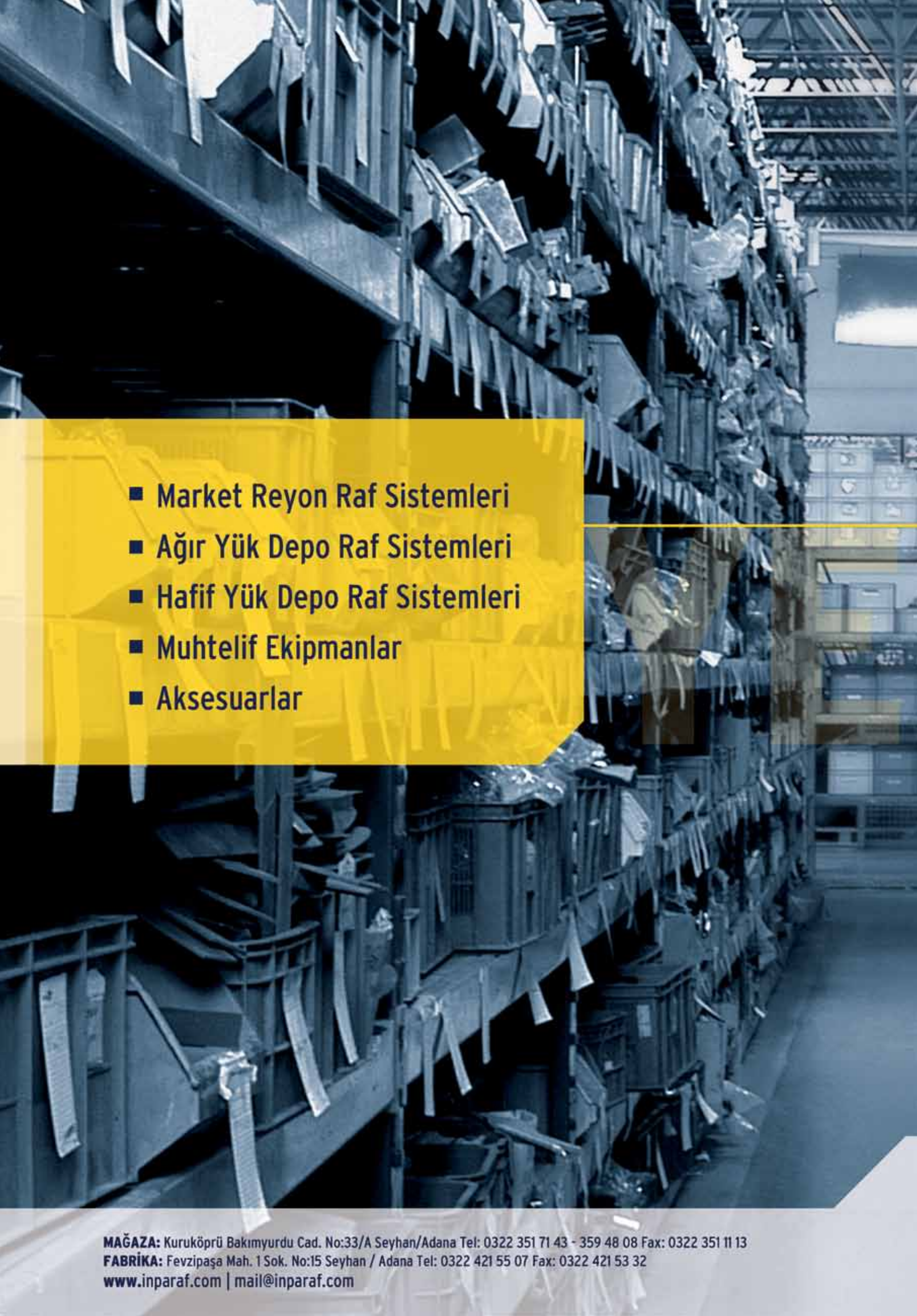
Bu yörenin insanların hepsi kendini Adanalı hisseder. Onlara göre Adana büyüktür ve erişilmesi önemlidir. Bunun için Çukurovalıysa, aynı zamanda Adanalıdır."

halukuygur@altinsehiradana.com

“ İnsan denilen şey, mutfak ile tuvalet arasında bir boru değil... Duygulanan, düşünen ve düşündüğü kadar üreten bir varlık. ”

-
- Market Reyon Raf Sistemleri
 - Ağır Yük Depo Raf Sistemleri
 - Hafif Yük Depo Raf Sistemleri
 - Muhtelif Ekipmanlar
 - Aksesuarlar

HERŞEY YERLİ YERİNDE

İNPA-RAF

MARKET VE RAF SİSTEMLERİ

Adania Kazılıyor...

Tarih Ortaya Çıkacak...

Adana Kazanacak...

Yazı: Nuri Gürdil

Röportaj: S. Haluk Uygur, Erhan Yelekçi

Fotoğraflar: Ogün Burduroğlu,
Mehmet Dilci, Mehmet Emin Arıcı, Reşat Sağbaş,
Gülsüm Ünal, İlhan Yağar, Yıldız Çetinkaya

Adana'da yoğun bir arkeolojik kazı dönemi başlıyor.
Tepebağ, Anavarza ve Magarsos kazılacak.

Bununla ilgili olarak Büyükşehir Belediye Başkanı Zihni Aldırmaz,
Kültür ve Turizm Müdürü Osman Arık ve üniversitelerden Doç. Dr.
Murat Durukan ve Yrd. Doç. Dr. Serdar Girginer ile görüştük

Tepebağ

avarza Magarsos

Geçmiş Gün Işığına Çıkarsak Hayatımızda Ne Değişecek

Dünyanın pek çok zenginliği var, bölgeden bölgeye değişen... Kiminin denizi, kiminin petrolü, kiminin madeni... Kimininse tarihi var; kadir kıymeti bilinen, aşakmeğe dönüştürülen ya da kaderine terk edilerek, zamanın zorlu dönemeçlerinde kaydı silinen...

Tarih, ister gün yüzüne çıkan yüzüyle, ister gizemli/gizli yönleriyle 'modern insan'ın ilgi alanlarından birisidir günümüzde. Modern insan'ın, nam-ı diğer Homo sapiens sapiens'in, yani 'düşündüğünün üstüne düşünebilen insan'ın... Ne sadece 'bugün'ü yaşıyandır o, ne de yalnızca yarını düşünen... Modern insan geçmişini dert ediyor, eder, edecek; nereden, nasıl geldi; illaki bilecek!

Eğitim düzeyi arttıkça insanın, tarihe ve tarihi eserlere olan ilgi ve bilinç düzeyi de artmakta; aksi takdirde tarihe karşı ilgisizlik/bilgisizlik, eğitimsiz olmakla bir tutulmakta, lafta kalan bir 'insanlık'la Homo erectus'a rahmet okutmakta...

Nereden Geldik

"Nereden geldik, nasıl geldik?" sorularının akademik çevrelerde özel bir anlamı ve alanı olduğu muhakkak; ancak, sıradan insan için anlamı ne? İşte asıl mesele... Tarihin yağmalanması karşısındaki duruşu -hadı yağmalanması olmasın, yok sayılması diyelim- günümüz insanının entelektüel gelişiminin imi, izi, belirtisi... Ve o'nun yansıması, siyaset sahnesi... Tarih, hamaset edebiyatının mı konusudur yalnızca? Hâşâ!►

Büyükşehir Belediye Başkan Vekili
Zihni Aldırmaz ile Konuştuk:

İçinde Kentli Yaşarsa, Tepebağ Yaşar...

Ortak Akıl İşlerse,
Proje Sahibi Belediye Başkanı Gibi Olur...

Altınşehir Adana: Adana tarihin en eski kentlerinden biri... İlimizde en az 10 tane çok önemli antik kent bulunmakta... Ancak Tepebağ başta olmak üzere hiçbir arkeolojik olarak kazılmamış. Halbuki kazılrsa Efes gibi önemli, Zeugma gibi değerli şeyler çıkacak. Sizce bu neden olmadı?

Zihni Aldırmaz: Tarihin ortaya çıkartılması maliyetli, bu daha çok ekonomi ile ilgili... Birde toplumun bilinçlenmesi gerekli...

Ancak aradan geçen zaman içinde Adanalılar turizmin de gelecekte bir iş alanı olabileceğini öğrendiler, şu anda tüm antik kalıntılara sahip çıkıyorlar. Kazılmasını istiyorlar.

İmkanlar artık eskisi gibi değil, eskiden önce karın doysun yeter denirmiş. Ama şu anda öyle değil. Doğru bir zaman ve doğru bir yerdeyiz. Tarihimizi ortaya çıkarcak doğru teknik elemanlara sahibiz. Tabi ki sadece çıkartmak değil onu yaşatmak da gerekli.

Adana
Büyükşehir
Belediye
Başkan Vekili
Zihni Aldırmaz

“Dengeyi iyi kurmak gerekir... Önce sivil mimari örneklerimizi fonksiyonel hale getirip, tarihi kimliğe kavuşturmak lazım.”

Tepebağ'ın Üstündekiler mi Önemli, Yoksa Altındakiler mi?..

A.A: Şöyle bir handikap var başkanım. Tepebağın altının çok değerli olduğunu biliyoruz . M.Ö 1550 de Hitit İmparatoru Arnuwanda: “Adania denilen bir kentle savaştım, önünden bir nehir akıyordu, nehrin üzerinde de bir köprü vardı” diye yazmış. Yani 4 bin yıl önce Tepebağ'ı tarif ediyor. Ancak Tepebağ'ın üstünde de 150 yıllık bir geçmiş var. Bu geçmiş Adana kültürünü yansıtan bir geçmiş... Tipik Adana evleri bunlar...

Altını kazsak üstüne zarar gelebilir, üstünü korumaya çalışsak aşağısından vazgeçeceğiz.... Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Z.A: Bu dengeyi iyi kurmak lazım, önce sivil mimari örneklerimizi fonksiyonel hale getirip, tarihi kimliğe kavuşturmak lazım. Tepebağın eski ismi Ağa Mehmet Mahallesi. Sonradan Tepebağ oldu. Tepebağ ikiye bölündü: Kayalıbağ ve Tepebağ diye. Biz bu kimliği ortaya çıkarırken önce restore ediyoruz. Kazı neticesinde büyük hazine ortaya çıkınca, belki evleri olduğu gibi, kazının bulunduğu yerin dışına taşımak da söz konusu olacaktır.

Ancak şu an ikisini birlikte insanlara takdim edip yaşatacağız. Dengeyi iyi ayarlamak lazım, kazı bir hayli uzun süren bir olay... Ancak unutmayınız ki bu tarihi evler, antik kente hizmet eden unsurlar olacak.

A.A: Yani bu evleri restore ettirip, turizm faaliyetinde kullanmaktan mı bahsediyorsunuz?

Z.A: Evet... Atatürk Müzesi'nin yanındaki binayı bitirdik, Tepebağ'daki kazıda kullanılsın diye KUDEP'e tahsis ettik. Hemen onun yanındaki binanın da problemlerini çözdük. Sayın Halil Avcı'nın yaptığı otel var, Şaban Baş beyle görüştüm, onun binasını da sanat ve kültür adına değerlendireceğiz.

Taşköprü'nün etrafındaki meydan düzenlenmesi, Eski Vilayet'in yanındaki binanın restorasyonu. Bunları Tepebağ'dan ayırmak mümkün değil. Bunlar arkeolojik kazıya hizmet edecek.

Tepebağ Arkeopark'ı

A.A: Arkeopark fikriniz de var, bir taraftan kazılırken öbür taraftan kullanmak fikriyle oluşan bir proje bu. Adana uzun bir süre beklemek zorunda kalmayacak böylece ?

Z.A: Bunun amacı, bir ortak akıl mantığıyla baktığımız zaman insanları orada yaşatarak tarihe sahip çıkmasını sağlamak. Ancak bu şekilde insanlar oraya sahip çıkabilir. Zaten benim inandığım sistemin genel mantığı da bu... Beraber akıl yürütüp, beraber iş yapmak.

Kazı, Kentli İçin Olmalı

A.A: Zaten tarihi kentlerde, turistler kentlilerin bulunduğu yere gidiyorlar, aslında kentli için yapmak gerekiyor bazı şeyleri...

Z.A: Bir binayı 5-10 yıl kapatıp, sonra gidin, durduğu yerde yıprandığını görürsünüz. Yaşatan insan, binalarda insanlar gibi canlı, onun için restorasyondan sonra içinde kentliler yaşarsa Tepebağ Projesi başarılı olur.

Belediye ve Vilayet Elele

A.A: Adana'nın tarihi binaları sadece Tepebağ'da değil. Belediyemiz Diş Hekimi Ethem Konağı'nı restore ettirdi. Kültür Bakanlığı'na verdiniz, şimdi Karacaoğlan Edebiyat Müzesi olacak. Yeşiloba Şehitliği restore edildi. Belediye orayı da müze haline getiriyor. Cemil Nardalı Konağı Kuva-yı Milliye Müzesi olacak.

A.A: Bunlar hep, Belediye ile Vilayetin işbirliği ile oluyor. Vilayet ile Belediye arasında ortak çalışma anlayışının güçlendiği görülüyor... Bu Adana'nın önünü açar mı ne dersiniz?

Z.A: Bizim sistemimiz bu, bunu anlayanların aslında idarecide olmaması gerekiyor. Bakanlık, Bakanlar Kurulu, Valilik, Büyükşehir Belediyeleri, sanat çevreleri bir bütün olmalı. Bunların hepsini bir yol arkadaşı kabul edip, bu bütünün bir parçaları olduğumuzu görürsek o zaman başarıyı yakalarız. Biz Ortak Akıl derken şunu kastediyoruz;

Şimdi siz bana bir proje getirdiniz ve bu projede benden çok daha iyisiniz, o zaman insanlar sizin etrafınızda buluşmalı, biz de önünüzü açmalıyız. Bütün Adana kamuoyu bu projeyi benimserse eğer, Belediye ya da ilgili kurumlar sizin projeniz etrafında toplanmalı. Yani o proje ölçeğinde, bir bakıma siz Belediye Başkanı olmuş oluyorsunuz. Ortak Akıl sihirli bir kelime..

Sizin kullandığınız isim, Altın Oran'la da örtüşüyor... ■

► Geçmiş Nedir? Yenir mi?

Alanı daraltalım ve soruyu Adana ve Adanalı için soralım: Geçmiş çıkarsak gün ışığına, ne değişecek hayatımızda?

Otuz kırk yıldır yanıtı aranan/alınan/ verilen/duymazlıktan geline bir sorudur bu. Otuz kırk yıldır, bir avuç akil insanın derdidir bu... Sokaktaki insan için en iyi olasılıkla eski para bir umut, çil çil servet; akli başında olanlar için tarih, turizm, kültür ve daha fazlası... Ya asıl karar vericiler, yetkililer, siyasiler?

Otuz kırk yıldır tartışılıyor: Adana kazılsın mı, kazılmasın mı? Kazılacaksa, kim kazsın? Güzel ülkemizin çok bilinmeyenli 'yetki' labirentinde, bazen, yolunu şaşırır en 'yetkili' bile. İş yürümez, sözün değeri kalmaz ve en kötüsü, su ziyan olur havanda dövülmekten. Akla kara öyle bir karışık ki birbirine "Tarihi sarımsaklasakta mı saklasak, sarımsaklamasakta mı saklasak?" fark etmez olur.►

Kültür ve Turizm Müdürü
Osman Arık ile Konuştuk:

Adana Kazılıyor...

Altınşehir Adana: Son günlerde Adana'nın arkeolojik olarak kazılması için yoğun çabalar var. Siz de bu çabaların içinde görüyorsunuz?

Osman Arık: Adana'da yıllardır yeterli bir tarihi kazı yapılmamış. Ancak ilimiz, antik kentler ve höyükler yönünden çok zengin. Yapılan yüzey araştırmaları gösterdi ki, Adana'da höyükler ve antik kentlerin ortaya çıkartılması sadece Adana için değil, dünya mirası açısından bile çok gerekli... Hele Tepebağ... Bunlardan en önemlisi...

A.A: Niçin Tepebağ önemli?

Tepebağ Adananın sembol ismi. Burası 800 dönümlük bir tarihi alan. Arkeolojik kazılar tamamlanırsa 10000 yıla kadar ulaşılacağını düşünüyorum. Bu hala yeri değişmemek koşuluyla, yaşamaya devam edilen en eski kent anlamına geliyor. Dolayısıyla Tepebağ sadece Adana için değil, dünya için önemli.

Tepebağ'ın kazılması için Valilik ve Belediye Başkanı'nın yaptığı anlaşma, bugüne kadar atılan en önemli adım

A.A: Öyleyse bugüne kadar niye kazılmamış?

O.A: Bu bölgeyi rahat kazma şansımız yok. Çünkü arkeolojik alanın üstü de en az 150 şer yıllık tarihi bina ile dolu. Üstelik özel mülkiyet. Araştırılınca 7-8 dönümlük bir alanın özel idareye ait olduğu ortaya çıktı ve bunun üzerindeki kaçak yapılar temizlendikten sonra burada kazı yapma şansı doğdu. Geniş kapsamlı olmasa bile, doku bulma, altta ne var, ne yok öğrenme adına bir kazı yapılabilir. Ancak yeterli bir kazı için büyük bütçe gerekli... Eğer bütçe ayrılmazsa kazı hayal olur. Valilik ile Belediye başkanı arasında 2 yıl içinde çalışmaların başlanacağına dair bir anlaşma yapıldı. Bu anlaşma bence bugüne kadar atılan en önemli adım.

A.A: Bu bölgede bazı yerler restore edildi. Butik otel olan yerler var. Saatkulesi, Eski Bedesten, Ulucami, Ramazanoğlu Konağı gibi önemli tarihi dokularla Tepebağ'ın birleşmesi mümkün mü acaba?

O.A: Adana birlikte çalışabilmeyi sergiliyor. Sivil toplumun gücü çok önemli. Heryere birden sahip çıkmamız gerekli. Adana bu alanların sahibidir biz ise emanetçileriyiz. Buraların, kent müzesi, butik otel, konaklama tesisleri gibi ekonomik sürdürülebilirliği olan bir alana çevrilmesi gerekli. Ancak böyle yaşarlar.

Tarihi dokular restore edilmeli ve bu bölgelere mutlaka hizmet sektörleri girmeli. Adanayı besleyecek olan Magarsos, Misis, Anavarza, Şar Antik Kenti gibi alanlardır.

A.A: Ya Anavarza?

O.A: Anavarza, bölgenin en büyük antik kentlerinden birisi. Burayı kazmak ciddi bir zaman isteyen bir iş... Ancak bu kadar zamana tahamülümüz yok. Mersin Üniversitesi ile yürüttüğümüz projeyle, 2011 yılında ilk kazmayı vurmak istiyoruz.

Yani artık Adana kazılıyor... Tarih ortaya çıkacak... Kentimiz ve dünya kazanacak.■

Kültür ve Turizm Müdürü
Osman Arık

► Tepebağ, Anavarza ve Magarsos... Çok bilinmeyenli denklem, elde kalmış para etmeyen servet; zamanın ve define avcılarının didik didik ederken canına/ruhuna okudukları servet.

Toprağın altında nasıl bir hazine gizli? Roma mı, Efes mi? Gelin görün ki, kadere biraz Hasankeyf, biraz Alliano... Belki daha da kötüsü, gün yüzüne bile çıkmamış ki Adana'daki tarihin yüzü. Ucundan azıcık, yüzgörümlüğü...

Sadece Kebap mı? Acılı Olsun

Adana, kebabın ve şalgamın mı kentidir yalnızca? Tarih deyince, antik kent deyince neden adı akla gelmez, yer bulamaz antik kent listelerinde? Neden pay alamaz turizmden bir yanında Akdeniz güneşinin ısıttığı kumsalları, bir yanında Aladağlar'ın karlı zirveleri dururken? Coğrafya, turizm 'konsepti'ne bu kadar uygunken? Şimdi soru mudur bu, biz böyle uyurken?

Dünya turizminden pay almak, marka bir kent olmak, aşı ve ekmeği artırmak varken, zenginliklerini toprak altında tutuyor Adana. Doğuyla Batının kavşak noktasında duruyor ama, aşı ekmeğe teget geçen yolcuların arkasından bakakalıyor; yolcular şalgam içip kebab yerse yetiyor Adana'ya, Adanalıya... Hele bir de 'acılı' olursa!►

Mersin Üniversitesi Arkeoloji Bölümü'nden
Doç. Dr. Murat Durukan ile konuştuk:

Anavarza da Kazılıyor...

Altınşehir Adana: Adana için arkeolojik kazılar neden önemli?

Murat Durukan: Arkeoloji ülkemiz için son derece önemli bir gelir kaynağı... Çünkü turizm'in en önemli bacaklarından bir tanesi ören yerleridir. Bunun çok güzel örnekleri var... Efes, Perge, Side, Aspendos, Nemrut, Kapadokya bölgesi gibi...

Antik ismi Klikya olan, günümüzde Çukurova olarak bilinen bölge antik kentlerle dolu olmasına rağmen, bunları bugüne kadar rafine etmemişiz. Ne yeterince bilimsel çalışma yapmışız, ne de turizme kazandırmak için herhangi girişimimiz olmuş. Biz bu nedenle Mersin Üniversitesi Arkeoloji Bölümü olarak, Anavarza projesini hazırladık. Anavarza'nın kazılması bütün bölge için son derece önemli.

► Magarsos

Anavarza'dan önemli mozaikler çıkacak. Zeugma, Antakya ve Anavarza mozaikleri birlikte anılacak. Tüm dünya Çukurova'ya mozaikler için gelecek.

A.A: Anavarza niçin önemli?

M.D: Bu antik kent Tarsus gibi Antakya gibi Roma döneminin en önemli kentlerinden birisi. Tarsus ve Antakya dünya çapında büyük ölçekli kentler. Bugün dünyada Mersin ya da Adana diye tanıtım yapmak isterseniz zorlanabilirsiniz. Ama Tarsus derseniz, ya da Antakya, bu kentleri bilirler.

Anavarza tarihte Tarsusa rakip olmuş kentlerdendir. Hatta Roma imparatorlarından biri Kilikya bölgesini ikiye bölmüş, Kilikya Prima'nın başkentini Tarsus, Kilikya Sekonda'nın başkentini Anazarbos olarak belirlemiş ve böylece iki kent arasındaki rekabete son vermiştir. Anavarza'nın üzerinde modern yerleşimin bulunmaması ise, büyük şans bizim için...

A.A: Bugüne kadar neden kazılmadı sizce?

M.D: Klasik arkeologlar Ege Denizi çevresinde yoğunlaşırlar, Roma çalışanlar da İtalya ve yakın çevresinde kazı yaparlar. Bu yüzden Adana bugüne kadar ihmal edilmiş. Adanalı da talep etmemiş. 1992 yılında kurulan bölümümüz, güney sahilinin en güçlü arkeoloji bölümü... Bu güne kadar yapmış olduğumuz çalışmaları bir halka büyüterek, Adana sınırlarına geçiriyoruz. Anazarbos projemiz Mersin dışındaydı yaptığımız en büyük proje olacak.

A.A: Proje aşamaları nedir? Engeller kalktı mı?

M.D: Prosedür işliyor, belirli bir aşamadayız Kültür Bakanlığı'na müracaat ettik. Son 2 aydır yoğun çalışıyoruz. Adana Kültür ve Turizm Müdürü Osman Arık başta olmak üzere, Adana Valimiz İlhan Atış, Büyükşehir Belediye Başkanımız Zihni Aldırmaz konuya çok destek oldular. Aynı şekilde ATO Başkanımız da çok destek oldu. Ayrıca destekleyenler arasında, sivil toplum örgütleri, esnaf odaları, Kozan Belediyesi var.

Adana projesinin arkasında duruyor, çok destek oluyorlar. Biz Adana'da bir birikimle karşılaştık, projeyi kimseye anlatmam gerekmedi, Anavarza deyince herkes çok iyi biliyoruz, destekliyoruz dedi.

Kültür Bakanlığı bizden 10 yıllık projeyi istiyor. Biz de 10 yıllık programımızı hazırladık. Ancak kazı çalışması başlarsa, orası 100 yılı tamamlar. İzin çıkarsa temmuz ayında başlamayı planlıyoruz.

A.A: Anavarza, Adana için neden önemli?

M.D: Antep'ten Mersin'e kadar olan bölgeyi hareketlendiren bir projeden bahsediyoruz. Bir turizm kıvılcımı çakacak bir proje Anavarza..... Ama bir an önce başlamak lazım. Biz bir cazibe merkezi yaratmak niyetindeyiz orda, çünkü toprağın altında inanılmaz bir mimari yatıyor. Bir arkeolog olarak toprağın yüzeyine baktığımızda aşağıda nelerin yattığı konusunda bir fikrimiz olabiliyor. Ben hayalimde canlandırabiliyorum. Sütunlu yolları, hamamları, kiliseleri, tapınakları, amfi tiyatrosu ile Anadolu'da böyle bir yerin sayısı çok azdır. Yeni bir Efes, yeni bir Zeugma çıkacak oradan.

Bu proje sonuçlanırsa dünyanın en büyük mozaik koleksiyonuna sahip bir bölge olabilir Anavarza... Bakın şimdi Gaziantep ve Antakya'nın mozaik zenginliğine, Adana da eklenirse, dünyaya en görkemli kolleksiyon için Çukurova'ya geliniz diye reklam yapabilir, Kapadokya gibi ilgi toplayabiliriz.■

Doç. Dr.
Murat Durukan

► Tepebağ, Anavarza ve Magarsos... Adana'nın acılı üç diyarı... Adana'nın şansı/şansızlığı, dünü/bugünü/yarını...

Tepebağ, Anavarza ve Magarsos... Kazılmayı, kurtarılmayı, tekrar gün ışığına çıkarılmayı bekliyorlar yıllardır/yıllardır bu diyarlar sancılı... Dünyanın tarihe ve antik kentlere ilgisinin bu denli arttığı, turizm sektörünün kendisine yeni diyarlar aradığı bu çağda zenginliklerimizi, tarihimizi toprak altında tutmak ne kadar mantıklı?

Tepebağ, Anavarza ve Magarsos...

Tepebağ, dört bin yılın üstündeki açık otopark cenneti... Gel turist, gel, arabayı park et!

Anavarza, bereketli topraklar altında, tarıma uygun... Gel turist, gel, ister arpa, ister buğday ek!

Magarsos, denize nazır, üstüne villa dik, bahçeli... Gel turist, gel, zamanında Büyük İskender dualar edip kurbanlar kesmiş; sen de kurbanlar kes, dualar et bizim yerimize modern insanın, nam-ı diğer Homo sapiens sapiens'in ruhuna, el fatiha!

Tarihine, toprak altındaki servetine yüz çeviren, 'işsizliğin yüz kenti listesi'nde ilk üçe giren Adana'nın geleceği toprak altında! Ve o toprak altındaki servet, Adana'nın altından değerli servetidir.

Ekonominin, eğitimin, turizmin, tarihin, kültürün, kentleşmenin ve Homo sapiens sapiens'in yani 'düşündüğünün üstüne düşünebilen insan'ın da paylaştıkça büyüyecek servetidir. ■

nurigurdil@altinsehiradana.com

Çukurova Üniversitesi'nden
Yrd. Doç. Dr. Serdar Girginer ile konuştuk:

Arkeopark Projesi

Altınşehir Adana: Adana'nın tarihi ne kadar eski?

Serdar Girginer: Yer yüzünde ismi ve yeri değişmeden gelebilen üç yerleşim yeri var. Bakın bu ne Paris, ne Londra, ne de Kopenhag... En önemlisi ve en eskisi Adana, yani Tepebağ... Diğer biri ise yine bölgemizde Tarsus... Bir de Halep var. Adana'nın ismi ve yerinin en az 3500 yıldır değişmediğini biliyoruz.

A.A: Tepebağ ile ilgili projelerden bahsederseniz?

S.G: Ben Çukurova Üniversitesi Arkeoloji bölümünde çalışmaya 1998 yılında başladım. İlk dikkatimizi çeken proje de Tepebağ'dı.. 1998 depremi yeni olmuştu. Yıkılan binalar fazlaydı... Bu yıkımlar dolayısıyla, bizlere çalışacak boş alanlar çıkmıştı. Tepebağ höyük üzerinde ve eteklerinde 70'e yakın tescilli yapı var. Bunlar yasalara göre ikinci grup tescilli yapılar.

Sonuçta buraların da restore edilip, işlev verilebilecek yapılar. Lokanta, satış yerleri, butik otel gibi mekanlar yapılabilirler.

Kazılar 4-5 yıl içerisinde olmazsa Tepebağ çöplüğe döner, Adana biter. Kebapla, şalgamla gitmez bu iş...

A.A: Arkeopark projesi nedir?

S.G: Geçmiş yıllarda "Arkeopark" terimini ilk biz kullandık. Bu projeden amacımız, Tepebağ bir taraftan kazılırken, öbür taraftan çıkan arkeolojik bulguları sergileyebileceğimiz bir alan oluşturmaktır. Görşelliği, ısklandırılması, yürüyüş parkuları, oturma bankları ile bir taraftan kazılan, diğer taraftan turizmle yaşamaya devam eden interaktif bir proje...

Günümüzde Sayın Valimiz İlhan Atış, Belediye Başkan Vekilimiz Zihni Aldırmaz, Özel İdare Genel Sekreteri Oğuz Yılmaz, Kültür ve Turizm Müdürü Osman Arık gibi bürokratların katkısı ile proje birden bire hareketlendi. Rektör Alper Akınoğlu ile, Büyükşehir Belediyesi protokol yaptı. Temmuz ağustos aylarında, en geç ekimde kazmayı vurmak amacımız. Ama son zamanlarda proje tıkanıdı.

A.A: Bu tıkanıklığın sebebi nedir?

S.G: Bu proje için yetki verilen insanların olaylara vakıf olamaması bence...

A.A: Engellerin kalkması nasıl olur?

S.G: Belediye Başkanı çok rahat kalabilir... Osman Bey de öyle... Kulisler projeyi biraz geriye götürdü, vakit kaybediyoruz. Biz yağmur yağmadığı sürece, her an kazıya başlayabiliriz. Tepebağ ciddi bir yerleşim yeridir. Bizans'ı, Osmanlı'sı, Roma'sı büyük yapıları ile ortaya çıkacak ve görsellik sunacak. Ama biz bekleyerek zaman kaybediyoruz.

A.A: Size göre Tepebağ'da, üsteki doku mu, yoksa alttaki doku mu daha önemli?

S.G: Yanlış yönlendirmeler var kamuoyunda... Alttaki doku tartışılıyor... Hatta bazı meslektaşlarımız orası höyük bile değil diyor... Tabi biz bunlara gülüyoruz. Bilim dışı safsatalar. Bizim projemiz her iki katmanı da önemli kılarak, her iki kültürel varlığı birleştirerek yürüyecek. Altteki değerler ortaya çıkacak, üstteki yapılar da restore edilip turizme kazandırılacak.

A.A: Magarsos'un kazılması için ne düşünüyorsunuz?

S.G: Magarsos farklı bir konu... Uzman insanlar olmalı... Müze yapılabilir ama şu an aciliyeti yok... Tepebağ Höyüğü'nün kazısına hemen başlanmalı ve Tatarlı'nın kazısına destek olunmalı. Valilik ve belediye bürokratik engelleri kaldırmakla görevli olmalı. Çukurova Üniversitesi bu tip projelerde deneyimli ve uzmandır. Bölgeye hakimdir. Kültür Bakanlığının taşra teşkilatındaki bazı arkadaşaların dedikleri ile bu iş yürütülmemeli.

İşi bilenlerin yönetmesi lazım. Ben iddia ediyorum, eğer bu kazılar 4-5 yıl içinde olmazsa, orası ciddi bir çöplüğe döner. Adana biter. Kebapla şalgamla gitmez bu iş.■

Yrd. Doç. Dr.
Serdar Girginer

STP Petrol İnş San. ve Tic. Ltd. Şti.
Adana Hacı Sabancı Org. San. Bölgesi
Celal Bayar Blv. No:5 Sarıçam/ADANA
Tel : 0.322 394 37 60
Fax : 0.322 394 37 62
E-mail : info@stppetrol.com
www.stppetrol.com

TAŞIT TANIMA SİSTEMİ

PRATİK, HIZLI ve KOLAY

www.interkey.com.tr

interkey

- ▶ Akaryakıt giderlerinin tam kontrolü, pratik çözüm!
- ▶ Pratik ve hızlı akaryakıt ikmali
- ▶ Ödeme ve muhasebe kolaylığı
- ▶ Kilometre/Litre takibi
- ▶ Hatasız yakıt ikmali
- ▶ Türkiye’de yaygın, geniş hizmet ağı

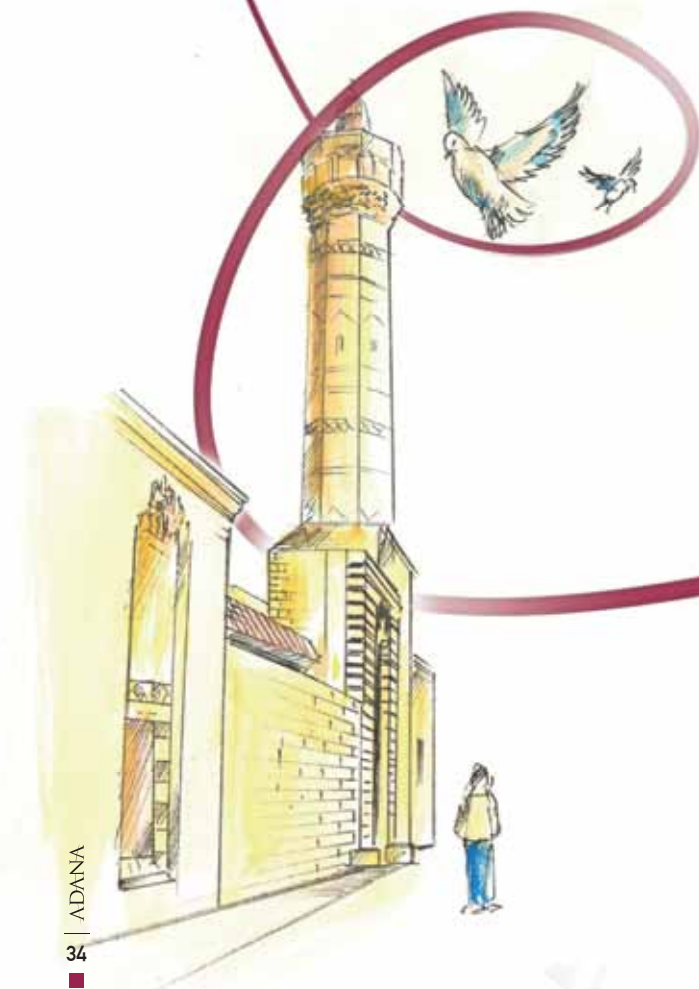

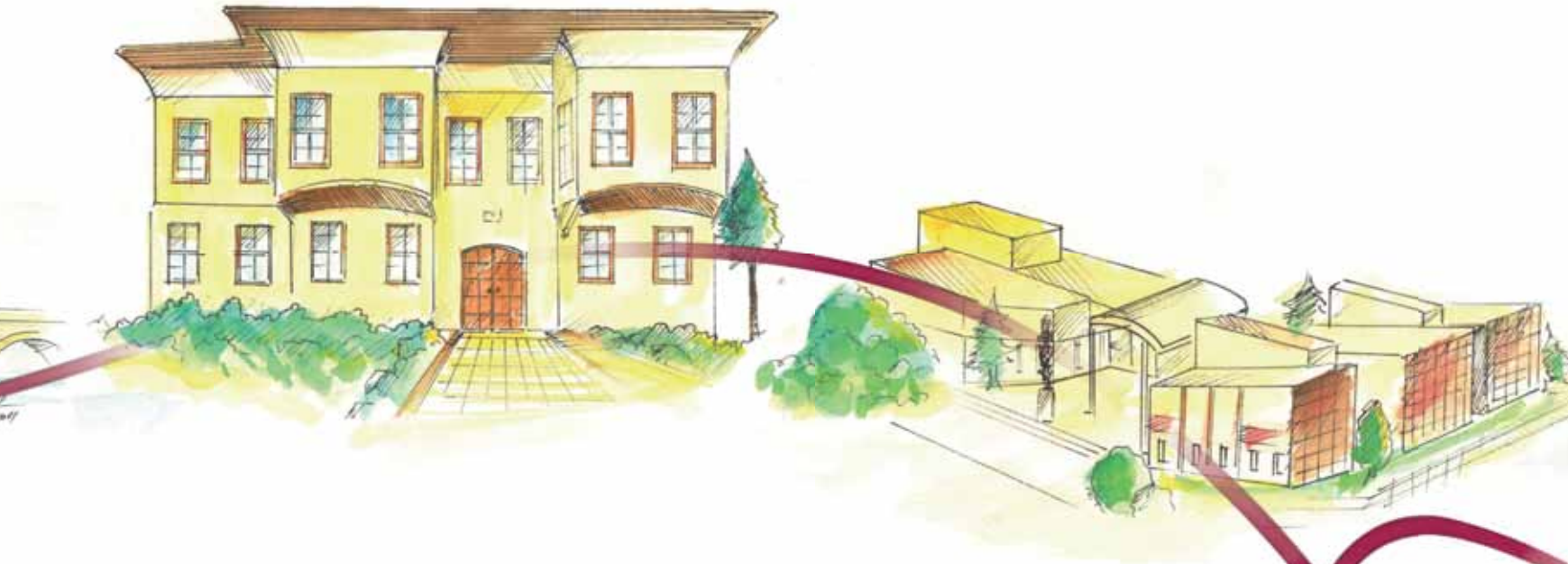

Benim bir rüyam var, İçinde Tarihim, Kültürüm, Adana'm

Yazı: Selami Güleç
Resimleme: Mesut Dikel

Bu bir rüya... Benim rüyam...
Ama gerçekleşmesi de çok zor olmayan bir rüya....
İsteyelim yeter ki...

Insan hayal kurmadan yaşayabilir mi? Veya gelmeye çalıştığım yeri göz önünde bulundurarak soruyu farklı bir biçimde sorayım.

“Bir tarihi mekan, hayal kurulmadan, rüya görülmeden algılanabilir mi?”

Yani demem odur ki, benim bir rüyam var, konusu da gezmek isteyenler için hazırlanmış, bir Adana gezi parkuru oluşması ile ilgili.

Amacımız, tarihi dokunun sadece kitaplardan okunduğu bir şehir olmaktan öte, bizzat dokunarak yaşanılmasını sağlayan bir yürüyüş parkuru oluşturmaktır.

Böyle parkurlar dünyanın çeşitli yerlerinde var...Adana’da ise potansiyel var ama, parkur yok.

Bazen dışarıdan gelen misafirlerimize kentimizi anlatmakta zorlandığımız anlar oluyor. Onları nerelerde gezdireceğimizi bilmiyoruz. Tarih var ama, malesef dolaşılacak bir parkur haline getirilmemiş. Bu yüzden dostlarımızı

gezdirebildiğimiz mekanlar alış-veriş merkezleri ve kafe gibi yerlerden öteye gidemiyor.

İşte ben misafirimi kentin tarihi ve kültürel dokusu içinde gezdirebileceğim böylesine bir parkurun hayalini kurdum. Bu yürünerek yapılabilecek bir parkur. Tabi akla gelen ilk soru, “Yürümeye nereden başlayacağız?”

Tarihi Kız Lisesi’nden başlamaya ne dersiniz? Hatta dönüp dolaştıktan sonra, gezi dairenizin son noktası da burası olabilir. Çünkü hem küçük kafeteryasında dinlenebilir, hem de Baltacı Fotoğraf Müzesini, Kız Lisesi Anı Müzesini ve o anki sergileri görme şansına sahip olabilirsiniz.

Arkasından dünyanın hala kullanılan en eski köprüsü olan Tarihi Taşköprü’yü görüp Karşıdaki Atatürk Bilim ve Kültür Müzesine uğramalısınız. Sabancı Merkez Cami, Arkeoloji Müzesi olarak devam eden gezinizde Atatürk Evi’nin arkasına geri dönüp, evin arkasındaki

tarihi Adana surunu görmenizi öneriyoruz. Sonra Tepebağ Mahallesi’nin tarihi konakları, Bebekli Kilise, Yeni Cami, Etnoğrafya Müzesine uğrayarak turunuza devam edeceksiniz. Yağ Cami, Bedesten, Saat Kulesi ve Ulu Cami olarak devam eden gezi daha öncede belirttiğim gibi Kız Lisesi’nde bitecek.

Ama bu parkurun tamamı levhalarla işaretlenecek.... Gelen misafir kimseye sormadan ve kaybolmadan dolaşabilecek. Parkur üzerinde dinlenme alanları, hediyelik eşya dükkanları olacak. Bu dükkanlarda Adana’ya özgü üretilmiş hediyeler satılacak... En önemlisi sevgili Adanalılar bu parkurda misafir severliklerini gösterecek imkan bulabilecek.

Bu bir rüya...

Benim rüyam...

Ama gerçekleşmesi de çok zor olmayan bir rüya....

İsteyelim yeter ki... ■

selamigulec@altinsehiradana.com

Zaman Nehri ve Adana

Yazı: Fevzi Acevit

Kentler insanlar gibidir:
Doğarlar... Gelişirler...
Bir gün gelir toprağa karışırlar...

Günler dantel gibi dokuyarak ayları, yılları örer. Zaman dediğimiz boyut işte böyle bir nehir gibi akar...

Yıllarla birlikte anılar da çoğalır. Sakin bir köşede kendimizi dinlerken anılar koridoruna girmeyen, geriye, çocukluk ve ilk gençlik çağlarına koşmayanımız var mıdır?

İlk gençlik çağını anımsayıp özlemle dolmamak, o çağı unutmak mümkün müdür?

Olmaz... O çağ, asla unutulmaz. İşte böyle anlarınızdan birinde, yaşamın "Hangi dönemi daha güzeldi?" diye hiç sormadınız mı kendinize?..

Sahi, yaşamlarımızın hangi dönemleri daha güzeldi?

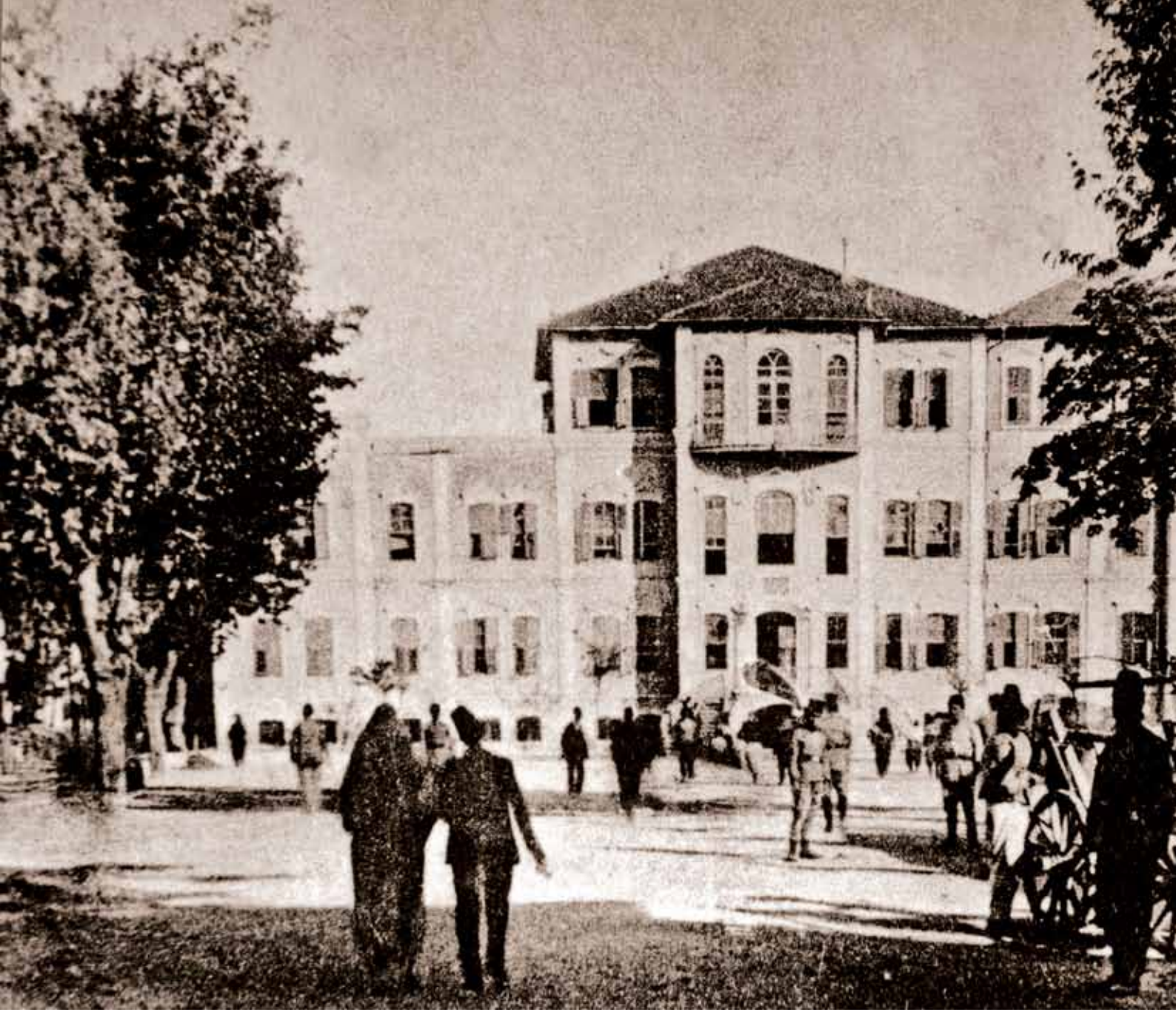
Çocukluğun düşler dünyası mı?

Geleceğe kanat çırpıtığımız umut çağı ilk gençliğin, renkli hayallerle süslenmiş, duygu yüklü günleri mi? Yoksa; yetişkin olup hayata atıldığımız çağda yalın ve sert yüzüyle karşımıza çıkan, gerçek yaşamın gri renkleri mi daha güzeldir?

Kentler de insanlar gibidir: doğarlar (kurulurlar) gelişirler ve bir gün, zaman boyutunun bir noktasında ya doğal afetlerle yıkılarak, ya da insanlara yaşam sunacak imkanlarını yitirerek terk edilip toprağa karışırlar... Kentlerin de birer yaşam öyküleri vardır, aslında insanları anlatırlar o öykülerle... Zamanın sisleri ve toprağın örtüsü altında, bir başka çağın insanların o toprağı kazmasını beklemeye başlarlar...

▲ Eski Baraj Regülatörü (1940'lı yıllar)

Diğer kentler niye kurulduysa Adana da onun için kurulmuştur

Dünya yaşamında kent ve insan ilişkisi, bir sarmal oluşturur...

İnsanla kent iç içedir; birlikte yaşam döngüsü kurarlar.

Zaman nehrinin çarpıntılı dalgalarının kollarında, bilinmeyenin ufkuna doğru akarlar.

Uygarlık Tarihi, Bir Bakıma, Kentlerin Tarihidir

Adana da, gezegenimiz üzerindeki diğer kentlerden farklı değildir: Dünya'nın öteki ucunda yaşayan insanlar kentleri niçin kurmuşlarsa, Adana da benzer ihtiyaçlar nedeniyle kurulmuştur. Tarihin derinliklerinden gelip binlerce yılı yaşam öyküsüne ekleyerek günümüze ulaşmıştır. Bundan sonra sizlere, bu sayfalarda yaşadığımız şehri, *Su Ve Güneş Kenti Adana'yı*, yaşam çemberimde yer alan insanlar ve olaylarla anlatacağım.

Su yolları (kanallar) ve Adana çocukları

Çocukluğumun Adana'sı yeşili bol, betonu az bir kentti...

Kent merkezi güneyde Dağlıoğlu, Akkapı; kuzeyde Yeni İstasyon'un oraya kadardı.

Yeni İstasyon'dan ötesi bağların bahçelerin Adana'sıydı...

Çocukluktan çıkıp gençliğe adım atılan günlerin, baba sopası yemekten korkmayan delifışek gençleri olarak bağların arasındaki dere yataklarından yürüyerek, Büyük Kanal'a yüzmeye giderdik.

Büyük Kanal, Eski Baraj Regülatörü'nün oradan, Seyhan Nehri'nden ayrılan su yoluyla doğar, Çukurova'nın batısı ve doğusundaki toprakları sulamak üzere iki kola ayrılır, öyle akar.

Büyük Kanal'dan söz edince, Küçük Kanal'ı da anlatmak gerekir...

Bir zamanlar
Adana (1900)

Seyhan Nehri ve değirmenler (1900)

Yeni İstasyon (1920)

Küçük Kanal, Büyük Kanal'dan ayrılan kolların oluşturduğu su yollarının adıydı. Biri Mithatpaşa ile Namık Kemal Mahallelerinin arasından, öteki de Büyük Kanal üzerindeki 4. Köprü (bizim aramızdaki adıyla Sifonlu Köprü)'den ayrılır Cinali'ye yönelirdi. İşte o suyolları, Adana çocuklarının yüzmeyi öğrendikleri, dış dünyanın zorlu koşullarıyla tanıştıkları, asıl tehlikenin doğa değil öteki insanlar olduğunun ilk derslerini aldıkları yerlerdi.

Bazen kanalda yüzme sevdasına; farketmeden paralarımız çalınırdı; kimi zaman da farkederek öteki çocuklarla kapışırız... "El yumruğu" ile ilk tanışmamız oralarda olurdu çoğu kez...

Tehlikeliydi; ama ne yapar eder yine de yüzme için kanala giderdik. Ama kanala girdiğimizi tecrübeli annelerimizden saklamak zordu. Çünkü ne kadar saklamaya çalışırsak çalışalım, kireçli olan kanal su-

yuna girdikten sonra, vücudumuzdan herhangi bir yeri tırnakla çizdiler mi, beyaz bir çizgi olurdu; Saklayabilirsen sakla...

İşte böyle değerli okurlarım... Yollarında koştüğümüz, kollarında hayata atıldığımız Adana, güneşten akan altın hüzmelerle suyun ve toprağın buluştuğu yerdir... Toprakla insanın el ele yeşil bereketi ürettiği kenttir.

Zaman nehri ve insan

İnsan, zamanı, yeni milenyumun ufkundan geçmişe bakınca fark ediyor.

Zaman nasıl da hızlı aktı öyle...

Ömür ne kadar da çabuk geçiyor!

İşte o düşler dünyası çocukluğumuz şimdi bir uzak hayal... Geriye kalan, güçlkle anımsanan bir anı demeti, o kadar... İlk gençlik rüzgarlarının gönüllerimize duygu, geleceğe umut savurduğu o günler de bir nisan yağmuru gibi geçip gidiyordu işte...

Zaman nehrinin çırpıntılı dalgalarıyla birlikte günlerimiz geleceğe akarken, bir de ne gördük; hayatımızın büyük bölümü gerilerde kalıvermiş bile...

O yıllardan geriye kalan, bir kaç fotoğraf ve bir tutam anı...

Sonsuzluk içinde bir yer tutmuyorsak...

Adına zaman dediğimiz o sürekli genişleyen, o bir tek an'ın koynunda gökkuşağı gibi biysek... Bir yağmur öncesi gelip bulutlar gibi silinip gidecek renkler isek; hayat, acı bir alaydan başka ne olabilir ki?..

Değerli okurlarım,

"Altınşehir Adana Dergisi'nin sayfalarında bu ilk yazı ile siz okurlarımıza seslenirken, bu yayının Adana' da yaşayan insanlara yeni ufuklar açacağı umudunu taşıyorum. Bana ayrılan köşede anıları paylaşırken günümüzün Adana'sını da konuşacağız.■

fevziacevit@altinsehiradana.com

“Address Emlak”

erine
revini
ir ev...

A close-up photograph of a small, white ceramic house with an orange roof and a black chimney. The house is being held by a hand, with fingers visible at the bottom. The house has four square windows arranged in a 2x2 grid. The background is a soft, out-of-focus light blue and white.

Benim bir gayrimenkulüm var nasıl değerlendireceğim?
Turunç çiçeği kokan şehirde, bu kokuyu hissedebileceğim bir ev istiyorum. Bana yardımcı olabilir misiniz?

Biraz birikmiş param var doğru yatırım emlak mı?

Bir çok kişinin kafasında var olan bu veya benzeri soru cevap bekler durur... Altın aldı başını gidiyor... Döviz ise hiç kazandırmıyor... Ama emlak öyle mi?

Address Emlak'ın sahibi Aylan Kurtar bu sorunun yanıtını şöyle veriyor;

“Emlak tartılmayan bir şey... Bu yüzden alım ve satımlarda, değerlendirme doğru yapılmışsa emlak kazandırır. Emlak kaybettirmez, kazandırır, yeterki güvenli bir alış-veriş olsun. Bu işte ekip çok önemlidir. Ekibimde yer alan Hasan Suat Işıkcılar ve Nazik Kebeli ile birlikte Adana'da emlağın kurumsal adresi olmaya talibiz.”

Müşteri Önce Güven İster...

“Address Emlak olarak tek gayretimiz güvenilir olmaktır. Kişinin yıllarca çalışarak sağladığı birikimi bir gayrimenkule bağlaması, hayatındaki en önemli işlerden birisidir. Dolayısıyla bunu değerlendirirken yardım aldığı gayrimenkul danışmanı çok önemlidir. Önce güven ister, sonra ise uzmanlık... Bilgi ve iyi niyet birarada olmalıdır”

► Nazik Kebeli, Hasan Suat Işıkcılar ve Aylan Kurtar

Adana'da Bir Gayrimenkul Fiyatlandırılması Nelere Göre Yapılmaktadır?

Bu konu Adana için çok önemli. Son yıllarda inşaat sektörünün gelişmesi ile beraber, fiyatı etkileyen çok fazla faktör var. Bazen müşteri telefon açıp “Evim Atatürk Caddesi'nde, ne kadar eder acaba?” diye soruyor. Bir çok konutun yaşı, metrekaresi, katı, cephesi, daire içi ekstralar, apartmanın bakımlılığı, çevresinde bulunan

binaların konumu, aidatı gibi fiyatı belirlemede kullandığımız kriterler vardır. Bazen bir emlağın değeri semtinden, bazen ise cephesinden dolayı değerli sayılabilir. Emlakçınız size bu değerleri doğru veren, güvenilir bir dostunuz olmalı.

Pahalı değer biçerse, siz geçici olarak mutlu olursunuz, ama evinizi satamazsınız. Düşük değer biçerse, varlığınız ucuza gider.

“Türkmenbaşı Bulvarı
başta olmak üzere,
Adana’da toplu yaşam
alanları olan siteler
hızla çoğalıyor.
Biz de müşterilerimizi
böyle yapılara
yönlendiriyoruz”

Emlakçının Güvenli Olması Yeterli mi?

Asla yeterli değil. Müşterisine onun isteklerini de göz önünde bulundurup, doğru ürünler sunmalı. Yeni yaşam biçimleri ile ilgili bilgilendirilip, seçimlerine katkı sağlanmalı

Bunu bir örnekle açıklayabilir misiniz?

Daha önceki yıllar, Adanalı’nın iki evi, hatta üç evi olurdu. Kışlık ve yazlık diyerek... Çünkü kentimiz sıcak, yaz ayları rahat havuza gireceğimiz serin mekanlar arzularız. O yıllarda klima yeterince yaygınlaşmamış, mecburen serin mekanlar aranıyor. Bir müddet sonra, kentin gençleri içine çeken havasını, orada bulamamaları nedeniyle çocuklar yazlıklara gitmez oldular. Kentte serin sinema salonları, kafeler dururken kanı kaynayan genci yaylaya götüremez hale geldi aileler. Yani yazlıklar artık atıl hale dönüştü.

Bu Gayrimenkul Fiyatlarını ve Yatırım Değerini Nasıl Etkiledi?

Haliyle başta mersin sahilleri ve Toroslar’daki evler değerini bulmaz, kazançsız yapılar oldu. Ama öbür yandan da daha kıstlı bütçeyle bu emlaklar alınabilir oldu.

Bu Durumda Şimdiki Trend Nereye Doğru Gidiyor?

Kentteki evler artık ucuz fiyatlarla klimatize edilip, sıcak sorunu çözüldüğüne göre, Adana'daki eviniz size bir site içinde güvenlik, havuz, spor salonu, restoran gibi olanakları sunuyorsa, ikinci bir eve para yatırmak yerine, Adana'da daha lüks bir evde, daha ucuza oturabilirsiniz. Üstelik erkekler için yaz bekarlığı biter ve yazları da çocuklarla birlikte geçer. Düşünün şimdi biri Adana'da, diğeri Mersin'de iki apartman dairesi yerine, aynı paraya Adana'da ayağınızı toprağa basabileceğiniz bir evi tercih etmez misiniz? Üstelik yolda harcıyacağınız benzin parası ve vakit cebinize kalır.

Adana'da Böyle Siteler Var mı?

Türkmenbaşı Bulvarı başta olmak üzere, göl çevresinde böyle siteler hızla çoğalıyor. Biz de müşterilerimizin dikkatini böyle yapılara yönleltiyoruz.

Bu Durumda Sahillerdeki Evler Ne Olacak?

Karataş ve Mersin'de bulunan yazlık yerleri, Türk ve yabancı müşterilere pazarlama işine başladık. Bizce buralara yabancılar gelmeli yeni bir turizm anlayışı başlamalı. Bunu öncelikle web sayfamızda Türkçe - Almanca - İngilizce olarak hazırlayıp, internet ortamını maksimum verimle kullanmayı planlıyoruz. Bu iş için firmamızdan bir arkadaşımızı görevlendirdik. Yabancı müşterilerimiz, ilk aşamada alacakları yazlıkları web sayfamızdan inceleyip, beğendikleri ürünü görmek için bu arkadaşımız ile randevulaşacaklar ve bu ilgi müşterimizi yolcu edene kadar devam edecek.

Adana'da Yatırım Yapacaklara Önerileriniz Nelerdir?

Eğer uzun vadeli yatırım düşünüyorsanız (en az 8-10 yıl) arsa, tarla alınmalıdır. En fazla risk içeren yatırımdır ancak en karlı yatırımlar arasında sayılabilir. Hemen getirisi olsun isteniyorsa iyi caddelere, yani insan yoğunluğunun fazla olduğu bölgelere yatırım yapılmalı. Bu yatırım için bir süre sonra çok fazla prim yapacak olan Türkmenbaşı Bulvarı'ndan yatırım önerebilirim. Bu bulvarda emlak tipleri:

Güvenlikli, havuzlu, otoparklı, çocuk oyun alanları olan ve hatta tenis kortlu site içi yaşama doğru gitmektedir.

Address Emlak Olarak Planlarınız Nelerdir?

Address Emlak olarak misyonumuz öncelikle Adana'da ve daha sonra Türkiye'de gayrimenkul firmalarına olan bakışı olumlu yönde değiştirmek ve bu sektördeki durumumuzla daha prestijli bir meslek grubu haline getirmek.

Vizyonumuz ise Adanamız'da elde ettiğimiz başarıyı, Türkiye geneline taşıyabilmek ve hatta yazlık ürünlerle bu işi yurt dışına da taşımak. ■

Address

Tel:

0322 459 18 18

0533 443 24 51

Faks:

0322 457 88 22

Adres:

Reşatbey Mah. Gazipaşa Bulv.

Kısacık Apt. K:3/9 Seyhan/Adana

Kısa... Kısa...

Address Emlak yedi yıldır Adana'da hizmet veriyor.

Aylan Kurtar, firmanın tek sahibi olarak, iyi bir ekiple beraber emlağın kurumsal adresi olmaya aday olduklarını belirtiyor.

Address Emlak olarak Adana'da elde edilen başarının, Türkiye geneline taşınacağını düşünüyor.

Aynı zamanda iyi bir tenis oyuncusu ve sporseverdir.

Keb İnşaat Sanrıkent-3 Sitesi

Hayalleri Süslüyor

Ortaklar: Op. Dr. Sedat Sanrı, İnş.Müh. Müt. Kıvanç Genç, Müt. Seyfettin Karahan

Özellikler

2 Blok, 15 Kat;

Her blokta 32 daire, toplamda 64 daire

•Kapalı / Açık otopark

•Güvenlik sistemi

•Standartlara uygun yüzme havuzu

•Blokla jeneratör

•Banyo ve wc tavanı asma tavan

•Salonlarda parke veya seramik diğer

kısımların yer döşemeleri ise seramik

•Pencere denizlikleri, balkon küpeştele-

ri ve kapı eşiklikleri mermer şeklinde

•Mutfak dolapları hazır mutfak; tezgahı mermerden yapılma

•Merkezi ısıtma ve güneş enerjisi tesisatı

•Apartmanın giriş kapıları

ferforje demir şebekeli

•Her daire klima tesisatlı

•Havuz sistemi ısıtmalı

(Yaz- Kış kullanılabilir)

İrtibat:

Address Emlak | 0322 459 18 18

Kaplumbağa Terbiyecisi Kim?

Yazı: S. Haluk Uygur

Türkiye’de ilk çağdaş müzenin kurulması, ilk yerli arkeolojik kazının yapılması ve ilk sanat okulunun kurulmasının öyküsü...
Osman Hamdi’nin öyküsü...

Zannederim 5 trilyon gibi bir fiyata, bankacı Erol Aksoy’a satıldığındaydı... Osman Hamdi Bey’e ait olan ve o güne kadar en yüksek fiyata alıcı bulan, Türk tablosunun ismini duyunca şaşırmıştım... Kaplumbağa Terbiyecisi...

“Allah Allah! Kaplumbağanın terbiyesi de mi olurmuş, bu nasıl meslek?” diye bir çok kişinin de şaşırdığını biliyorum.

24 Şubat’ta Osman Hamdi Bey’in ölümünün 100. yılı... Ölümünün 100. yılında olsun üstadı biraz daha tanıyayım diye araştırma yapınca gördüm ki, daha eserin yapıldığı günden beri görenler aynı soruyu sormuşlar;

“Kim bu kaplumbağa terbiyecisi? Böyle bir meslek mi var?”

Kaplumbağa Terbiyecisi Osman Hamdi...

Kendisi bunu itiraf etmiş mi bilmiyorum ama, tüm Osman Hamdi eleştirmenlerinin üzerinde birleştiği bir konu var... Kaplumbağa terbiyecisi Osman Hamdi’nin ta kendisi.

Resmi dikkatle inceleyip, üstadın fotoğraflarıyla karşılaştırdığınızda, kaplumbağa terbiyecisinin yüzü için kendini model olarak kullandığını görürsünüz ama, bu söz ile Osman Hamdi arasındaki ilişkiden kast edilen, terbiyecinin yüzünden çok, yaptığı iş... Yani aslında Osman Hamdi’nin kendisi kaplumbağa terbiyeciliğine soyunmuş.

Burada “Kaplumbağa terbiyeciliği” nasıl bir şey biraz üstünde durmamız lazım zannederim.

Eti Senin Kemiği Benim Olsun!

İsterseniz 1881 yılına dönelim bir yol... Osmanlı İmparatorluğu'nun başında Abdulhamit'in olduğu yıllar. Birinci Meşrutiyeti ilan eden Mithat Paşa, Yıldız Sarayı'nın bir oldu bittisi ile, daha sonra boğdurulacağı Hicaz'a sürgüne gönderilmiş. Önceki sadrazamlardan Edhem Paşa ise Viyana Büyükelçisi.

Edhem Paşa Osman Hamdi Bey'in öz babası... Mithat Paşa ise, Şam Valisi iken, Edhem Paşa'nın oğlunu teslim ettiği devlet büyüğü...

"Eti senin, kemiği benim olsun" misali.

Müze değil, Depo...

İstanbul, Aya İrini'de birkaç heykel kılıntısı ile birlikte, Ayasofya'nın çanı ve İstanbul'un fethi sırasında Haliç'e çekilen zincirin bazı parçalarının bulunduğu, müzeden başka her şeye benzer bir depo var. İsmine Müze-i Hümayun deniliyor...Yani Saltanatın Müzesi.

Osmanlı Devleti'nin o günkü halini simgesel olarak tarif edin deseler bundan daha iyi sembol olmaz zaten. Daha sonraları ise müze Aya İrini'den, 6 odalı Çinili Köşk'e taşınmış. Ama Müze Müdürü Dr. Dethier, daha müzeyi düzenleyemeden hakkın rahmetine kavuşmuş. Dr. Dethier ölüverince, Eski Beyoğlu Belediye Başkanını müzenin başına getirmişler, 11 Eylül 1881'de... 5000 kuruş maaşla...

Müzeye Müdür Olmak...

ve Kaplumbağa Terbiye Etmek

Müzenin yeni müdürü 1860 yılında Paris'e eğitim için gitmiş, on yıldan fazla orada eğitim görmüş, memlekete dönünce de önemli devlet hizmetlerinde bulunmuş bir Türk... O yıllar böyle bir işin başına bir Türk'ün getirilme alışkanlığı yok. Böyle işleri hep yabancılar yapıyor. Ama padişahın kulağına kim fısıldamışsa fısıldamış, müzenin başına bir Osmanlı aydını getirilmiş. Paris'te resim eğitimi almış ve arkeoloji derslerine girmiş olan bu Osmanlı aydını, tahmin edeceğimiz gibi Osman Hamdi Bey'miş.

Müze de Ne Ki?

Kırık Taşların Toplandığı Yer mi?

Bu sırada Louvre başta olmak üzere, Avrupa'da çok sayıda çağdaş müze açılmıştı. Osman Hamdi Bey öğrencilik yıllarında bu müzeleri gezmiş ve toplumların kökleriyle önyargısız ilişkiler kurmasının, medeniyetin geçirdiği aşamaların öğrenilmesinin müzeler yardımıyla olacağı fikrini edinmişti. Bu yüzden çağdaş bir müze, bazı kırık dökük eski eserin gelişigüzel sergilendiği bir yer olmaktan öte, bir ülkenin geçirdiği aşamaları gösteren, tematik bir yapıda olmalı diye düşünüyordu.

Bu düşünce Osmanlılar için çok yeni, hiç bilinmez bir düşünceydi. Onlara göre neydi ki bu müze denen şey? Kırık taş parçalarının toplandığı bir yer mi? Dikkat ederseniz tepkiler, aynı "Kaplumbağa terbiyecisi" mesleğine gösterilen tepkilerin bir benzeri.

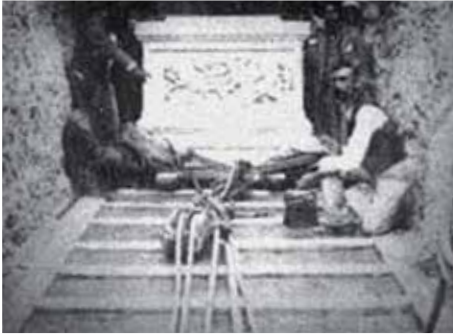

Altın değilse Götürebilirler...

Tabi Osman Hamdi Bey hemen kolları sıvadı. Önce Çinili Köşk'ü elden geçirdi, arkasından kendi gibi Paris Beaux Arts Yüksek Okulu mezunu, İstanbullu Levanten Mimar Vallaury ile işbirliği yaparak adım adım yeni bir müze binası inşa etmeye soyundu.

Yeni bina yapmak zordu ama ondan daha zor olan şey, binanın içinin neyle dolacağıydı. Osman Hamdi, tarih boyunca medeniyetlerin doğduğu yerin Anadolu olduğunu biliyor, ama arkeolojik araştırmaların çoğunun tüccar olan Avrupalı kazıcıların tekelinde olduğu gerçeğini de görüyordu.

O yıllarda Avrupalılar Anadolu medeniyetini kendi kökenleri olarak görüp, bulduklarını ülkelerine taşıyordu. Üstelik Osmanlı bu talanı kolaylaştıracak kanunlar çıkararak kaçakçılara yardımda ediyordu. Padişah "Buldukları altın değilse götürebilirler" zihniyetindeydi. (Konuyla ilgili öyküleri sonraki sayfada bulunan "Avrupa'daki Anadolu" yazısında okuyabilirsiniz)

Sayda kazısında çıkan İskender Lahiti

Nemrut'u Osman Hamdi Kazdı

Osman Hamdi, fikrini ilk kez babası Edhem Paşa'ya açtı.

Nemrut Dağı'nı kazacak ve oradaki dev heykelleri İstanbul'a taşıyacaktı. Üstelik bu bir Türk ekibi tarafından yapılacak ilk arkeolojik kazı olacaktı. Yani yeniden, hiç kimsenin bilmediği bir işe, kaplumbağa terbiyeciliğine soyunuyordu.

Diğer taraftan yabancıların yaptığı kazılarda bulduklarını yurtdışına götürmelerini, yeni bir kanun çıkartarak (Asar-ı Antika Nizamnamesi- 21 Şubat 1884) müzenin iznine bağladı. Artık kaçakçılık, (böylece kaçakçılığı önlemeye çalışır.) kontrolü altında olabilecekti. Çıkan yeni kanuna göre, bundan sonra yer altından çıkan her şey devletin olacaktı. Yani Osman Hamdi, yine kimsenin anlam veremediği bir şeyi ortaya atmıştı. Vay kaplumbağa terbiyecisi vay!

Sayda'dan Gelen Haber

Tam bu sırada Beyrut'un güneyinde bir köy olan Sayda'dan bir telgraf gelmişti. Köylünün biri tarlasında taş bir lahit bulmuştu. Başlarında Osman Hamdi, Türk ekibi hemen oraya gitti. Avrupalılar gibi vahşice değil, özenle kazarak, çok değerli mezar odaları buldu ve mermer lahitleri bin bir zorlukla İstanbul'daki müzeye taşıdı.

Alman İmparatoru sonradan bu lahitle-ri Abdulhamid'ten istedi, hatta bunun için İstanbul'a geldi. Sultan lahitleri vermekten yanaydı, ama Osman Hamdi Alman İmparatoru İstanbul'dayken müzeden hiç ayrılmadı, neredeyse lahitlerin içinde yatarak bu girişimi engelledi. ►

Osman Hamdi'nin Nemrut Kazısı'ndan bir görüntü

Avrupada'ki Anadolu

Moskova denilince Kızıl Meydan'ın, masaldan çıkmış izlenimini veren, soğan kabuğu şeklindeki St. Basil Katedrali'ni ve müzelerini anımsarsınız.

Moskova'nın kimliğinde bir de Puşkin özel rol oynamıştır.

Rus Edebiyatının önemli ismi Puşkin'in adını neredeyse Moskova'nın her yerinde görebilirsiniz... Puşkin adını taşıyan cadde... Veya park... Moskova Nehri'nde gezinti yapan gemi... Ama en önemlisi Puşkin Müzesi...

Moskova, Müze ve Puşkin kelimeleri bir araya gelince, eğer sizin de damarlarınızda bilgi ve güzelliğe doyumsuz, coşkulu bir kan akıyorsa, ayaklarınız artık yolunu kendiliğinden bulur. Puşkin Müzesi'ne doğru gidersiniz.

Önemli bir kişinin ismini taşıyan müzeler genellikle o isimle ilgili biyografik alanlar olurlar.

Puşkin Müzesi sıradanlığı burada da yarak, şaşırtıcı bir görev üstleniyor. Puşkin Müzesi'nde Puşkin anlatılmıyor. Ruslar eski bir saraydan bozdukları bu binanın her salonunda, dünyayı değiştirmiş başka bir uygarlığı, gerçek (eğer gerçeğini bulamadı-larsa imitasyon) eserlerle anlatmışlar. Zannedirim bu yolla yurtdışına çıkma şansını yakalayamayan gençlerin, tüm uygarlıkları bir arada görerek, diyaletik bakış açısına ulaşmalarını hedeflemişler...

Müzeyi ziyaret eden bir genç, aynı anda, Mısır'ı da, Hitit'i de, Yunan'ı da, Truva'yı da görme şansına sahip...

Truva Hazinesi Nerede

Truva deyince aklıma geldi... Birkaç kez gezdim o önemli yeri... Ve itiraf ediyim hepsi de hayal kırıklığı idi benim için. Çünkü dünyanın en çok bildiği yerlerden biri olan Truva'nın maalesef en ilgi çekici şeyi, son yıllarda yapılmış olan sahte tahta attan başka bir şey değildi... Geride kalan ise bir iki sur kalıntısı ile, toprak yığını... Peki o çok övülen Truva Hazinesi nerede?

Puşkin Müzesinin şaşırtıcı bir özelliği de burada işte... Hazinesinin neredeyse hepsi bu müzede sergileniyor.

Nasıl olmuş da bir Anadolu Hazinesi taa Moskova'ya kadar gitmiş?... Eğer merak ettiyseniz bunun öyküsünü de bitişikteki yazılarda bulabilirsiniz

Truva Hazinesi'nin bulunduğu Puşkin Müzesi

Berlin'deki Bergama Zeus Sunağı

Viyana'daki Efes

Bir gün Viyana'yı geziyordum... İzmir Efes'i gezmemin üzerinden de neredeyse on yıl geçmişti... Meşhur Avusturya - Macaristan İmparatorluğu'nun Sarayı'nın hemen yanında tesadüfen, Puşkin Müzesi ile kıyaslanacak kadar büyük olmamasına rağmen, Barok mimarisinin güzelliği ile süslü bir bina ile karşılaştım. Kapısında da küçük bir levha vardı... "Efes Müzesi..." Önce tereddüt ettim... Bunun bizim Efes'le ilgisi var mı acaba? Sonra merakımı yenemeyip içeri girdim... Dikkatimi çeken heykel parçalarını sanki daha önce bir yerlerde görmüştüm. Müzede önemli bir heykelden koparıldığı bir bakışta anlaşılan, kafa, el ve ayak parçaları bulunuyordu. Ve çok sayıda duvar süslemesi vardı... Yani anlayacağınız, heykelle-

rin gövdeleri ve taşınamayacak kadar kaba yerleri İzmir'deki Efes'teydi... Taşınabilir, kıymetli ve ince parçaları ise Viyana'daki Efes'teydi... Blok ağır taşlardan oluşmuş yapılar İzmir'deki Efes'teydi... Zarif duvar süslemeleri ise Viyana'da...

Hırsız'ın Heykeli

Viyana'daki Efes'te bir de başka bir heykel gördüm... Heykel değil, büst aslında.. Tarihi özelliği olmayan, ale acele yapıldığı belli, sıradan bir büst.. Altında da büst sahibine yakıştırılan sıfat ile, büst sahibinin ismi yazıyordu. "Efes'i kurtaran kahraman... Otto Bendorf" gibi bir şey yani...

Müzeyi beraber gezdiğimiz eşimin kulağıma fısıldadığını hatırlıyorum.... "Dünyanın en büyük servetini çalan hırsız yazacaklarına, kahraman yazmışlar..."

Bergama kazısı

Kaplumbağa 500-600 yıl yaşar. Bu yüzden kabuğu her yıl daha da sertleşir, aynı Osmanlı gibi...

► Ressamların Terbiyesi...

Osman Hamdi Bey'in bir başka hayali de, Paris'de okuduğu sanat okulunun bir benzerini İstanbul'da açmaktı. Yani ressam ve heykeltıraş yetiştiren bir okuldan bahsediyordu. Bu ise, inanın o günün İstanbul'unda kaplumbağa terbiyeciliği gibi bir şeydi.

"Ressam yetiştiren okul!" veya "Kaplumbağa terbiye eden yaşlı!" Ressamlığın bir meslek bile olmadığı İstanbul'da, bir ressamlık yüksek okulu! Aman yarabbi!

Osman Hamdi Bey

30 Aralık 1842'de İstanbul'da dünyaya geldi. Ülkenin ilk maden mühendislerinden olan babası İbrahim Edhem Bey, 1877'de sadrazamlığa kadar yükselen bir devlet adamıydı. Ailenin ikisi kız, altı çocuğundan en büyüğü Osman Hamdi'dir. Erkek kardeşlerinden Mustafa Bey İstanbul Gümrük Müdürü, İsmail Galip Bey Türkiye'de nüvizmatik biliminin kurucularından biri, Halil Edhem Bey ise müzeci olmuştur.

Osman Hamdi, ilkokul öğreniminin ardından, 1856 yılında Maarif-i Adliye okuluna başladı. Oğullarının yurtdışında öğrenim görmesini isteyen babası onu birkaç yıl sonra hukuk öğrenimi için Paris'e gönderdi. Paris'te kaldığı 12 yıl boyunca hukuk öğrenimini sürdürürken, o dönemin ünlü ressamlarından olan Jean-Léon Gérôme ve Boulanger'in atölyelerinde çıraklık yaparak iyi bir resim eğitimi aldı.

Yurda döndükten sonra devletin farklı kademelerinde görev aldı. İlk görevi Bağdat İli Yabancı İşler Müdürlüğü idi. Mithat Paşa'nın Bağdat'a Vali olması nedeniyle geldiği bu şehrin çeşitli görünümünü yansıtan tablolar yaptı. Bağdat tarihi ve arkeolojisi ile ilgilendi. O sırada Vali Mithat Paşa'nın yardımcısı olan, geleceğin ünlü romancısı Ahmet Mithat Efendi ile tanışıp dost oldu.

Osmanlı-Rus Harbi'nden sonra devlet memurluğundan ayrılan Osman Hamdi Bey, 1881'de Müze-i Hümayun (İmparatorluk Müzesi) müdürü Anton Dethier'in ölümü üzerine, padişahın şahsi emri ile müze müdürlüğüne atandı.

1 Ocak 1882'de padişah II. Abdülhamit tarafından atandı. Türkiye'nin ilk güzel sanatlar okulu olan Sanayi-i Nefise Mektebi'nin müdürlüğü ile görevlendirildi

Sanayi-i Nefise

Osman Hamdi Bey, sadrazamlık yapan babasının da desteği ile Tatbiki Güzel Sanatlar Akademisi'ni 1882 yılında açtı. İlk ismi Sanayi-i Nefise olan bu okul, bugüne kadar çok önemli sanatçılar yetiştirerek geldi. Akademi'de kendisi, arkadaşı önemli ressam Şeker Ahmet Paşa, İstanbul Arkeoloji Müzesi'nin ve Güzel Sanatlar Akademisi'nin Mimarı Vallaury ve bir çok sanatçı dersler verdi. Müzenin etkinlikleri ile akademininkini birleştirerek önemli adımlar attı. Bu çalışması ile herkese sanatın da terbiyesi olduğunu göstermek durumunda kalmıştı.

Okul binasını Mimar Vallaury ile birlikte tasarladı. Binanın inşası ve akademik kadronun kurulmasının ardından okulu 2 Mart 1883'te öğretime açtı.

Müze-i Hümayun müdürü olarak ilk işi eski eserlerin yurt dışına götürülmesini yasaklayan bir tüzük hazırlamaktı. Yürürlükte bulunan 1874 tarihli "Asar-ı Atika Nizamnamesi"ni 1883 yılında yeniden düzenledi ve yürürlüğe soktu. Bu yeni düzenleme ile Osmanlı topraklarından batı ülkelere eser kaçırılmasını önledi.

Müze müdürlüğü sırasında Türk bilimsel kazılarını ilk başlatan Osman Hamdi Bey, Nemrut Dağı, Lagina (Muğla, Yatağan) ve Sayda (Lübnan)'da arkeolojik kazılar gerçekleştirdi. Sayda'da yaptığı kazılarda bulduğu antik eserler arasında arkeoloji dünyasının başyapıtlarından sayılan İskender Lahiti de bulunmaktadır. Söz konusu eserler, İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde sergilenmektedir. Osman Hamdi Bey, ona uluslararası ün getiren bu kazılarla ilgili olarak Arkeolog Salomon Reinach ile birlikte "Une necropole a Sidon (Sayda Kral Mezarlığı)" adlı bir kitap yazmış ve 1892'de Paris'te yayımlatmıştır.

Osman Hamdi Bey, kazılar neticesinde artan eserleri sergileyebilmek için yeni bir bina arayışına girdi. Eserler, Aya İrini'den sonra Çinili Köşk'e taşınmıştı ancak burası da yetersiz gelmekteydi. Devrin yöneticilerini ikna ederek bugünkü İstanbul Arkeoloji Müzesi binasını inşa ettirdi. Üç aşamada tamamlanan müze binasının ilk kısmı 1899'da, ikinci kısmı 1903'de, üçüncü kısmı 1907 yılında ziyarete açıldı. Müzenin içinde fotoğrafane, kütüphane, modelhane yaptırdı.

Müze-i Hümayun, arkeoloji ağırlıklı bir müze olmuştu. Koleksiyondaki silahlar ve askeri teçhizatlar Aya İrini'de bırakıldı ve "Eslaha-i Askeriye Müzesi" adıyla düzenlendi. Bugünkü Askeri Müze'nin temeli olan bu yeni müze, 1908'de ziyarete açıldı. Osman Hamdi Bey'in İstanbul dışındaki kentlerde kurdukları eser depoları ileride kurulacak bölge müzelerinin temeli oldu. Sanayi Nefise Mektebi öğrencilerinin eserlerini mektebin büyük salonunda toplayarak Güzel Sanatlar Müzesi'nin çekirdeğini oluşturmaya başladı. Tüm bu çabaları, onu, Çağdaş Türk Müzeciliği'nin kurucusu yapmıştır.

Öyleyse Kaplumbağa Kim?

Uzun sözün kısası, Osman Hamdi'nin gündeme getirdiği "Kaplumbağa terbiyeciliği" işinin ne olduğunu, onun yaşam öyküsünü okuyanlar hemen anlıyor.

Zaten usta, terbiyecinin yüzü için boşuna kendini model olarak kullanmamış. Yani bu işi kendine yakıştırmış.

Kaplumbağa'nın kim olduğuna gelince... Onun için, kaplumbağa dediği şey, herhalde yüzlerce yıldır yerleşen Osmanlı alışkanlıklarından başka bir şey değildi.

Unutmayınız ki kaplumbağa 500-600 yıl yaşar. Bu yüzden kabuğu her yıl daha da sertleşir, aynı Osmanlı gibi... ■

halukuygur@altinsehiradana.com

Yalnızca bir yıl önce
dikilen o küçük fidanın
şu günlerde çiçek açıp,
3 ay içerisinde
Nektarine dönüşmesi
...
Mucize olsa gerek....

**Mucizelere tanık olmanın eşsiz keyfini
yaşıyor, yaşıyoruz...**

VITRO **plant** TURKIYE
Meyve Fıdancılığında Gelişmiş Teknikler

www.vitroplantturkey.com

Tıp tarihinin efsanevi babası Hipokrat, Anadolu'nun üç farklı yerinde tıp okulu kurmuş: Adana, Bergama, Kos...

İlk Hastane Bergama'da mı?

Tıp tarihinin efsanevi babası Hipokrat, söylenceye göre, Anadolu'nun 3 farklı yerinde tıp okulu veya Eskülapyon diye isimlendirilen yapıları kurmuş. Bunlardan birinin Adana'nın Yumurtalık İlçesi'nde olduğunu biliyoruz. Diğeri ise Yunanistan'daki Kos Adası'nda... Ama bunların en önemlisi Bergama'da...

Bergama'daki Eskülapyon'da su tedavisinden (Hidroterapi), müzik ile tedaviye kadar dönemin en ileri tıbbi teknikleri uygulanırmış. O güne kadar iyileşmeyen hastaların şifa bulduğu bir yer olduğu için de, halk buradaki hekimlere kutsal sıfatlar yakıştırmış. Takdir edersiniz ki, halkın böylesine itibar ettiği bir şeye karşı, devlet de kayıtsız kalamaz. Onlar da Bergama'ya en büyük tanrıları Zeus'a atfettikleri bir tapınak ve bir sunak yapmışlar. Sunağın görkemi, anlatmakla tarif edilemez... Görmek lazım... Görmek lazım ama, Bergama'ya gitseniz pek bir şey göremezsiniz... Sunağı görmek için ta Berlin'e gitmeniz gerekecek...

Bergama'yı
Kazan
Wilhelm
Dörpfeld

Çünkü 19 yy.ın sonunda Zeus Sunağı Bergama'dan Berlin'e götürülmüş. Ama Efes'in gidişine bakarak bunun da çalındığını zannetmeyin. Almanlar her bir taşın götürülmesi için padişahın izin istemişler...

Padişah: "Bakın bakalım altın var mı aralarında... Altın yoksa götürebilirler" demiş. Ve onun, kafalarının içinde beyin yerine taş taşıyan danışmanları, "Hayır efendim! Hepsi taş parçası" diye yanıt vererek padişahı rahatlatmış(!)

Böylece Anadolu Uygarlığı, Avrupa'ya taşınıp durmuş ve Avrupa'nın içinde bir Anadolu oluşmuş. Biz ise bugün o Avrupa'ya gıpta ile bakıp, bizi de aralarına almaları için yalvarmaktan beter tavizler veriyoruz.

Bu yüzden bizlerin, uygarlığın doğduğu topraklarda doğduğumuza inanasım bir türlü gelmiyor.

Truva Hazinesi Şimdi Niçin Moskova'da?

Heinrich Schliemann isimli bir Alman bulmuş ilk kez Truva Harabeleri'ni... Schliemann'ı iyi tanımayanlar belki de onu bu yüzden minnetle anabilirler. Hatta onu arkeolog zannedip, bilime katkısından bahsedebilirler.

Halbuki o sadece papaz olan babasının kendine küçükken okuduğu İlyada Masalı'nda duyduğu hazinenin peşindeki bir maceraperest.

Bırakın arkeolog olmayı, yeterli bir tahsili olduğu bile şüpheli... Para kazanmak için küçükken bakkal çıraklığı, büyüyünce de Kırım Savaşı'nın Rusya tarafını destekleyen müteahhitliğini yapmış. Ama onun en büyük emeli çocukken masallarda dinlediği zengin Anadolu harabeleri arasında bir define bulabilmek. Yani aslında Schliemann bir define avcısı. Söylenenlere göre kazıları yaparken de önüne geleni kırıp döken bir vandal...

1870 yılında başladığı kazılarda, 9 katlı Truva Harabeleri'nin 2. katında Truva Kralı Priamos'a ait olduğunu zannettiği hazineyi bulmuş. Bulduğu bu hazineyi bir müddet kazı yeri civarındaki köy evinde sakladıktan sonra, üzüm küfelerinin altına saklayarak yurtdışına kaçırmış. Önce Atina'ya sonra da Berlin'e giden hazine, İkinci Dünya Savaşı sonrası işgal edilen Berlin'den Rusya'ya götürülmüş. Rusya bu hazineyi Almanya'dan savaş zararlarına karşı tazminat olarak aldığını iddia ediyor.

Hazine, şimdi Moskova'da Puşkin Müzesi'nde sergileniyor. Türkiye'de ise Truva'dan geriye kalan sadece birkaç sur parçası var... Bir de sahte tahta at...

Schliemann mı ne olmuş? 1873 yılında kaçırdığı hazinenin İlyada'da bahsi geçen Truva Kralı Priamos'a değil, ondan önceki krallardan birine ait olduğunu öğrenip, bulduğundan daha zengin hazineyi ele geçirmek uğruna, Truva'yı yeniden kazmak için Osmanlı ile anlaşmış. Ama Schliemann'dan yaka silken köylülerin uyarmasıyla Osmanlı kazı alanına nöbetçi koyunca kazıdan vazgeçmiş. Bir müddet sonra da ölmüş.

Schliemann'ın Truva Kazısı

Kahraman Schliemann mı, Hırsız Schliemann mı?

Truva Hazinesi'nden çıkan mücevherleri Bayan Schliemann düğününde takı olarak taktı.

Truva Hazinesi şimdi Rusya Puşkin Müzesi'nde.

Efes'i Kurtaran(!) Kişi

Efes Harabeleri ilk defa Manisa-İzmir arasındaki demiryolu açılırken ortaya çıkmış. Demiryolu şantiyesinin şefi Alman, bulunan şeylerin önemli olabileceğini, bu yüzden korunmaya alınmaları gerektiğini padişaha bildirmiş...

Vezir-i Azam(!) beyefendi ise bulunan şeylerin sadece taş parçaları olduğundan bahsederek, şantiye şefine red cevabı yazmış.

Ama Efes o kadar geniş bir alana yayılı ki... Nereye dokunsan tarihi eser çıkıyor. Sonunda British Museum 1869'da Wood başkanlığında bölgeyi kazıp, birçok şeyi İngiltere'ye götürmüş...

1895'de ise kazı izni Avusturya lıların eline geçmiş. Otto Bendorf bir taraftan kazarken, diğer taraftan taşınabilir şeyleri Viyana'ya yollamış...Taşınamayacak heykellerin el, ayak ve kafa gibi önemli parçalarını düzgün bir şekilde kopararak Avusturya'ya götürmüş. Padişah (Abdulhamit) ise bu duruma "Bakın gidenler içinde altın var mı?" demekle yetinmiş.

Günümüzde Viyana'daki Efes Müzesi'nin içinde Otto Bendorf'un bir büstü bulunmaktadır. Büstün altında da "Efes'i Kurtaran Kişi" diye bir ibare bulunur.

Viyana'daki Efes'ten bir görüntü

Evrim Teorisi'ni İlk Kez Darwin mi? Yayınladı

Yazı: Saygı Esin

Darwin'in ismiyle anılan "Evrim Teorisi" nedeniyle, bilim adamına "Şeytan'ın Papazı" bile diyen oldu. Acaba "Evrim Teorisi" yalnızca Darwin'e mi aitti?

Dünyanın ulaşılması zor, uzak bir yerindedir Galapagos Adaları... 16. yüzyılın denizcileri bu adaları "Büyülü Adalar" olarak anmışlar.

Denizden bakıldığında, hareket ediyormuş gibi görüldüğü için, denizciler bu ismi kullanmışlar.

15 Eylül 1835 tarihinde Beagle isimli küçük bir gemi ile bu adaları da içine alan bilimsel bir geziye çıkan Charles Darwin'in, "Adaların hareket etmediği, sadece bölgede şiddetli olan gel-git olayları nedeniyle göreceli olarak böyle görüldüğü" görüşü, genç bilim adamının bilimsel bakışının temelini göstermektedir.

Ve böyle bir bakış açısıyla çıkılan bu gezinin, günümüz dünyasının varoluşunu izah eden "Doğal Seçilim" veya "Evrim" teorisini doğurduğuna inanılır.

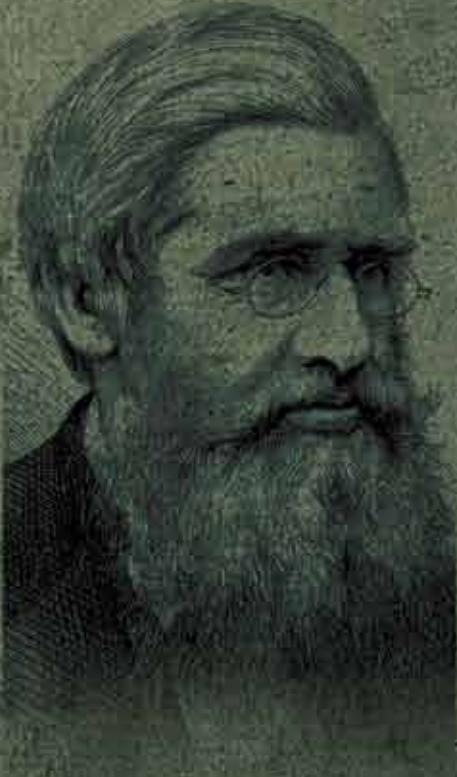
Ama gerçek sadece bu mu? Temeli doğal seçilime dayanan bu teori, sadece Darwin'in çalışmalarının bir ürünü mü?

Benden Öcekiler Çok Önemli Ama...

Bir zamanlar Newton'a tüm bilim insanlarını şaşkınlığa düşüren tezlerini nasıl düşündüğü sorulduğunda, bu kez o şaşıracak "Benden önceki bilim adamlarının düşündüklerini öğrenip, onları geliştirdim" demesi gibi bir durum, bu soruya cevap olarak verilebilir. Ancak bu yazıda aranan gerçek tam bu değil...

Tüm buna rağmen Darwin'in tezlerini oluştururken, özellikle daha önce bu konuda çalışan dedesi, Erasmus Darwin'den ve tepki görürüm korkusuyla kitabını bir dönem takma isimle yayınlayan Edinburglu yayımcı Robert Chambers'dan çok yararlandığı, onların oluşturduğu bilgileri geliştirdiği bir gerçektir.

Ama günümüzde Darwin'in Evrim Teorisi olarak bilinen "Doğal Seçilim" kuramını ilk kez yayınlayan bilim adamının o olmadığı da en az bunun kadar bir gerçektir.

Alfred Russel Wallace

Alfred Russel Wallace

1858 yılına gelindiğinde Darwin, Galapagos gezisinin üzerinden tam 23 yıl geçmesine rağmen teorisini bir türlü yayınlamıyordu. Bu belki Chambers gibi dışlanmak korkusundan, belki de mükemmeliyetçi duygusunun kendisini durdurmasından ileri gelmekteydi. Darwin tam bu düşünceler içinde bocalarken, uzaklardan, Malezya'nın Maluku Adası'ndan bir paket aldı.

Paket Alfred Russel Wallace isimli amatör bir bilginden geliyordu. Paketin içinde Darwin'in henüz yayınlamadığı "Doğal Seçilim" teorisini içeren bir çalışma bulunuyordu. Wallace, Darwin'den çalışması hakkında görüş bildirmesini ve bunu İngiliz Kraliyet Akademisi'ne yayınlamak üzere göndermesini rica ediyordu.

Doğal olarak bu durum Darwin'de şok yarattı. Wallace'ın "Yeni Türlerin Ortaya Çıkışını Düzenleyen Yasa Üzerine" isimli çalışmasını okuyan Darwin, Wallace'ı kutlayan ve kendinin de aynı konuda, birebir aynı tezleri savunan bir çalışması olduğunu bildiren bir mektup yazdı.

Kitabımı Yakarım

Darwin erdemli bir insandı. Kendisine güvenen Wallace'dan "Doğal Seçilim" kuralını çalmış durumuna düşmek onu çok yaralardı. Fakat bilim dünyasında bir çok kişi onun da aynı konuda yıllardır çalıştığını ve artık sonuca vardığını biliyordu.

Durumu dönemin saygın bilim adamlarından, kendisinin konuyla ilgili çalışma yaptığını bilen Lyell'e açıkladı;

"Wallace'ın veya başka birinin, böyle bayağı bir zihniyetle hareket ettiğimi zannetmesi yerine tüm kitabımı yakmayı tercih ederim".

Bilgi hırsızlığı durumuna düşeceğime, kitabımı yakarım daha iyi...

Sonunda Lyell duruma bir çözüm yolu önerdi... Linne isimli bir doğa tarihi derneğinin bir toplantısında, "Doğal Seçilim Teorisi" Darwin ve Wallace'ın ortak tezi olarak sunuldu.

Wallace ve Darwin' in Evrim Teorisi

Böylelikle sonradan Evrim Teorisi ismi alacak "Doğal Seçilim" kuramı Wallace ve Darwin adına tescil edilmiş oldu. Wallace da bu çözümden memnun olduğunu bildirince, Darwin rahatladı.

İhtimal odur ki, Wallace kendi görüşlerini belirginleştirirken Darwin'i de yakın olarak izlemişti, dolayısıyla onun da kendi gibi aynı sonuca ulaşmış olma ihtimalini biliyordu. Ve bu yüzden teorinin ikisine birden mal edilmesinden rahatsızlık duymadı.

Zamanın Haksızlığı

O Darwin'e haksızlık etmedi ama, zaman nedense kendine haksızlık etti... Aradan geçen zaman içerisinde gittikçe bilinirlik kazanan teorinin sahibi olarak Wallace'ın ismi unutuldu ve teori "Darwin'in Evrim Teorisi" olarak anılmaya başlandı. Darwin'in kuramın böyle anılmasında hiç çabası olmadıysa da, onun o yıllar bilimin merkezi olan İngiltere'de yaşıyor, Wallace'ın ise uzaklarda bulunuyor olmasının bu sonucu doğurduğu aşikar.

Gerçi durumun böyle olmasının Darwin'e yaşadığı müddetçe şan ve şöhretle birlikte, nefret de kazandırdığı düşünülmüşse, hatta ona "Şeytan'ın Papazı" isminin takıldığı hatırlanırsa, Wallace'a yapıldığı düşünülen haksızlık biraz olsun azalacaktır.

Ama yine de Darwin ile birlikte, Wallace'ın da önünde saygıyla eğilmek tüm dünyanın boynunun borcu olmalıdır. ■

saygiesin@altinsehiradana.com

Evrin Teorisi Nedir?

Bu teoriye göre, evrimi sürdüren iki temel süreç vardır: Doğal seçim ve genetik sürüklenme. Bu süreçlerin ilki olan doğal seçim, bulunduğu ortama en iyi uyum sağlayan bireylerin hayatta kalmasını ve kendi genlerini yavrularına aktarmasını, diğer bireylerin ise üreme şansı bulamayıp genlerinin ortadan kalkması sonucunu doğurur. Yani güçlü olan hayatta kalacaktır.

Bu sayede sonraki nesildeki bireyler, atalarından aldıkları genler sayesinde ortama daha iyi uyum sağlar ve hayatta kalmakta daha başarılı olurlar. Çok sayıda nesil sonrasında, çok sayıda başarılı, küçük, rasgele değişikliğin birikmesi ile adaptasyonlar belirgin hale gelir, bu sayede türler çevrelerine olası en iyi uyumu sağlamış olurlar.

İkinci temel süreç ise genetik sürüklenme. Genetik sürüklenme, popülasyonda genlerin görülme sıklığında rasgele değişimlere yol açar. Bir nesilde görülen rasgele bir genetik sürüklenme, daha sonraki nesillerde birikim sağlayarak organizmada belirgin değişimlere yol açar.

Karşıt Teori: Yaratılış

Bu teorinin temeli yaratıcı kavramına dayanır. Bu teoriye göre tanrı ilk insanı toprak ve sudan bu günkü şekliyle yaratmıştır. Yani başka bir canlıdan tekamül ederek oluşmamıştır, böylece yaratılmıştır. İnsanın yaratılması "Ol dedim oldu" diyecek kadar kısa bir zamandır.

Bazı önemli din insanları, bu iki teorinin çelişmeyebileceğini, arada çelişki gibi duran şeyin zaman kavramının farklı algılamasından kaynaklandığını savunurlar. Onlara göre insan için milyonlarca yıl devam eden bir süreç, tanrıya göre "Ol dedim oldu" diyecek kadar kısa olabilir.

Tam Gün Yasası Sağlıklı mı?

Yazı ve Fotoğraf: Dr. Ali İhsan Ökten

Adana Tabip Odası Başkanı Rıza Mete, Adana Eczacılar Odası Başkanı Burhanettin Bulut ve Adana Diş Hekimleri Odası Başkanı Hasan Yaman ile Sağlıkta Dönüşüm Projesini ve Tam Gün Yasasını konuştuk

Sağlıkta Dönüşüm Projesi ve Tam Gün Yasasına göre herkes sosyal güvenlik şemsiyesi altına alınacak, devlet ve özel sağlık kuruluşları arasında rekabet olacak, bu rekabet sonucunda hasta hakları ve hasta memnuniyeti daha fazla ön plana çıkacak, isteyen vatandaş istediği hekimi seçme ve istediği kamu veya özel sağlık kuruluşlarına gitme özgürlüğüne kavuşacak, SSK' lılar da diğer hastalar gibi özel eczanelerden ilaç alabilecek, muayenehaneler kapatılarak hasta ile hekim arasındaki para ilişkisini ortadan kaldırılabilecek, sağlık ocakları ortadan kaldırılarak yerine 15 günde aile hekimi yapılan doktorlarla aile hekimliği sistemine geçilecek, ilaç fiyatları düşürülerek sağlık sistemindeki açıklar kapatılacak, ağız, diş sağlığı merkezleri açılarak halkın ağız ve diş sağlığı korunacak...

Hükümetin sağlıkta dönüşüm projesi adıyla hayata geçirmeye çalıştığı bu vadelerden ne kadarı hayata geçirilebildi? Konunun birinci derece muhataplarından Tabip, Diş Hekimleri ve Eczacıların temsilcisi odalara sorduk... Merak ettiğimiz onlar açısından bu uygulamaların Adana ve ülkemize ne getirdiği, vatandaşlar tarafından uygulamaların nasıl karşılandığı idi...

Yaptığımız toplantıda konu daha çok tam gün yasası ve onun hekimlere, diş hekimlerine ve eczacılara getirdiği mesleki zorluklar üzerine yoğunlaştı. Oda başkanları, sağlık hizmeti veren kurumların çok zorlandıklarını, yapılan politikanın

tamamen vatandaşın populist memnuniyeti üzerine kurulması nedeniyle, sağlık hizmetini veren 100 bin doktor, 22 bin diş hekimi ve 22 bin eczacının zorda kaldıklarını söylediler.

Dr. Mete: Artık Kaliteli Sağlık Hizmeti Almak Mümkün Değil

Tabip Odası Başkanı Rıza Mete'ye göre artık kaliteli sağlık hizmeti almak mümkün değil. Çünkü sistemin özellikle sağlık çalışanlarını mağdur etme üzerine kurulduğunu belirterek önümüzdeki süreçte problemlerin daha da artacağını söylüyor. Dr. Mete'ye göre sağlık sorunlarının çözümünün, doktora müracaat eden her vatanşaya reçete yazarak veya ilaç vererek sağlanamaz. Bunun gelecekte sağlıklı bir toplum oluşturmayacağını ve bu haliyle en pahalı sağlık sistemi olduğunun altını çiziyor.

"Giderlere bakmak bu açıdan önemli 2002 ile 2010 yılları arasındaki süreçte sağlıkta harcamalar 7 kat, tedavi hizmetleri için ilaçta pazar payı 4 kat büyümüş. Bunlara rağmen sağlıkta halen tüketim çok olduğu için istenilen nitelik yakalanmış değil... Sağlık Bakanı sağlığı salı pazarında satılan bir mal gibi görüyor. Sağlık Bakanı'nın bu şekildeki yaklaşımı tabip odalarını ve Türk Tabipler Birliği'ni rahatsız ediyor. Aynı zamanda kullanılan üslup, vatandaş kışkırtarak hekim-hasta çatışmasını doğuruyor. Bu da sağlığı kötü yönde etkiliyor".

Sağlık Bakanlığının yaptığı araştırmaya göre hastanelerdeki memnuniyet oranı %30-35'lerden, %60'lara çıkmış. Tabib odaları ise buna rağmen sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin arttığını söylüyor.

Dr. Mete Şöyle Devam Ediyor:

“Dünya Sağlık Örgütü’nün 1980 yılından beri, özellikle Latin Amerika ülkelerinde uyguladığı neoliberal politikaların bir yansıması olan, Sağlıkta Dönüşüm Projesi, aslında kaliteli bir sağlık hizmeti vaad etmiyor. Kamuoyuna sürekli olarak daha kaliteli ve daha ucuz sağlık hizmeti sunacaklarını belirten siyasilerin, kaliteden ne kastettikleri bir türlü netleşmiyor. Ucuz, kolay ulaşılabilen, doğru teşhis ve tedaviye yönelik bir yaklaşım mı? Yoksa otelcilik anlayışına paralel, ambalajlı bir tedavi yaklaşımı mı?

Bizce görülen, makyajı bol bir sağlık sisteminde yol alınırken, hastaların ancak kendi bütçeleri oranında iyi hizmet alabilecekleridir. Geliri düşük kesimlere de eski SSK sistemi uygun bulunmaktadır. Sağlık Bakanlığının yaptığı araştırmaya göre hastanelere gelen müşterilerin memnuniyet oranı %30-35’lerden, %60’lara çıkmasına rağmen sağlık çalışanlarına yönelik şiddet ve şikayet her geçen gün artmaktadır.

Vatandaş Sağlık Hizmeti Almak İçin Artık 4 Kalem Para Veriyor

Dünya trendine uygun, görülmemiş bir hızla “Sosyal devlet” tanımını tehdit eden, sağlığın sadece fatura bedelleriyle ifade edildiği bir yapı yaratılmıştır. Sürekli, bir şirket yönetim mantığı ile; sağlık harcamalarının düşürülmesi için tedbirler alınması, toplam sağlık harcamaları içindeki özel girişimlerin pazar paylarının artırılması hedefleniyor.

Vatandaş sağlık hizmeti almak için artık 4 kalem para veriyor. Vergi, prim, muayene farkı ve katkı parası...

Dr. Mete, yapılmak istenen ile, şimdiki uygulamaların tam tersi olduğunu belirterek SGK’ya bağlı olan SSK, BAĞKUR, emekli ve memurların, özel sağlık kuruluşlarından ancak para ile sağlık hizmeti alabildiğini belirtiyor. Bu sistemde yeşil kartlılar da sisteme sokularak özel sağlık kuruluşları hariç her taraftan sağlık hizmeti alacağı söylenmesine rağmen, 1 Ekimden itibaren yeşil kart süresi dolanlar artık hizmet alamıyorlar.

SGK sistemine girmenin yolu; valilik, kaymakamlık aracılığıyla, aile gelirinin altında kazancınızın olmasını belgelemek. Yeşil kart artık kurumların tespit ettiği şartları sağlayanlara verilecek. Yeşil kartlılar artık her kart için 64 lira yatıracak. Oysa ki sunulan programda vatandaşın cebinden para çıkmayacaktı!

Tıp fakültelerinde performans sistemine geçilirse, tıp fakülteleri devlet hastaneleri seviyesine düşer

Hekimler Açısından Durum Kötüleşiyor

Dr. Rıza Mete durumu hekimler açısından da şöyle değerlendiriyor.

“Hekimler açısından durum ise giderek kötüleşmektedir. Aile hekimliği sistemi oturdu gibi görünüyor ancak ilerleyen zamanda gelir kaybı başlayacak. Aile hekimlerine getirdikleri A, B, C sınıflaması ile hekimler ya fazla miktarda para harcayarak (bugünkü koşullarda 30-50 bin TL) A sınıfına ulaşmaya çalışacaklar ya da C sınıfında kalarak daha düşük maaşla çalışmaya razı olacaklar. Bu duruma göre aile hekimlerinin maaşlarında ortalama 1500-2700 lira arasında kayıpları olacaktır. Sağlığın bir ekip çalışması olduğu hastanelerde, hekimlere performans adı altında fabrikasyon usulü ne kadar hasta bakarsan, ne kadar ameliyat yaparsan o kadar ücret ödenmesi, hekimlerin birbirlerini rakip olarak görmesi, eşit işe eşit ücret alınmaması, alınan döner sermaye performans ücretlerinin emekliliğe yansımaması, diğer sağlık çalışanları ve hekimler arasında eşitsizlikler ve huzursuzluklar yaratılması sonucunda, bu ekip çalışması anlayışı bozulmuştur.

31 ocak 2011 tarihinden itibaren ise tıp fakültelerinde performans sistemine geçilmesi bilimsel çalışmanın önünü kapatarak, tıp fakültelerini de eğitim hastaneleri veya devlet hastaneleri seviyesine düşürecektir. Pratisyen ve uzman sayısını sürekli artırma veya yurt dışından hekim getirme isteği ise tamamen hekim emeğini ucuzlatmaya yönelik bir politikadır.

Tüm Bunlar Sağlıkta Reform Sonucunda Yapıldı

Dr. Mete'nin halk açısından durumu değerlendirmesi şöyle;

“SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur; SGK adı altında birleştirilip, daha önce muayene için hiçbir ücret ödemeyen SSK'lı aktif çalışanlar, yeşil kartlılar, kamu çalışanları, emekliler ve aile bireyleri için, ilk uygulama olarak, muayene ücretleri; devlet hastaneleri için 3 TL, eğitim hastaneleri için 4 TL, üniversite hastaneleri için 6 TL özel hastaneler için 10 TL'ye çıkarıldı.

10 Temmuz 2009 tarihinde yapılan düzenlemeyle SGK'nın muayene ücretlerini artırma yetkisi 10 katına çıkarılarak aile hekimliğinde muayene ücreti 2 TL yapıldı. Ancak açılan davalar sonucu iptal edilmesine rağmen muayene ücreti devlet hastanelerinde 8 TL, eğitim hastanelerinde ve özel hastanelerde 15 TL olarak yaşamımıza ve kesemize zarar verdirilerek uygulanmaya başlandı. Tüm bunlar sağlıkta reform söylemleri ile yapıldı”.

Bir Hekim

Günde 40-50 Hastaya Bakıyor

Diş Hekimleri Odası Başkanı Hasan Yaman ise konuşmasına konuya kendi alanları açısından baktıklarında uygulanan politikaların sonucunda halkın diş ve ağız sağlığının ileriki süreçte daha da bozulacağını şimdiden öngörülebileceğini belirtiyor.

2002'den önce var olan problemlerin sağlıkta dönüşüm planı ile düzeltilmesi gerekirken daha da arttığını, yeterli çaba sarfedilmediği sürece problemlerin sürekli artacağını belirten Başkan Yaman'a göre vatandaşların %95'inde diş problemi var. Üstelik gelecekte problemin nasıl olacağı belli değil. Çünkü son bir kaç yılda 123 tane ağız diş sağlığı merkezi açıldı. Bu ilk bakışta iyi gibi görünebilir. Ancak bir hekim günde 40-50 hastaya bakıyor. Dünya diş hekimler birliği ise bir hekimin bir günde en fazla 18 hasta bakabileceğini belirtiyor.

Bir Diş Doktoru Günde 40 Hastaya Baktım Çok İyi Diyemez

İyi muayene olmaya başlamadığı sürece yıpranma başlıyor tabi ki. Bir diş doktoru günde 40 hastaya baktım çok iyi diyemez. Bir diş dolgu süresi yarım saattir. ABD, Almanya dahi bizim kullandığımız sistemi yapamadı. Sağlıklı bir diş ve ağız sağlığı için 6 ayda bir kontrolün şart olduğunu belirten Dr. Yaman, bu merkezlerde bu işin kontrolünün olamayacağını belirtiyor. Diş sağlığı için kişinin aynı doktora sürekli gitmesinin avantaj olduğunu oysa ki ağız sağlığı merkezlerinde iş yoğunluğu dolayısıyla böyle bir şansın olamayacağına vurgu yapıyor. Bunun dışında kamuda çalışan meslektaşlarımızın, diğer büyük bir sıkıntısı ise, performans sistemi nedeniyle yoğun bir iş yüküyle karşı karşıya olmalarıdır. Diş hekimleri çok fazla hasta bakmak zorundalar. Bu durumda doğal olarak yapılan işlerin kalitesi sorgulanır hale geliyor. Bundan hastalar da, hekim-

ler de mağdur olabiliyor. Bir diş hekiminin günlük yapabileceği işin standartları bellidir. Bunun kat kat üzerinde iş istendiği zaman, hem fiziksel olarak, hem psikolojik olarak diş hekimleri de yıpranır. Bizim çalışma şartlarımız ağırdır. Dikkat edin; diş hekimleri çalışırken sürekli eğri büğrü pozisyonlarda, boynu, beli, omuzu, bileği, dirseği zorlayıcı pozisyonlarda çalışır. Bunlar da bizim tipik meslek hastalığımızdır. Hemen hemen her diş hekiminin bu tarz sorunları vardır.

Çalışma Şartlarını Ne Kadar Ağırlaştırırsanız, Bu Tür Sorunlar da O Kadar Artar

Bizim görüşümüze göre ağız diş sağlığında koruyucu sağlık hizmetini devlet, tedaviyi ise özel kurumlar vermelidir. Özel muayenahanelerde ancak yüzde 30-40 kapasite ile çalışan diş hekimlerimiz, özel muayenahanelere sevk zinciri kurulama-

Halkımızın ağız ve diş sağlığı için daha çok diş hekimine ihtiyaç var. Buna rağmen Türkiye'deki diş hekimlerinin de işe ihtiyacı var. Bu dengesizlik insan sağlığını kötü etkiliyor

duğundan, toplumumuzun ihtiyacı olan ağız ve diş sağlığı hizmeti, tam anlamıyla verilememektedir. Yani şu an ağız ve diş sağlığı merkezlerinde sınırlı sayıda hekim çok fazla sayıda hastaya bakarken, sayıları çok daha fazla olan özel muayenahanelerden yararlanılması düşünülmemektedir. Yapılan araştırmalara göre, halkımızın yüzde 95'inde diş ve diş eti hastalıkları vardır. Bu durum, halkımızın özel muayenahanelerden hizmet satın alması gerekliliğini ortaya koymaktadır. Türkiye'de diş hekimlerinin işe, halkımızın da ağız ve diş sağlığı için diş hekimine ihtiyacı vardır.

Burada yapılması gereken şudur: "Devletin aldığı ücreti, biz kendi ücretlerimizden düşerek hem isteyeninin isteği yerden sağlık hizmeti alması sağlansın, hem de şu an iş yapamadan muayenahanesini kapatan diş hekimlerinin mağduriyeti giderilsin."

Muayenahanesinde çalışan bir diş hekimini düşünün; sınırlı bir hasta potansiyeli var. Devlet, muayenahaneleri sağlık sistemine dahil edip yararlanırsa böyle bir sıkıntı kalmayacak. Böyle bir çalışma vardı ancak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanımızın kararıyla bu da durduruldu.

6000 eczane kredi kartı veya borçla işyerlerini çeviriyor. Böyle giderse birçok eczane yakında kapanacak

Eczacılar Odası Başkanı Bulut: Bu Şekilde Giderse Bir Çok Eczane Kapanır

Adana Eczacılar Odası Başkanı Burhanettin Bulut ise, bakanlığın sürekli olarak ilaçlarla yaptığı oynamalar yüzünden psikolojik ve maddi olarak sağlıksız bir tabloda olduklarını belirtiyor. Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) vatandaşa ilaç hizmeti vermemek için adeta direniyor. Başkan Bulut'a göre her geçen gün artan ilaç fiyatı farkı ve katılım payının yanında birde vatandaşın (devletin görevi olan) muayene ücreti tahsil etmek durumu ile karşı karşıya kaldıklarını, artan reçete sayısı, düşen ciro, karlılık ve artan sabit giderlerle birlikte ciddi ekonomik sıkıntılar yaşadıklarını söylüyor. Şu an 6.000 civarında eczacının kredi kartları veya borçla işyerlerini çevirdiklerini, böyle giderse bir çok eczacının eczanesini kapatacağını belirterek durumun ciddiyetini ortaya koyuyor.

Vatandaşın tahsil edilen "tedavi katılım payları", "fiyat farkları" ve özel hastanelere uygulanan paket programlar ile adeta giderlerin büyük payı tahsil edilmiş oluyor. İlaçta da benzer bir durum söz konusu. Her yıl sigortalıların ilaca ödediği bedel artarak devam etmektedir. İlaç ucuzlaması ile birlikte hastanın daha fazla pay ödemesi, sistemin ana mantığını oluşturmaktadır.

Sağlıkta Kişi Başı Harcama AB Standartına Ulaşmalı

Tabii şunu göz ardı etmemeliyiz. İlaç fiyatlarının düşürülmesi ve sağlık harcamalarında yanlış uygulamalardan vazgeçilmesi gerekliliği, başta Türk Eczacıları Birliği olmak üzere birçok sağlık meslek örgütünün başlıca tespiti ve politikası oldu.

İlaç fiyat kararnamesi gereği en ucuz AB ülkelerinin ilaç fiyatlarını baz alan yaklaşım her zaman desteklendi. Ancak kişi başı sağlık ve ilaç harcamaları konusunda AB standartlarını kendi ülkemizden esirgememeliyiz. Burada rasyonel kararlar ile etik dışılık ve suistimaller engellenmelidir. Ancak bugün yapılan sağlığa ulaşımı zorlaştırarak tasarruf yapmaktır.

Hekim veya Eczacı Sayısı Arttırılması Sağlık Hizmetini İyileştirmez

Türkiye'de sağlık hizmetlerini iyileştirmenin yolu öncelikle yoksulluğu ve gelir dağılımındaki eşitsizleri ortadan kaldırmak ile olur. Oda başkanları, hekim veya eczacı sayısının arttırılmasının sağlık hizmetini iyileştirmeyeceğini, giderek hekim, eczacı işsizliği yaratacağını ve ucuz işgücü yaratarak özel sermayenin ihtiyaçlarının karşılanacağını düşünüyorlar.

Üç başkanla yaptığımız sohbet sonunda gördük ki; Adana'nın sağlık sorunlarının her alanda ülkemizin sağlık sorunlarıyla eş değer olduğu, hatta Adana'nın yoğun göç alması, gelir dengesi farklılıkları ile sorunların ve çözüm yollarının daha da zor olduğu konusunda hem fikirler. Uygulanan programların ulusal merkezi düzeyde yapılması nedeniyle Adana'ya özel sağlık sorunlarının tespit ve çözüm noktasında farklı tespit yapmak şimdilik mümkün görünmüyor. Çünkü her şey bakanlık tarafından otomasyona bağlanmış durumda. Sadece müdürlüklere veya sağlık kuruluşlarına gönderilen genelgeler doğrultusunda işlem yapılabilir. Şimdilerde inanılmaz bir çaba ile yurt dışından hasta transferi çalışması, yani sağlık turizmi ve sağlık merkezi oluşturma isteği göze çarpıyor. Bunlar elbette olumlu gelişmeler ancak Türkiye genelinde veya özelinde Adana ilinde yoğunluklu kamu hastanelerinin ve özel hastanelerin durumu, hasta kabul ile hekim oran sayısı, yatırılan ve cerrahi ağırlıklarına göre yapılan ameliyat, acil hasta bakma oranları, yoğun bakım şartları istatistiksel olarak karşılaştırmaları yapılamıyor. Şehrimizde genel eğilimin, yoğun ilgi ve çaba ile özel sağlık kuruluşlarına yönelme olduğu göze çarpıyor.

Oda başkanları, biz hekimler, diğ hekimleri ve eczacılar olarak, bilgimizle, birikimimizle, deneyimimizle, piyasanın tanrılarına, özel hastane patronlarına değil, insanlara hizmet için varız diyorlar. ■

aliihsanokten@altinsehiradana.com

tadunca®

“Unlu Lezzetler”®

METİN USTA

Merkez : Hayal Park, Toros Mah. PTT Cad. Candan Apt. A Blok No:32/A Tel : 0322 231 14 64
Şube 1 : Turgut Özal Blv. Yurt Mah. Tuna Sitesi Altı Tel : 0322 239 33 59 - 0322 248 46 47
Şube 2 : Mavi Bulvar, Yeşil Yurt Mah. No:5 Tel : 0322 226 26 29
Şube 3 : Valilik Karşısı, Kurtuluş Mah. 64013 Sk. Can Apt. No:6/B Tel : 0322 459 40 59
Şube 4 : Yurt Mah. Kurttepe Cad. Ünalır Apt. Altı Tel : 0322 239 30 50

Çukurova / ADANA
Çukurova / ADANA
Seyhan / ADANA
Seyhan/ADANA
Çukurova/ADANA

Sibel ile Filip...

Sis'li Bir Aşk Hikayesi

Yer: Kozan Kalesi Tarih: 13. yy

Yazı: Dr. Mehmet Kobaner

Fotoğraf: Dr. Can Eren, Dr. Mehmet Kobaner

Sis kralı Filip her zamanki gibi mutsuzdu. Çok güzel olduğu söylenen, on yaşındaki Sibel ile evlilik yapmıştı. Filip memleketi olan Normandiya'nın kış günleri kadar soğuk bir günde gelmişti Sis'e... Sisli din adamları ekmeğe İsa'nın eti, şaraba da İsa'nın kanı diyorlardı. Bu yüzden kendine göre dindar olan Filip geldiği günden bu yana et yiyemez, şarap içemez olmuştu. Sanki İsa Efendi'yi diri diri yemek gibi bir şey oluyordu, yemek yemek, şarap içmek...

“Dinsiz Kral, Meryem annemizi vurdu” diyerek kralın üzerine yürüdüler. Bir Sisli ölmüş olsa bu kadar önemli olmazdı. Ama Meryem Ana'ya saldırılmıştı.

Şükran gününde her zamanki gibi tüm kale sakinleri kendi işleriyle uğraşırken, Filip sağa sola ok atarak eğlenmeye, mutsuzluğunu gidermeye çalışıyordu. Kent halkı rahatsız olmakla birlikte, buna aldırmaz görünüyorlardı. Filip, oklarıyla asılı çamaşırları, sandıktaki meyveleri ve at arabalarını vuruyordu, kimseden de ses çıkmıyordu; çünkü o bir kraldı.

Dinsiz Kral

Uzun uzun nişan alarak yay geren Filip'in, Meryem Ana'nın sırtlarda taşınan ikonunu, şükran gününde kazara vurması bardağı taşıran son damla oldu. İlk önce tahta ikonun göbeğindeki koca oku gören halk sustu; ancak bir anda papazlar “Dinsiz Kral, Meryem annemizi vurdu” diyerek kralın üzerine yürüdüler. Bir Sisli ölmüş olsa bu kadar önemli olmazdı. Ama Meryem Ana'ya saldırılmıştı. Apar topar başrahabin önüne çıkarılan Filip ise, la-kayıttı. Kendisi kraldı çünkü... Bu serseri grup bir krala ne yapabilirdi ki? Üstelik, o tacı giyerken, giydirilenler tarafından öldürülmeyeceğine kutsal değerler üzerine yeminler edilmemiş miydi?

Başrahip durumu yatıştırabilirdi... Ancak bir zamanlar, herkesin içinde kendisini aşağılayan Filip değil miydi? “Fırsatı gelmişken ondan kurtulmalı” diye düşündü başrahip...

İsa Tanrı mı, Yoksa...

“İsa, tanrısal cevherin kendisi miydi, yoksa tanrısal cevher gibi miydi?.. İsa, tanrısal cevherse birden fazla tanrı vardır; cevher gibiyse tanrının oğludur” tarzı akıl oyunları ile Gregorian inancına nifak tohumları eken o değil miydi? Üsküdar Konsülü'nün kararlarını kabul etmelerine rağmen, kendilerini aşağılayan Latinler'in ağababası bu kral değil miydi?

Bir Latin şehri olan Antakya çok uzaktaydı ve Haçlılarla yakınlaşma kendilerine beklenen yararları sağlamamıştı. Başrahip'e göre Latin kiliselerin etkisi altına girmek, aslında bir tehlikeydi. Ona göre her milletin ayrı bir dini olmalıydı. Halbuki Katolik Kilise Öğretisi'nin kabulü, Gregorian Krallığı'nın egemenliğinin yok edilmesi anlamına gelmekteydi. Bu yüzden kral ölmeliydi.

Filip Nasıl Ölecek?

Ancak Filip'i direk öldüremezlerdi. Çünkü öldürmeyeceklerine dair kutsal değerler üzerine yemin etmişlerdi. Ama daha önceleri de (İmparator Zeno zamanında) kutsal değerler üzerine öldürülmeyecekleri konusunda yeminler ederek teslim aldıkları muhalifleri, aç ve susuz bırakılarak öldürülmemişler miydi?

Çukurova Kralı I. Leon erken ölmüş olmasaydı, kralın kız kardeşi Sibel ile, Antakya kontu IV. Bohemond'un oğlu Filip'in evlenmesi söz konusu olmayacaktı. Bu evlilikle, Antakya Haçlı Kontluğu ve Kilikya, Filip'in krallığında birleşmiş oldular.

Filip'in öldürülmesi konusunda, Katolikos Sunbas'ın parlak bir fikri vardı... Filip'i aç susuz bırakarak intihara zorlamak... Sis kalesinin içerisinde büyük haçların bulunduğu bir odaya atıldılar Filip'i... Filip aç ve susuz bırakıldı. İşte bir kral ölüyordu.

Sibel'in Elinden İçilen Zehir

Büyük haçlı odaya inen Sibel, susuzluk ve açlıktan hayaller gören Filip'i, bitkin ve acılar içindeyken buldu. Yanında getirdiği ilacı ona verdi ve “Sevgilim şimdi tüm sıkıntılardan kurtulacaksın” dedi. Filip ilacın aslında zehir olduğunu bilmekteydi. Ancak direnci kırılmıştı bir kere... Artık kaderine razı olmalıydı... Her iktidarın bir son günü vardır ve kendisinin son günü gelmiştir diye düşündü.

“Sıkıntılardan bir an önce kurtulmak istiyorum Sibel, ne yapmalıyım?” diye sordu ona... “Biraz yürü, ilaç kana karışsın, sonra uzan; ayaklarını karnına çek. Ayaklarından başlayan uyuşukluk gövdenin gelindiğinde tüm sıkıntılardan kurtulacaksın” diye cevap verdi Sibel.

Ve Filip öldü... Doğmadan önce annesinin karnında durduğu şekilde öldü...

Filip'in Öldüğü Haçlı Oda Nerede?

Görkemli Sis kalesini gezerken bunları düşündüm içimden. Ve hemen içinde büyükçe bir haç bulunan Filip'in öldüğü odayı aradım. Çok eskiden gördüğümü anımsama rağmen, bu sefer bulamadım.

Adana'dan yirmi kişilik bir gurupla gitmiştik Sis'e... Kalenin dört bir yanı taş taş, tane tane dolaşıldı. Her bir taşın neden oraya konulduğunu konuştuk. Zehra "Ne kadar çok sarnıç var?", Can "Bu burçlar niye bu kadar dışarı çıkık, savunma zafiyeti ve mancınıklara dayanıksızlık yaratmıyor muydu?" diye sorduklarında, onlara hak vermemek olanaksızdı. Teoman "Sarnıçla zindanı nasıl ayırt ederiz?" deyince, Fatoş "Sarnıçların içi, su sızdırmaması için sıvalıdır" cevabını verdi. "Peki bu sarnıçlara suyu kimler taşıyor?" denilince, Hicabi'nin "Yağmur" demesine hepimiz gülümsedik... "Peki öyleyse şimdi niye sarnıçlarda su yok?" sorusu ise gerçekten düşündürücüydü.

Acaba Tarihi Zeytin Toplasak mı?

Güney kulesinin hemen altındaki sarnıcın girişini kapatan zeytin ağacı, sanki yüzlerce yıl öncesinden kalmıştı. "Olgunlaşmış siyah zeytinleri toplayan yok, acaba biz mi toplayalım? Organik zeytinyağı elde edebiliriz belki de" diye düşünmeden edemedim.

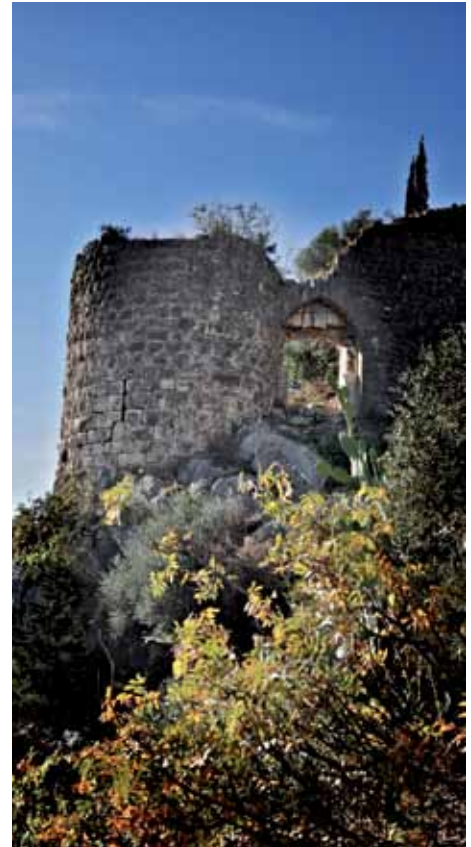
Sis yani Kozan Kalesi, Çukurova kalelerinin ortak özelliklerini taşımakta, iç içe birkaç bölümden oluşmakta. Surlar gerekli olduğu yerlerde daha kalın ve güçlü, uçurum kenarlarında ise daha zayıf yapılmış... Kapı kenarları ve göz önündeki yerler daha iri ve iyi işlenmiş taşlarla şekillenmiş. Kapıların özel üçlü şekli, kapılara bölgeye özgü bir görüntü vermekte. Kapılar genellikle çift kanatlı. Kapıdan kalenin içine direk girmek yerine, bir odadan açılı olarak giriş sağlanmakta. Bu savunucuların düşmana saldırmak için daha fazla yer ve zamanlarının olması demek. Surların üzerinden dışarı sarkık duran korbeller ise, kaleyi bir taç gibi süslemektedir.

Kitabeler, geçmişteki sahiplerin kan, gözyaşı ve ihanetle geçen hikâyelerini kendi dillerinde anlatmaktadır. İşte ben bu öykülerden birini hatırlayarak gezdim Sis Kalesi'ni...

Aynı Leyla ile Mecnun gibi...

Sibel ile Filip... ■

mehmetkbaner@altinsehiradana.com

Kapadokya Eşsiz Bir Yer Değil

Yazı ve Fotoğraf: S. Haluk Uygur

Kapadokya'yı dünyada benzeri olmayan bir yer zannederdim, Kendovan'ı görene kadar...

Kapadokya için, dünyada benzeri olmayan doğa harikası bir yer deriz genellikle... Gerçekten de peri bacalarıyla, kayaya oyulmuş ev ve tapınaklarıyla bir doğa harikasıdır Kapadokya...

Doğa harikasıdır; ama dünyada benzeri yok mudur gerçekten?

Kısa bir süre önceye kadar, ben de herkes gibi düşünüp Kapadokya'daki oluşumların başka bir yerde olmadığını zannediyordum. Ancak İran'a yaptığım son ziyarette beni çok şaşırtan bir bölgeye rastladım...

İran'ın Neredeyse Yarısı Türkçe Konuşuyor

İran'ın kuzeyindeki eyalete Azerbaycan deniliyor. Ancak bunu Azerbaycan ülkesi ile karıştırmayınız. İran'ın neredeyse yarısına yakını Azeri şivesiyle Türkçe konuşan insanlardan oluşuyor. İran, Azerbaycan'ının merkezi Tebriz. Tebriz'i gezdiğinizde sanki Türkiye'nin İç Anadolu'sundan bir kentte geziyormuş hissine kapılıyorsunuz. Burada insanlar İran'ın değil, Türkiye'nin televizyolarını izliyorlar. Türkiye'den gelenlere özel misafir gözüyle bakıyorlar.

Tebriz'e yaklaşık 50 km. mesafede Kendovan denilen bir köy var. Kendi çapında turistik bir köy. Sakinleri aynı Tebrizliler gibi Türkçe konuşuyorlar ve onlar gibi misafirsevenler.

Kendovan, peri bacaları ve tuf kayalara oyulmuş evlerden oluşuyor.

25 Dolara Gezi

İşte beni şaşırtan köy burası... Çünkü bu köy, aynı Kapadokya'daki gibi, peri bacalarından ve kayaya oyulmuş evlerden meydana geliyor. Ve evlerin hepsinde hala insanlar yaşıyor.

Kendovan'a Tebriz'den kiraladığımız bir taksi ile gidiyoruz. Pazarlığımız şöyle:

Tebriz'den Kendovan'a gideceğiz, en az 2-3 saat orada kalıp geri döneceğiz. Bunun karşılığında da 25 bin Tümen ödeyeceğiz. Bin Tümen'in, bir dolar olduğunu düşünürseniz, ödediğimiz paranın lira cinsinden değerini bulabilirsiniz.

Bu ücreti ülkemiz ile kıyaslarsanız çok ucuz bulursunuz ama benim gittiğim zaman arabalarda kullanılan otogazın bedava olduğunu bilmelisiniz. Halbuki geçen ay, İran'da da otogaz paralı oldu. Bundan sonra Kendovan'a kaç götürürler, bilmiyorum.

İkinci Kapadokya Ağrı'nın Eseri

Peri Bacaları Kendovan'da da tuf (yumuşak) kayaların, rüzgar ve su yardımıyla oyulmasından oluşmuş. Rüzgarın oymadığını da insanlar oyarak ev yapmışlar. Tabi bunları görünce insanın aklına hemen bir yanardağ aramak geliyor.

Hatırlarsanız Kapadokya, Erciyes'ten çıkan lavların oluşturduğu yumuşak kayaların, doğa tarafından oyulmasıyla oluşmuştu. Kendovan'ın Erciyes'i ise Ağrı Dağı... Bizim tam kuzey-doğu sınırımızda olan Ağrı, milyonlarca yıl önce patlayınca haliyle lavları etrafa saçılmış. Ağrı Dağı'na çok uzak olmayan Kendovan da böyle oluşmuş.

Dünyada Üç Kapadokya Var

İran'da yeni bir Kapadokya'yla karşılaştınca şaşırdım; ama benzer bir başka bölgenin daha olduğunu duyunca şaşkınlığım daha da arttı.

Yöreye has kuruyemiş ve bal satan dükkan sahibi ile sohbet ederken, Kapadokya'yı bilip bilmediğini sordum. Tabi ki biliyordu. Dükkan sahibine, ben Kapa-dokya'yı dünyada tek sanıyordum, halbuki burası da varmış deyince, Ermenistan'da, Erivan yakınında böyle bir köyün daha olduğunu söyledi. Böylece Kapadokyaların sayısı üçe çıkmış oldu.

Ama olsun... Sayının üç olmasından çok, alanın genişliği ve içinde oluşmuş kültür önemli. Kendovan Ürgüp'e, Göreme'ye benziyor; fakat, büyüklüğü Kapadokya'nın ancak binde biri kadar.

Tarihini Bilen Yok

Üstelik insanların ne kadar zamandan beri burada yaşadıkları belli değil. Bulduğum herkese köyün tarihi hakkında soruyorum. Ardından internet, kütüphane filan araştırıyorum; ama maalesef köyün tarihi hakkında güvenilir bir bilgi yok.

"Bu köy çok eskiden beri var!" deyip geçiveriyorlar. "Yani ne kadar eski?" diye soracak olsan da birkaç yüzyıldan öteye gidemiyorlar.

En az 2000 yıllık tarihini ve orada oluşmuş kültürlerin günümüzdeki kalıntılarını düşününce Kapadokya'nın değeri daha da ortaya çıkıyor.

Ama yine de şunu biliyorum artık:

Kapadokya eşsiz değil...■

halukuygur@altinsehiradana.com

Uçan Kuşların Ölümüne Tarihi Bir Yorum:

“Kıskançlıktan Kuşlar Ölürken Baykuşun Umurunda Değil”

Yazı: Dr. Mehmet Kobaner

Son zamanlarda havadan kuş ölümlerinin düşmesi olayları ile karşılaşyoruz. Bu olaylar yeni mi oluyor, yoksa tarihte de görüldü mü?

Son günlerde havada uçan kuşların yere düşüp ölmesi sık sık gündeme gelir oldu. Bu olayı çeşitli şekillerde yorumlayanlar bulunmakta...

Tabi ki bu yorumların bir kısmı doğru, bir kısmı da yanlış olabilir. Ama tarihi süreç içinde kuşların havada ölmesine çeşitli şekillerde rastlandığını, günümüze kadar gelebilen tarihi eserlerden anlayabiliyoruz.

Eskiden kahinler tarafından sıklıkla, kuşların havadaki uçuşu yorumlanır ve ona göre kararlar alınır. Örneğin Lidya, Pers, Yunan, Roma ordularında, kararların kuşların gökyüzündeki davranışlarını inceleyerek yön veren yorumcular vardı. İskender Babil'e girerken, havada ölerек yere düşen kuşlar görülmüştü. Kalde'li kahinlerce bu önemli bir ölüm olacağı anlamında yorumlanmış ve İskender uyandırılmıştı. Sonuçta İskender Babil'e girdi ve orada öldü.

Toga giymiş baykuş

İ.S. 3. yy'da yapılan bir Roma mozağında ise, havada ölerек düşmekte olan kuşlar betimlenmiş, ortaya da bir Roma giysisi olan "toga" giymiş bir baykuş resmedilmişti. Mozağin üst tarafına da "Invidia rumpuntur aves neqque noctua curat" sözcüğü yazılmıştı. "Kıskançlıktan kuşlar ölürken, baykuşun umuru değil" anlamındadır bu söz. Zannederiz mozaik sanatçısı herkesin çok iyi bildiği o yıllarda kuşların ölümü olgusunu, bir Roma propagandası panosu haline dönüştürmüş.

Bilinir ki, baykuş Batı kültüründe bilgeyi simgeler. Toga giymiş baykuş ise, Roma egemenliğini kabul eden bilgelerin sahip olduğu değerleri anlatıyor olsa gerek. Dolayısıyla tarihçiler mozaikteki cümleyi, "Roma'ya isyan edenlerin, kıskançlıktan helak olacaklarını anlatmaktadır" diye yorumlarlar.

Paul Gety Müzesi'ndeki bilge

Benzer görüş Hadrian'ın anılarında da yer almaktadır. "Yahuda Roma egemenliğine girdikten sonra, akıllılar Roma'ya gelip zengin, isyankarlar helak oldular" demektedir Roma İmparatoru Hadrian...

Şimdi bu mozaik yapıldığı yerden binlerce kilometre uzakta Paul Gety Müzesi'nde yer almaktadır ve propaganda panosu olmaktan öte İ.S. 3. yy'da da yaygın kuş ölümü olduğunu bizlere göstermektedir.

Umarız bugün kuş ölümlerine yapılan yorumlar, tarihin içindeki örnekler de dikkate alınarak yapılır. Doğru, hepimizin varmak istediği bir şey zaten.■

mehmetkobaner@altinsehiradana.com

Değmesinden “Taksi”ye... Taksiden “Mersi”ye... Oradan Perşembe Akşamı Bisikletçilerine...

Yazı ve Fotoğraf: Dr. Mehmet Kobaner

Adana’da bisiklet
yolu olmadığı için,
yaya yolundan giden
bisikletçilerin yeni
uyarı sözleri:
Taksi Taksi

Onlarla günün veya gecenin herhangi bir zamanında, yürüyüş yolunda, kaldırımda veya köprülerin üzerinde karşılaşılabilirsiniz.

“Taksi taksi” sözünü duyar duymaz kenara çekilirsiniz. Bir arabanın çarpacağını düşünür, kendinizi korumaya alırsınız. Sonra yanınızdan hızla geçip giderler.

Adana’da bisiklet yolunun olmayışı, bisikletlerin yaya yolunu kullanması zorunluluğunu doğurmaktadır. Durum böyle olunca bisiklete binenlerin, karşılaştıklarında yayaları uyarması gerekir.

Eskiden Korna Çalarlardı... Şimdi Taksi Diye Uyarıyorlar

Eskiden zil veya korna çalarlardı... Sonra bundan vazgeçtiler. Önce “bisiklet” diye bağurdılar veya “çekilin yoldan” dediler. Ama bu biraz kabacaydı. “Değmesin” veya “Değmesin yağlıboya” sözünü de avam bulmuş olmalılar ki, yeni arayışlara gidildi.

“Taksi... Taksi...” sözcüğü tüm dillerde anlaşılabilir olması nedeniyle bisikletçiler tarafından kullanılır olmaya başladı. Halep Kapalı Çarşısı’nda iş tutan eşekli taşıyıcıların bile, dar alanlarda insanlara çarpmamak için “Taksi, taksi” diye bağırıyor olmaları buna bir örnektir. Adana bu

sözcüğe yeni bir şey ekledi... “Taksi” diye uyarınca yoldan çekilen insanlara “Mersi mersi” diye cevap vererek, teşekkür etmeyi ilave ettiler ve bu söyleyiş yaygınlaştı.

Perşembe Gecesi Bisikletçileri

Bisiklet Adana’nın bir gerçeğidir. Düz bir ova üzerine kurulmuş Adana’da bisiklete binilir. Bu nedenle perşembe akşamları toplanan “Perşembe Gecesi Bisikletçileri” kavramı bir ekol oldu. Etkinlik ilk defa, Tekin Güleken ve İbrahim Üzelbakır tarafından organize edilmeye başlandı.

Güzergah, Stadyumda ki Bisiklet Federasyonu Binası’ndan Çevre Yolu’na,

oradan Dilberler Sekisi’ne, Turgut Özal Bulvarı’na, BSK Metropark Hastanesine uzandı gitti... Arkasından göl kenarı, oradan Adnan Menderes Bulvarı ve gecenin bir vakti geriye dönüş. Söz ve sohbet bisiklet üzerine... Dillerde ise; Nazım Usta’nın bisiklet kültürüne en uygun şiiri...

“Atlılar atlılar kızıl atlılar,
Atlari rüzgâr kanatlılar!”

Artık Perşembe Gecesi Bisikletçisi olupda yaşanmış bir gecenin karanlığında bile ışınım almamak, gölden ve sudan alınan pozitif enerji ile günlük yaşantıya devam etmemek mümkün mü?

Benim Güzergahım...

Adana'da pek çok insan işine bisikletle gider. Bisikletle işine giden insanlardan birisi de benim. Bilmeyenler için söyleyeyim Kuzey Adana'da otururum. Kuzey Adana kaldırımlarından DSİ'ye kadar giderim. Burada yol engebeli bile olsa, ağaçların altından gitmenin zevkine varabilirsiniz. Kaldırımlardan atlayarak Dilberler Sekisi'ne varacaksınız, ama yine de Adana'da bisiklete binmek zevklidir.

Dilberler Sekisi'nde iniş aşağıya doğruysanız, bisikletle gitmek çok rahattır. Ancak yine de parke taşlar kayganlığı artırır, araçların yürüyüş yoluna çıkması sizi zorlar.

Dilber Kafe önünde yola tersten girmek zorunda kalacaksınız.

Karşı trafiği gözleyerek süratle kafenin oto parkına girmek, hızın getirdiği keyfi yaşamınıza neden olur ama eğer sabahları bu otopark yıkaniyorsa, yavaşlamanız gerekecek. Sonra yürüyüş yolu ikiye ayrılır. İyi havalarda göl kenarını, kötü havalarda yol kenarındaki tercih etmelisiniz. Her ikisinde sizi Regülatör Köprüye taşıyacaktır. Regülatör havuzunun suyu neredeyse ayaklarınıza deyecek kadar yakındır. Malikanenizin devasa yüzme havuzunun kenarında zannedersiniz kendinizi.

Sazlar... İnsanlar... Ve Ördekler...

Karşı kıyıda ki ördekleri sazların arasında insanlarla cilveleşirken görürsünüz. Benliğinizi kaplayan dinginlik yazın sıcağında bile serin serin yüzünüze vuran rüzgar, temiz hava ve suyun yarattığı atmosfer birleşince artık her şeyden arınır iyi duyguların etkisi altına girersiniz.

Yürüyüş yolunuz Regülatör Köprü sonrasında bir petrol istasyonu ile kesilir. Yol, istasyonun arkasından geçer ancak bu yol yağışlı havalarda su ile doludur. Göletlerden geçmenin iki olumsuz yönü vardır. Ayağınız ıslanabilir... Bunun için bisiklete yarım pedal binmelisiniz. Suyun içinde ki cam ve çiviler ıslak ortamda daha delici olurlar... Daha dikkatli olmalısınız.

Su, göl ve dinginlik olumlu aura oluşturur. Öyle ki fotoğraf çekiminde görüntülediğimiz su dolu çukurların ertesi gün, işçiler tarafından tamir edileceğini fark edersiniz.

Ver Elini Devlet Hastanesi

Sonra karşınıza bir kavşak çıkar. Kavşak geçişinde yol yayalara ait olsa bile trafiğe dikkat etmelisiniz. Galeria'yı geçtikten sonra Merkez Park'ın kenarındaki su ve fiskeye birlikte hoş bir ikili oluştururlar. Merkez Park'ın içinden Seyhan Nehri'nin kenarına ve oradan Sabancı Cami'ye, en sonunda da Girne Köprüsü altından geçerek Taşköprü'ye varırsınız. Osmanlı Vergi Memurları'nın köprüden geçen hayvanlardan aldığı vergiyi simgeleyen, ayyıldızın kenarından köprüye çıkarsınız. Artık Devlet Hastanesi bir atım mesafededir.

Ve tüm gücünüzle insanlara yardımcı olmaya hazırsınızdır. Bir doktor olarak çevrenize yaydığınız olumlu enerji, suda oluşan halkalar gibi yayılır.

İyi ki Adanalıyım...

İyi ki Adanadayım...

İyi ki bisiklete biniyorum...■

mehmetkobaner@altinsehiradana.com

Adanalıyım... Adana'dayım...
Bisiklete biniyorum... Mutluyum...

Melvin Jones ve Adana Sevgisi

Yazı: Bülent Şen

Yıl 1917... Birinci Dünya Savaşı'nın, sadece savaşan ülkelerin değil, neredeyse tüm toplumların üzerinde oluşturduğu sosyal, kültürel ve ekonomik yaraları henüz taze iken, Chicago'lu sigortacı Melvin Jones mensubu olduğu kulüp arkadaşlarına basit bir önerme sunar:

"Mesleki yaşamlarında ilerleme kaydetmiş ve belirli bir sosyo-ekonomik seviyeye gelmiş olan iş insanlarından oluşan kulüp üyeleri, sahip oldukları imkanları, toplumun iş dünyası dışındaki tüm katmanlarının toplam gelişimi için kullanamazlar mı?"

Hizmet Ediyoruz

Bu basit ama yalın önerme, kısa sürede bir çok taraftar toplar ve bu fikri benimseyen değişik kulüplerden temsilciler, ilk toplantıda kendi kulüplerine doğal bağlılık duygusunu bastırarak, "Lions Kulüpleri Birliği" kavramını onaylarlar. Bu tarihten sonra hızla gelişen oluşum "Hizmet Ediyoruz" sloganıyla günümüze kadar dünyanın 206 farklı coğrafyasında genişleyerek, yaklaşık 1.5 milyon üyesiyle dünyanın en büyük sivil toplum kuruluşlarından birisi haline gelirler.

Kuşkusuz her sivil toplum kuruluşunun özgün bir doğuş öyküsü vardır. Ancak ben, Lions Kulüpleri Birliği'nin kuruluş öyküsünde, farklı kulüplerin, kendi faaliyet alanlarını bırakarak topluma karşılıksız hizmet amacıyla birlikte hareket etme olgusunu çok önemli görüyorum.

Bir düşünce, belki bir hayal ile başlayan bir hareket, enerjisini, içinde yer aldığı birlikten üreterek ivmelendi ve bugünkü düzeye geldi.

Marka Kent Adana

Son 15 yılda Adana'da başlayan "Kentlileşme" ve "Markalaşma" çabaları da "Lions" hareketinin doğuş ve gelişimine benzer süreçleri beraberinde getirdi. Adana'nın özellikle Kültür ve Sanat alanında koşulsuz lider olması gerektiğine inanan "Adana Düşünürleri" değişik sivil toplum kuruluşlarında ve farklı alanlarda faaliyetlerini sürdürürken, sahip oldukları imkanları "Adana" için kullanmak adına kulüpler üstü bir tutum içerisinde tek bir hedefe yönlendiler. Yıllardır değişik platformlarda olgunlaşan hareket nihayet "Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu" ile en verimli dönemine ulaştı.

Lions hareketi için Melvin Jones bir semboldür. Ne mutlu bize ki, kentimizde yetişen onlarca Melvin Jones, hayalimizdeki Adana'yı yaratmak için gece gündüz düşünce üretmektedir.

Ne mutlu "Adana için düşünüyorum" diyebilenlere...

Bu Yıl Melvin Jones Adına Verilen Uluslararası Ödül Bir Adanalı'nın...

Bu sanatçının kim olacağını Fevzi Acevit, Çetin Yiğenoğlu, Prof. Dr. İlter Uzel, S.Haluk Uygur ve Yaşar Ateşoğlu'ndan oluşan bir juri tarafından kararlaştırıldı. Ödül ünlü yazarımız Muzaffer İzgü'ye ait.

bulentsen@altinsehiradana.com

*Siz hala
böyle bir
fotoğraf
çektirmediniz mi?*

**22 - 25 NİSAN 2011
4 TAM GÜN**

*FLORANSA & VENEDİK
Montecatini, Siena, Pisa, Gondol, Murano, Burano*

Floransa turumuzda; Michelangelo Tepesi, Arno Nehri, Ponte Vecchio Köprüsü, Santa Croce Kilisesi, Santa Maria Del Fiore Katedrali, San Giovanni Vaftizhaneleri ve Signoria Meydanı görülecek yerler arasında. Siena; Campo Meydanı, Torre del Mangia, Belediye Sarayı, Duomo Katedrali, Pisa turumuzda; Kule, Katedral ve Vaftizhane görülecek yerler arasında. Venedik şehir turumuzda; Büyük Kanal, Tövbe Köprüsü, Dükler Sarayı, San Marco Meydanı ve Kilisesi, Çan ve Saat Kulesi, Rialto Köprüsü, Santa Maria Della Salute Kilisesi, San Giorgio Maggiore Kilisesi görülecek yerler arasında. Gondol turu (30 €). Murano (Cam) – Burano (Dantel) Adaları turlarına katılma imkanı (30 €).

nevatur

Gazipaşa Bulv. 31 Ateşok Apt. Adana / Türkiye
Tel: 0 322 459 50 60 - Fax: 0 322 459 50 55
info@nevatours.com - www.nevatur.com.tr

Ruhun Nefes Aldığı Yer: Musikişinas Platformu

Orhan Apaydın ile Müzik Üzerine

Yazı: Erhan Yelekcı

Solsan da sararsan yine gül pembe dehensin
Rabbin bana bir nimeti varsa o da sensin
Sinem ebediyyen o güzel tenle bezersin
Rabbin bana bir nimeti varsa o da sensin...

“Saz başlayınca söz durur... Sazını al gel” prensipleri ile düzenlenir Musikişinas meşk geceleri... Birçok farklı beden oluşturduğu sesler, tek bir müzik ruhu oluşturarak geceyi besler. Birbirinden farklı meslek grupları sadece tek bir amaç için biraraya gelirler: “Güzel Müzik”

Adana’da her ayın ilk çarşambası saatler 20:30’u gösterdiğinde, güzel müzik için toplanan bir grup var. Daha doğrusu bir platform. “Musikişinas Platformu”...

Musikişinas kurucularından Doğan Haber Ajansı Çukurova Bölge Müdürü Orhan Apaydın bu süreci anlatırken, müziğin onun yaşamının en derin yerinde bulunduğunu, hemen anlamıştım.

Musikişinas’ı tarif etmekle başladı konuşmaya...

“Musikişinas’ı anlayabilmek için müziğin tarifi ile başlamak lazım... Müzik ruhun gıdasıdır... Müzik sanattır... Kültürümüzde var aslında... İnsanın var oluşundan itibaren müziği sevenler vardı. Musikişinas; müziği sevenler için kullanılan bir terim... Biz Türk Sanat Musikisi ağırlıklı ve Halk Müziği sevenlerin oluşturduğu bir grubuz.”

Bir çok farklı meslekten musikisever dostları...Bu süreç nasıl başladı diye sorduğumda tüm samimiyetiyle devam etti Apaydın:

“Türk musikisin de bir meşk geleneği vardır. Sazıyla sözüyle bir araya gelinir, bir yerde oturulur, içkiler yudumlanır, ya da yemekler yenir. Bu arada hem müzik sohbetleri yapılır, hem de müzik icra edilir. Adana’da böyle çok ayrı gruplar olduğunu biliyoruz. Bu işin rajonu “Haydi bu akşam meşk edelim” diyerek bir araya gelmekte yatar.

Biz Adana’da Türk Sanat Musikisi’nin belirli taşlarının etrafında toplandık. Ben de yaklaşık yirmi yıldan bu yana çeşitli meşk grupları ile toplandım, çok keyifli gecelerimiz oldu.

Mustafa Şimşek, Halil Tüm, Yalçın Öcal

Bir zamanlar İstanbul’un gazinolarında ünlü olan, ama Adana’ya yerleşen solistimiz Mustafa Şimşek, bu meşk gruplarının dinamosuydu. Şimdi işletmeci olarak tanınıyor ama hala sahne hayatı devam ediyor. Adana için bir şanstır o. Yine büyük kentlerde ünlenmiş olan Yalçın Öcal ve çok renkli bir kişilik olan Halil Tüm ile birlikte, Adana’da daha nitelikli, daha geniş topluluklarla nasıl Türk Sanat Müziğini icra edebiliriz, dinleyebiliriz diye düşünmeye başladık. Önce bu düşünce oluştu.”

Apaydın bu şekilde anlatınca sanat kavramını bir kez daha düşündüm.

Galiba sanatta böyle bir şeydi. “Bir çok beden, tek ruh, ortak çaba”... Bir kıvılcım sonucu başlayan Musikişinas Geceleri giderek büyümüş. Apaydın anlatırken de heyecanına ortak olduğum için şanslı olduğumu anladım...

“Giderek düşüncelerimizi aynı platforma ilgi duyabilecek insanlarla, müzik severlerle musikişinaslarla paylaşmaya başladık. İlerleyen zamanlarda biraz daha bu halka genişledi. Musikişinas Gurubu’nun nüvesi 15-20 kişilik bir araya gelişlerle oluştu. Ardından bunu genişletmeye devam ettik. Orada bir isim lazımdı, bir paratoner gerekiyordu. Herkesin güvendiği, bilgisine inandığı, organizasyon yeteneği olan bir ağabeye ihtiyaç vardı. Ayhan Sagay düşünüldü.

Herkesin güvendiği,
bilgisine inandığı,
organizasyon yeteneği
olan bir ağabeye ihtiyaç
vardı.
Ayhan Sagay..

Kelebek Ayhan

“Nam-ı diğer Kelebek Ayhan... Adana’da bu lakab ile tanınır. Ve 10 kişilik bir komite oluşturduk...O isimlerle yola çıktık, bir karar aldık. Her ayın ilk Çarşambası Musikişinas Gurubu ile toplanmayı ve meşk etmeyi planladık.”

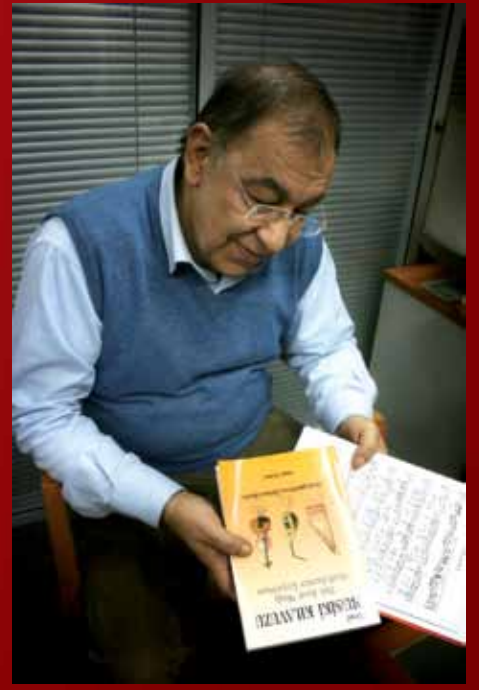
Bu arada platforma sanatsever mekanlar da katılmış. Yapılan güzel bir işe sahip çıkar benim Adanam diye devam etti Apaydın...

“Neva Restoran, Borsa Restoran ve Teras Restorant dönerli olarak üç ayda bir sıra gelecek şekilde özveri ile bu platforma ev sahipliği yapıyorlar. Mekan çok önemli. Gelen müziksever dostlarının o ortamda kendilerini rahat hissetmesi, Musikişinas Paltformu’nun en temel görevleri arasında yer alıyor.”

İlk gece

İlk gece çok önemlidir. Bazen büyük bir şevkle başlanan işler, ilk günden bırakılabilir. Musikişinas için böyle bir durum söz konusu dahi olmamış, aksine Adana’nın paylaşmaya ne kadar da ihtiyacı olduğu bir kez daha kanıtlanmış...

“İlk konserimizi geçtiğimiz yıl Şubat ayın’da gerçekleştirdik ve ondan sonra yaz tatili hariç her ayın ilk çarşamba günü toplanıyoruz.

DHA Bölge Müdürü Orhan Apaydın

Konserlerimizi Adana'da Türk Sanat Musikisi korosunda uzun yıllardan beri dinleyici devamlılığı sağlayan üç yerde yapıyoruz. Katılıma başlangıçta altmış kişilik bir isim listesi belirlendi. İlk konserden sonra büyük bir talep oldu ikinci konserimizi 130, sonra ki gecemizi ise 160 kişi ile yaptık."

Kuralsız topluluk olmaz

Kurallardan da bahsetti Apaydın, "Komitemiz her meşk öncesinde ve sonrasında bir değerlendirme yapıyor, bu arada örneğin keman taksimi yapılırken masasında fıkra anlatmaya devam eden, ya da telefonunu kapatmayan eleniyor"... Neden böyle bir şey yapmak istediniz diye sorduğumda ise:

Özel Bir An

Musikişinas grubu, aynı zamanda yarattığı esprilerle de gündemde. Böyle bir günde, on yıllardır korolar yöneten şefler meşk ederken, Orhan Apaydın fırsatı değerlendirip, onları yöneten şef gibi objektifin karşısına geçti. (Soldan sağa: Ozan Aksu, Yalçın Öcal, Şükrü Birbaş, Uğur Türe, Ali Şenozan, Zafer Hallaçoğlu, Orhan Apaydın)

"Çünkü orada icra edilen müziğe konsantrasyonun tam olması gerekli. Ayda bir yaşayabilmek için böyle bir kural konuldu. Zaten müziği ruhunda hissetmek için bunun sağlanması gerekiyor. Örnek olarak ilk meşk gecelerine gerekli dinleme yeteneklerine sahip olmayanlar elendi ve devamlı nitelikte 100 üyelik bir platform ile devam edildi."

"Bir de o güzel ruhu yönetebilecek şefimiz var..." diye devam ediyor Apaydın:

"O gecemizde bizim icracıların hepsi amatör, bunu belirlemek için komitemiz her konser öncesi bir şef tayin ediyor. Bu, Adana'da uzun yıllardır koro şefliği ve müzik bilgisi konusunda yeterliliğine güvenilen ve tartışılmayan isimler oluyor. Şefimiz, o gece bir sonra ki ayda, hangi makamda fasıl yapılacağına karar veriyor, repertuarı belirliyor ve komite ile görüşmeler yapıyor. Kulisler ile sazlar belirleniyor..."

"Adana'da neden böyle bir platform oluşturma ihtiyacı doğdu?" diye sorduğumda ise...

"Adana'da bu ihtiyaç aslında şundan kaynaklandı: Adana'da çok sayıda Türk Müziği Derneği var ama onların konserleri kendi üyeleri ile gerçekleşiyor. Oysa her birinde ayrı ayrı çok nitelikli sesler var. Bunları bir araya getirmek mümkün olmuyor. Karma koro yapabilmek ancak diyelim; Ali Şenozan için özel bir gece düzenlendiğinde olabiliyor.

Ali Şenozan, Toktay Sökmen, Şükrü Birbaş

Bizim platformumuzda ise durum böyle değil. Bütün dernekler burada istiyerek görev alabiliyorlar. Biz bunu sağladık. Çünkü komite olarak çalışmaya başladığımızda, Şükrü Birbaş Hocamız başta olmak üzere, o zamanlar Toktay Sökmen Adana 'da idi, hatta Ali Şenozan Hocamıza da danışarak bir format oluşturduk ve bu format ilgi gördü."

Bu kadar güzel cümleler karşısında kendimi alamadan, "Acaba Musikişinas'a nasıl katılabiliriz?" diye sorduğumda:

"Aramıza katılmak isteyen dostlar devamlı katılımcı olup olmama konusunda ki kararlarını ve katılacak iseler kaç kişi geleceklerini, GSM mesajı ulaştıracağımız telefon numarasını, bizlere bildirmesi gerekiyor. Kurul olarak onayladıktan sonra, telefonlarına mesaj atarak, gecemizin zaman ve mekanını bildiriyoruz."

Bir de Apaydın ile son gecelerinden bahsederek, "Müzik ve Musikişinas" sohbetimizi sonlandırdık,

"Hüseyini makamındaydı, o muhteşem Hüseyini peşrevin ardından ard arda gelen eserler ruhumuzu yücelten bir etki yaratırken, 'Sarardım ben sarardım' şarkısı hep bir ağızdan söylenip; Tamburi Cemil Bey'in Hüseyini oyun havası ile finali yaptık. Gün bittiğinde ise kulaklarımızda "Gönül, aşkıyla gözyaşı dökmekten usandı artık" mısraları kalmıştı" ■

erhanyelekci@altinsehiradana.com

Komite Başkanı:

Ayhan Sagay

Platform Koordinatörü:

Yalçın Öcal

Komite Üyeleri: Orhan Apaydın, Sinan Tanyıldız, Halil Tüm, Mustafa Şimşek, Halil İzlemek, Zafer Hallaçoğlu, Suat Yener, Mümtaz Yurdaer, Hasan Boğa

Farklı Konserlerde Korolarda Görev Alan Saz Sanatçıları

Kemanlar: Mehmet Çamlı, İhsan Er
Kanun: Nadir Serin, Savaş Oytun, Nafis Yükbilmez
Ud: Ercan Şen, Orhan Karaoğuz
Ritim Saz: Fuat Ersayar
Tef: Bülent Meral, Ahmet Lülü
Ney: Mahmut Ürün
Viyola: Sabri Çeliçli
Bendir: Erdal Kurutu, Savaş Atıcı
Klarnet: Mustafa Oymakçı, Kemal Çamlı

Komitenin İrtibat Telefonu:

0532 284 44 91

E-posta İletişim:

oapaydin@dha.com.tr

Damak Tadınızı **Percin**'leyin

Matematikten Müziğe, Müzikten Gülsin'e, Gülsin'den Bize!

Yazı: İpek Kobaner

Olağanüstü teknik ustalığı, enerjisi, çalışkanlığı
ile otoriteler, Gülsin Onay'ı sıradışı bir piyanist
olarak değerlendiriyor

Sevgili Gülsin Onay ile Adana'daki konseri öncesi evdeyiz. Ortak dostlarımız Sefa Özler, Ahmet İhsan ve Nevcihan Çay sohbetin ortakları... Chopin, Rachmaninov ve Adnan Saygun konumuz. Ve tabii ki Gülsin'in kendisi...

Olağanüstü teknik ustalığı, enerjisi, çalışkanlığı ile Gülsin, sıra dışı bir piyanist olarak değerlendiriliyor. Dünyanın en önemli orkestralarının solisti olmuş, müziğini yorumlamış olduğu konuşuluyor. Yani bir bakıma otoritelere atıfta bulunuyoruz.

Gülsin bir keresinde, çok iyi bildiği ama farklı yorumlamak istediği bir müzik için nasıl saatler, günler boyu çalıştığını anlatmıştı. Bütün bunları bilmeme rağmen, sadece müzik ile Gülsin tarif edilemez diye düşünüyorum.

Daha önce kısmen bildiğim aile yaşamından konuşuyoruz, ama asıl konuşmayı televizyon programımda yapıyoruz, en sonunda ben bu iki sohbeti birleştiriyorum ve bu keyifli yaşam öyküsü ortaya çıkıyor.

Matematikçi Dede...

Anneannesi, aristokrat bir aileden geliyor, paşalar filan var yani soyağacında ... Dede tarafı ise Tatar... Dedesinin dedesi Kazan'da meşhur bir matematikçi. Ve onun karısı piyanist, kızı kemancı, oğlu da kendisi gibi matematikçi.

Torunu ise Kerim Erim, yani Gülsin'in dedesi. Türkiye'nin ilk doktora sahibi bilim adamı... Einstein'la görüşebilen tek Türk. Aileye iç güveyisi olarak geliyor. Gülsin'in anneannesiyle evlenip Erenköy'deki köşke yerleşiyor. Teknik Üniversite'de profesör, bir çok değerli bilim adamı yetiştiriyor.

Demirel, Erbakan...

ve İçgüvey Alman...

Dede Gülsin'e, yetiştirdiklerinden ikisini esprili bir şekilde şöyle anlatmış:

"En iyi öğrencilerim Süleyman ve Necmettin. İkisinin de müthiş matematik zekası var. Ama Necmettin aralarda hep namaza çıkıyor, onun için biraz üzülüyorum!". Ve öğreniyorum ki bunların soyadları Demirel ve Erbakan.

Gülsin 3.5 yaşında müziğe başlıyor...
6 yaşında ilk konserini veriyor...
12 yaşında dahi çocuk ilan ediliyor...
Sonrası 50 ülke... 65 şehir...

Gülsin'in dedesi kızının iyi bir piyanist olmasını istiyor. Yıl 1953. Onu Stuttgart'a yolluyor. Çok güzel ve yetenekli ama, bir o kadar da heyecanlı. Sahnede elleri titriyor, ezberlerini unutuyor. Bu nedenle ünlü bir piyanist olamıyor ama aşık oluyor. Gülsin'in babasına, hem de ailesinde matematikçiler olan bir kemancıya... Büyük bir aşkla evlenip meşhur köşke dönüyorlar.

İşte tam da burada çok hayıflanıyorum. Birkaç yıl önce ben bu iç güveyi babayla yani Joachim Reusch'la tanıştım, sohbet ettim. Bu hikayeyi, azıcık biliyor olsam, bir de onun ağzından dinlemek ne hoş olurdu...

Dahi çocuk yaşlanmış

Gülsin 3,5 yaşındayken müziğe başlıyor. Aslında, müzik hayatlarında her zaman var. Erenköy'de her köşkten piyano sesi yükseliyor o yıllarda. Onların evinde ise anne piyano, baba keman çalıyor ve Gülsin o nağmelerin içinde, belki de annesini piyanodan kıskanarak, piyanonun başına geçiyor ve bir daha da kalkmıyor.

Başlangıçta yaptığı müziğin insanları kendine hayran bırakması, inanamamaları, herkesin ilgi odağı haline gelmesi, hem de kendine bu kadar kolay gelen bir şeyin, bu kadar beğenilmesi çok hoşuna gidiyor. 6 yaşında ilk konserini İstanbul Radyosunda veriyor ve büyük olay oluyor. Sonra Ankara Devlet Konservatuvarı'nda Mithat Fenmen ve Adnan Saygun'dan iki yıl özel ders alıyor. Ulvi Cemal Erkin ise hemen Paris'e gönderelim, üstün yetenekli çocuklar kapsamında diyor ve ekliyor;

"Gerçi yaşlanmış bu çocuk!"

Oysa Gülsin henüz 12 yaşındadır ve Paris'te ise en küçük yine odur. Kıyaslandığı İdil Biret ve Suna Kan ise 6 yaşında gönderilmiştir.

50 ülke... 65 şehir...

O günden bu güne 50 ülke, 65 şehir de Gülsin'in müziği dinlenir. Artık "müziği mi yaparım ve mahvederim onları" diyerek ilgi çekmek istediği dönem bitmiştir. Çoğu dostu, müzik yaptığını çok sonra öğrenir. Bilmek istediği şey ise "Müzişyen olmasam da beni severler mi?" sorusunun cevabıdır. Aslında o kadar hoş, zarif, kibar, esprili ve gülyüzlüdür ki, onu sevmemek mümkün değildir. Sahnede ise gerçekten 'harika' dır, dünyaca tanınan, çok başarılı, bol ödüllü, gurur duyduğumuz devlet sanatçımız, piyanistimizdir.

3. evliliğini büyük aşkı Tony Scholl'le yapar. O da Oxford'da okumuş bir matematik profesörüdür ve kontrbas çalabilmektedir, zaten başka türlü de düşünülemez. Ailenin erkeklerinin ortak paydası matematik ve müziktir. Gülsin'le Tony'nin ikinci evlilik töreni, Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası ailesi tarafından Seyhan Otelinde gerçekleştirilmiştir.

Çünkü, bilmelisiniz ki; Gülsin, Adana'da doğmamış bir Adana'lıdır. Adana'yı ve Adanalı dostlarını, Adanalı izleyicilerini çok sever. Bu sevgisi karşılıklıdır. Adanalılar da geleneklerine uygun olarak, konserlerinde onu hiç yalnız bırakmayarak sevgilerini gösterirler...■

ipekkobaner@altinsehiradana.com

Lirden Piyanoya... Orpheus'tan Gülsin'e...

Adana Müzesi'nde ki Lir çalan Orpheus Mozaği

Adana müzesine yaptığım ziyaretlerden birinde, karanlık köşelerden çıkan bir "musa", kolumu tuttu ve beni bir mozağin önüne götürdü. Görmemi istediği şey mozağe ustalıkla yerleştirilmişti; Orpheus lir çalmakta ve tüm vahşi hayvanlar büyülenmişçesine onu izlemekteydi...

Gösterdiği mozaik, Tarsus Adliye binasının kazısında, ismi bilinmeyen bir Romalı zenginin villasının salonunda bulunmuştu. Mozaik taşların kullanım tekniğine göre, üçüncü yüzyıla ait olmalıydı. Mozaikle yapılan bu ev süslemesi, görkemli Roma döneminde bile oldukça pahalı bir yöntemdi. Ve bu yöntemi tercih eden Romalı zengin, binlerce yıl sonraya taşıyacak bir mesaj peşindeydi. Bugün biz bu Mozaikten bahsederek, Tarsuslu Romalının, yüzlerce yıl sonra, sanki vasiyetini yerine getirmekteyiz..

Mozaikte gördüğümüz Orpheus, Trakya Kralı'nın, bir Musa olan Calliope'den olan kızıdır. Zeus'un dokuz kızından birisi olan Calliope, esin perilerinin (musa-müz) lideridir. Sözcüğün ilk hecesi Calli "İyi, güzel" anlamındadır. Opos ise "ses", yani Calliope "Güzel sesli" anlamındadır. Calliope sözcüğünde bir şiir tadı ve bir kaç notalık olsa da, bir müzik hissi vardır. Calliope sözcüğü aynı zamanda, ondokuzuncu yüzyılda bir süre kullanılan buharlı piyanolara verilen bir addır.

Her yerde bulunmayan esin perilerinin, bulunduklarına inanılan kutsal yerlere müze denildi. Musa ve müz, günümüze kadar, müze, mozaik, müzik sözcükleri içinde yaşayarak geldi.

Musa veya Müz, esin perisi demektir. Müze ve müzik sözcükleri bundan türemiştir.

Her müze gezisinde, kenardan köşeden bir musanın kolumu tutmasını ve bana bir şeyler anlatmasını beklerim, müziklerini hissederim.

Çukurovanın havasından suyundan toprağından etkilenenler, binlerce yıl önce müzisyenleri korumuş, kollamış, değer vermiş, olanak sağlamıştır. Tıpkı binlerce yıl sonra bu gün bizlerin, Adanalıların yaptığı gibi... ■

Buharlı piyano

Caddesi Var... Parkı Var... Okulu Var... Mahallesi Var...

Adana'da Ziyapaşa Tiyatrosu Niye Yok?...

Yazı: Metin Bahçivan

Ziya Paşa, bir
zamanlar Adana'da
valilik yapmış önemli
bir devlet adamı...
Şair... Tiyatro yazarı...

Adana'da adını çok sık duyduğumuz Ziyapaşa'yı ne kadar tanıyoruz? Adana'nın aynı zamanda, en güzel bulvarı Ziyapaşa adını taşıyor... Ziyapaşa Mahallesi var... Ziyapaşa İlköğretim Okulu, Ziyapaşa Vergi Dairesi, Ziyapaşa Kadın-Doğum Hastanesi... Ama nedense bir Ziyapaşa Tiyatrosu yok?

Bir çok kişinin bu da nereden çıktı dediğini duyar gibiyim. Durum böyle olunca; Adana'da bir zamanlar 2 yıl valilik yapan devlet adamı, tiyatro yazarı ve şair Ziya Paşa'yı tanıyarak başlayalım derim işe...

Kentimizde tiyatro tarihi çok eskiye gidiyor. Magarsus Antik Kenti'ndeki (Karataş) amfi tiyatrodan bu yana, Tiyatro Çukurova'da hep varolmuş ... Osmanlı döneminde cılızlaşarak, salt çadır tiyatrosu ve kumpanyalara kadar düşen bu serüven 19. yüzyılın sonuna değin gelmiş.

Adana'daki İlk Çağdaş Tiyatro... Ziyapaşa'nın Tiyatrosu...

Ziya Paşa; Mithat Paşa ile birlikte, Osmanlı'nın kendini yenilemesi zorunluluğuna, yönünü batıya çevirmesi gerektiğine inanmış, meşrutiyeti savunmuş, Sultan Abdülhamit'e Anayasa'yı ("Kanun-i Esasiye") kabul ettirmiş idealist, hümanist, ilerici devlet ve düşün adamıdır.

Mektupçusu Nazım Paşa'nın deyişiyle; sözünü sakınmayan, doğru bildiğinden şaşmayan ve haksızlığa her zaman karşı duran biri. Bu yüzden Anayasa'nın kabulünden hemen sonra mebus (milletvekili) olmayı beklerken İstanbul'dan uzaklaştırılmış. Çok kısa süreler içinde; önce Şam'a sonra Konya'ya ve en sonunda da Adana'ya Vali olarak atanmış(1878). Dolayısıyla bir şekilde sürgüne gönderilmiş.

Geri Kalmış Bir Kentten, Güzel Adana'ya...

Ziya Paşa Adana'ya geldiğinde kentin geri kalmışlığını ve yoksulluğunu gördü. Hızlı bir şekilde kentin imarı ve modern kent hayatı işine girişti.

Taşköprü'yü ve Kalekapısı'nı tamir ettirdi. Şimdiki Büyüksaat'in yanındaki Kapalı Çarşı'yı yaptırdı. Adanalılar'ın unutması gereken en önemli kişilerden olan Ziya Paşa, valilik yaptığı 1878-1880 yıllarında Vali Konağı yakınlarında 300 kişilik bir tiyatro salonu yaptırmayı da ihmal etmedi.

İstanbul'dan İbrahim Efendi gibi yönetmenleri ve tiyatro topluluklarını getirtti. Moliere'den bizzat kendisinin uyarladığı oyunlar sergiletti.

Örneğin Moliere'in "Tartuffe" adlı komedisinin çevirisini yapıp, Anadolu'ya uyarlayarak "Riya'nın Encamı" adıyla sahneletti. Yaptırdığı bu tiyatro salonunda sergilenen oyunlara memurların gitmesini mecbur kıldı. Tiyatro aşkı bununla da kalmadı, oyunların provalarına fırsat buldukça katıldı, eleştirdi ve yönlendirdi.

Yeni Okullar Açar... Yerel Gazetelerin Kurulmasına Öncülük Eder...

Fransızca Kurslar Açtırır...

Osmanlı'nın sancılı yıllarıdır, imparatorluğun sonu hızla yaklaşmaktadır. Yokluk ve yoksullukla birlikte yolsuzluk ve rüşvet de artmaktadır. Merkezden uzakta olmanın da getirdiği koşulları ekleyince Adana'da bu sorunlar ciddi boyuta gelmiştir.

Ziya Paşa bu sorunların üstüne gittikçe; hem merkezdekilerin hem de yerel yöneticilerin ve egemenlerin öfkesini üzerine çekmiştir. Valiliğinin son yılında (1880) baskı ve teftişler had safhaya ulaşır. Merkezden gelen bürokratlar aracılığıyla yoğun bir soruşturma başlar.

Hasta yatağında vali olmaktansa, şu iştahlı hamallardan biri olmayı isterdim...

Verem Hastalığına Yakalanır

Aylarca hasta yatağında yorgun, bitkin ve kırgın olarak yattı. Hastalığı ile ilgili şöyle bir öykü anlatılır;

Bir gün hükümet konağından Taşköprü'ye doğru bakar ve öğle yemeğinde işçileri görür. İşçiler, önlerinde büyükçe ekmek parçası, biraz peynir ve tohumla kaçmış iri salatalıkları iştahla yemekte dirler. Onların bu halini hayranlıkla izler ve mırıldanır... "Hasta yatağında bir vali olmaktansa şu iştahlı hamallardan biri olmayı isterdim..." Bürokratların hilelerinden, yalanlarından çok uğruna bunca çaba ve emek harcadığı halkın ikiyüzlülüğünü bir türlü kabullenemez.

Öldükten Sonra Bile Teftiş...

17 Mayıs 1880 tarihinde vefat eder ve cenazesi Ulu Cami'nin arka bahçesine defnedilir (Ulucaminin arkasındaki park adıyla anılmaktadır).

Vefatından sonra bile soruşturmalar devam eder. Sadrazam Sait Paşa tarafından İstanbul'dan gönderilen Müfettiş Akif Efendi, Ziya Paşa hakkında devletin parasını gereksizce, çarçur harcayarak Tiyatro kurduğu suçlamalarında bulunur.

Mektupçusu Nazım Bey bu soruşturmalarda hep Ziya Paşa'yı savunur ve bu olaylarda kendinin de katkısı olduğunu belirtir. Sonuçta Müfettiş Akif Efendi'nin telgrafıyla Nazım Bey başka bir vilayete sürülür. Hemen ardından da tiyatro kapatılır. Bina bir süre devlet matbaası olarak kullanılır ve daha sonra da tamamen yıkılır.

Nüfusa Göre Koltuk Sayısı Oranı

Binde Dörtten, Binde Bire Düşmüş

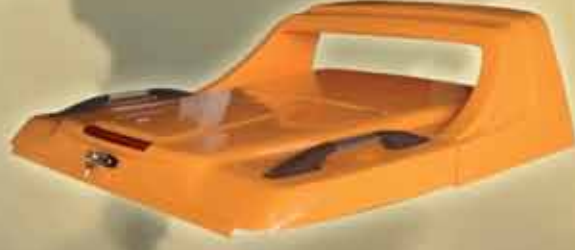
1878-80 yıllarındaki bu ilk önemli deneyimden sonra, çağdaş-batılı anlamdaki tiyatro oluşumları için, 50 yıl geçiyor ve Adana Halkevi Temsil Şubesi'yle süreç 1930 yılında yani Cumhuriyet'in kurulmasından 7 yıl sonra yeniden başlıyor.

Bundan sonra günümüze değin inişli çıkışlı bir süreç geliyor. 1880 yılında Adana'nın merkez nüfusu 70.000 iken, Ziyapaşa'nın yaptırdığı salon 300 kişilikti. Yani nüfusa göre koltuk sayısı oranı binde dört... Bugünkü Adana'da nüfus 1.500.000 ve toplam tiyatro koltukları sayısı 1500... Dolayısıyla bu oran sadece binde bir... Aradan geçen zaman bizi 4 kez geriye götürmüştü.

Şimdi... Bütün bu verilerin ve anlatıların ışığında da soruyorum ; sizce Adana'da bir Ziyapaşa Tiyatrosu olması gerekmiyor mu? ■

metinbahcivan@altinsehiradana.com

FULLBOX KABİNSTARBOX BODY GUARD ROLLBAR AKSESUARLAR

Turhan Cemal Beriker Bulv. No:296 Seyhan /ADANA Tel: 0(322)421 55 28 Faks : 0(322)421 55 29 E-posta : info@anelotomotiv.com.tr

www.anelotomotiv.com.tr

Nedir? Kimindir? Nasıl Yaşar? Karagöz

Yazı: Mahmut Hazım Kısakürek Fotoğraflar: Erhan Yelekçi

Karagöz'e sahip
çıkma, "sadece
benimdir" demekle
olmaz. Kaç oyun
oynuyorsun
onu söyle!..

Eskiden kalmış olmaları dolayısıyla saygın tutulup kuşaktan kuşağa iletilen, yaptırım gücü olan kültürel kalıntılar, alışkanlıklar, bilgi, töre ve davranışlardır.

Geleneksel sanatlar ise; kültür ve sanat alanındaki tarihsel, çağdaş oluşumlardır ve bağlı oldukları dönemlerin ekonomik süreçlerini kapsayan toplumsal göstergelerini yansıtır. Bu alandaki çağdaş sorunların doğru bir şekilde algılanması, geleneksel sentez iradesinin tarihsel tüm boyutları ile kavranmasına bağlıdır.

Hacivat - Karagöz değil... Sadece Karagöz...

Gelelim bizim meselemize. Yani Geleneksel Gösteri Sanatlarımız'a... Bunlar kukla, karagöz, orta oyunu, halk oyunları, meddah ve köy seyirlik oyunlarıdır.

Bu sayıda bizim konumuz ise "Karagöz Gölge*" Tiyatrosu... Peki!.. Neden Karagöz-Hacivat Gölge Tiyatrosu değil de, "Karagöz Gölge" Tiyatrosu? Çünkü bu tiyatronun ana karakteri Karagöz'dür. Karagöz halkı ve sağduyuyu temsil eder.

Nereden Çıktı Bu Karagöz?

Şimdi gelelim Karagözün çıkış noktasına...

Rivayete göre Hacivat ve Karagöz, Orhan Gazi devrinde Bursa'da yaşamış cami yapımında çalışan iki işçidir. Yaptıkları temsiller nedeniyle, kendileri çalışmadıkları gibi, diğer işçilerin de çalışmasını engellemektedirler. Orhan Gazi'nin, "Cami vaktinde bitmezse kelleni alırım" dediği cami mimarı, caminin vaktinde bitmesine sebep olarak, Karagöz ve Hacivat'ı gösterir. Bunun üzerine bu ikili başları kesilerek idam edilir.

Başta peşinen söyledim... Bu bir rivayet... Efsanenin doğruluğu tartışılmaz. Bu ikilinin yaşadıkları ile ilgili hiçbir somut veri yok. Ama tek gerçek, bu gösteri sanatının bu ülkenin vazgeçilmez ve gelecek kuşaklara da bozulmadan teslim edilmesi gereken bir kültür mirası olmasıdır.

Karagöz Bir Tehdittir(!) İdam Edilmelidir(!)

Karagöz bir sözlü hiciv ve taşlama sanatıdır. Bu yüzden de iktidarları elinde bulunduranlar ve bu iktidarlardan nemalanan çıkarıcılar, karagözcüleri iradelerine tehdit olarak görmüşlerdir.

Kıraathanelerde yapılan gösterilerde mizahi muhalif söylemleri ile düzenbazları teşhir etmiştir Karagöz ustaları. Oyunlarda kullanılan karakterler o günkü sosyal yaşamın gerçek karakterleridir. Osmanlının mozaik yapısındaki sosyal ve siyasi sorunları bu karakterlerin dilinden hicvederek uarmıştır seyredenlerini. İşte bu yüzden karagözcüler idam edilmiştir.

Eğlencelik değil, Hele Çocuk Eğlencesi Hiç değil!..

Elimizde bulunan somut bilgiler hep Osmanlı'nın son dönemleri ile ilgili olduğu için, biz bu sanatı, sadece eğlencelik bir gösteri sanatı olarak biliyoruz, maalesef... Bir sanatın gücünü elinden alıp onu yok etmek istiyorsanız eğer, onu eğlencelik yapıp basitleştirirsiniz, olur biter...

İşte, Karagöz de sarayda ve ramazan aylarında eğlencelik gösteriler olarak sunulmaya başlanınca, ustalar bu rant kapısından daha çok yararlanmalıyım düşüncesiyle, yeni ustalar yetiştirmemiş, bu mirasın gelecek kuşaklara devrinin önüne geçmişlerdir. Ustası yetişmeyince de gelişimi durmuş, eğlencelik hali gelenekselleşmiş, hatta günümüzde hiç uygun olmamasına rağmen çocuk eğlencesine dönüşmüştür.

Günümüz teknolojik gelişimi (yani televizyon) çocukların seyir ve eğlence anlayışını da etkilediği için, Karagöz müzelik gösteri sanatı haline gelmiştir.

Yunanistan'da Karagöz
sanatçılarının her biri,
devletten aldıkları
destekle yılda 180-
200 oyun oynuyorlar.
Ve sonra yaygarayı
basıyorlar;
“Karagöz bizimdir!”

Karagöz'ü Yaşatmak İçin...

Peki çözüm nedir? Nasıl yeniden eski gösterişli günlerine döndüreceğiz Karagöz Gölge Tiyatrosu'nu?

Bence ilk yapılacak iş, yeni ve güncel ama yetişkinlerin izleyebileceği gerçek sözlü hiciv ve taşlama sanatına dönüştürecek oyunlar yazılmalı ve de bol bol gösteri yapılmalı.

Devlet ve yerel yönetimler şu anda aktif olarak bu sanatı icra eden sanatçıları mad-di olarak sübvansede, ülkenin tüm kent ve kasabalarında organizasyonlar gerçekleştirilmeli. Ayrıca konservatuarlarda, edebiyat ve güzel sanatlar fakültelerinde, kurulacak enstitülerde tasvir yapımı, eser yazım ve oynatımı konusunda eğitim verilmeli.

Yunan'a Kızma... Karagöz'e Sahip Çık...

Bunun için, UNESCO tarafından “Somut Olmayan Kültür Mirası” olarak tescil edilmesi uğruna bizlerden istenen yol haritasının hayata geçirilmeye çalışılması bile yeterli aslında.

Unutmayalım; Karagöz'e sahipleniyor diye kızdığımız, komşumuz Yunanistan da yaşayan Karagiozis sanatçıları yılda ortalama 180-200 gösteri yapıyor. Bu gösterileri de belediyeler ve devlet tarafından sübvansede ediyor. Bu yüzden Yunan sanatçıları da basıyorlar yaygarayı “Karagöz bizim” diyerek.

Biz Türkiyeli Karagözcü'ler onun bizim olduğuna inanıyoruz. Sadece “bizim” diye yaygara yapmıyoruz. Ama biliniz ki, yılda 25-30 gösteri yaparak bu geleneksel sanatı yaşatamayız. ■

mahmuthazimkisakurek@altinsehiradana.com

*Karagözcü Alpay Ekler Karagöz için gölge değil, kukla tiyatrosudur diyor. Haklı da sayılır. Zira gölge siyah olur. Oysa Karagöz rengi ve hareketi ile iki boyutludur. O yüzden de gölge kuklasıdır.

ERBYL YAZILIM

kurumsal yazılım uzmanı

- Performans Esaslı Analitik Bütçe ve Tahakkuk Esaslı Muhasebe Yönetmeliği Programı
- Analitik Bütçe Uyumlu Taşınır Mal Yönetmeliği
- Tatil Sitesi Yönetim Tahsilat ve Ödeme Takip Programı
- Deniz Ticaret Odası İstatistik Programı

Microsoft®

crystalreports®

Microsoft®
Visual Studio®

msdn®

Mehmet Dilci'in 30. Sanat Yılı Anısına...

“Yaşanmışlığıyla”

Tepebağ Konakları

Yaşanıp bitmiş midir Tepebağ ve konakları? Fotoğraflara bakınca geçmişimiz ile geleceğimizi birleştiren bir köprüyü hissetmiyor muyuz? Daracık sokakları, her biri dantel işler gibi özenle düşünülüp hayata geçirilmiş evleri görünce, kaç yaşında olursak olalım, çocukluk hatıralarımız canlanır. Yarım saat önce sergiye gelirken yanından geçtiğimiz sokakta gördüğümüz çocukları, aynı sokakta oynarken bu seferde fotoğrafta

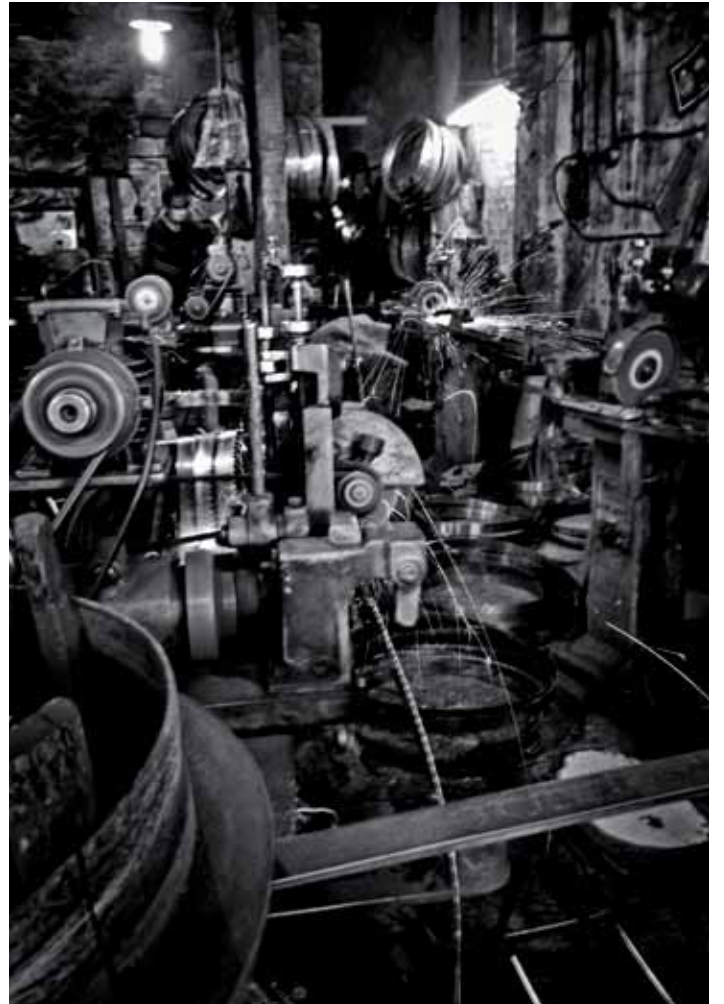
görürüz. Tarihte yaşanan pek çok olayın izlerini, o evlerde ve bugüne yansıyan fotoğraflarda görünce aklımız karışır. Bu fotoğraflar bize geleceği mi anlatıyor, az önceyi mi, yüzlerce yıllık bir geçmişi mi?

“Yaşanmışlık” geçmişte kalmayıp geleceğe taşındıkça, Tepebağ, bir açık hava müzesi olmak yerine, “Yaşayan bir kültür mirası” haline gelecek, şehrimizin köklü kültürünü daha üst noktalara taşıyabilecek. Adana’nın her alanda bir kültür baş-

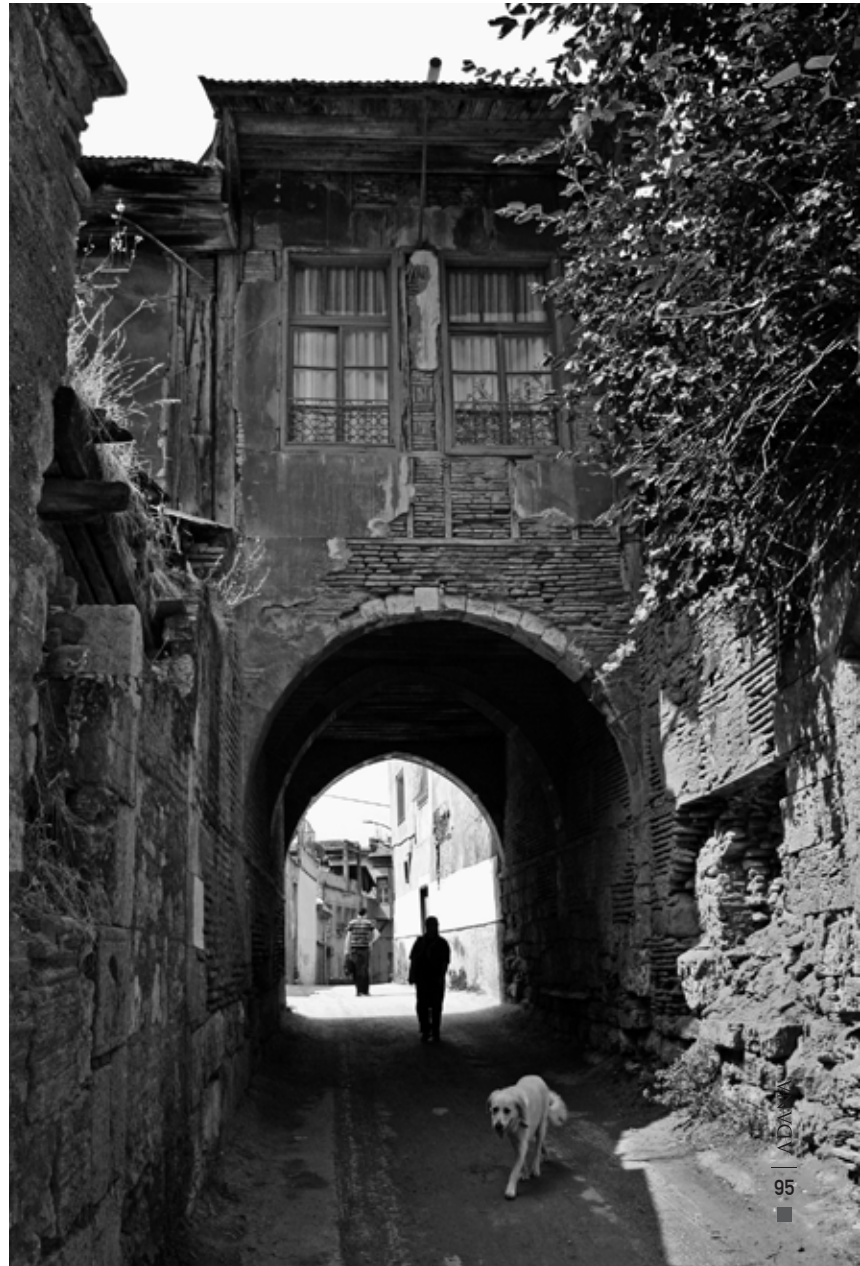
kenti olabilmesi hedefini benimseyerek, Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu adına biz de düşüncelerimizi, ağabeyimiz Mehmet Dilci’nin 30. Sanat Yılı anısına gerçekleştirdiğimiz bu sergi ile beğenilerinize sunuyoruz.■

Mehmet Dilci
M.Ogün Burduroğlu
Yıldız Çetinkaya
Gülsüm Ünal

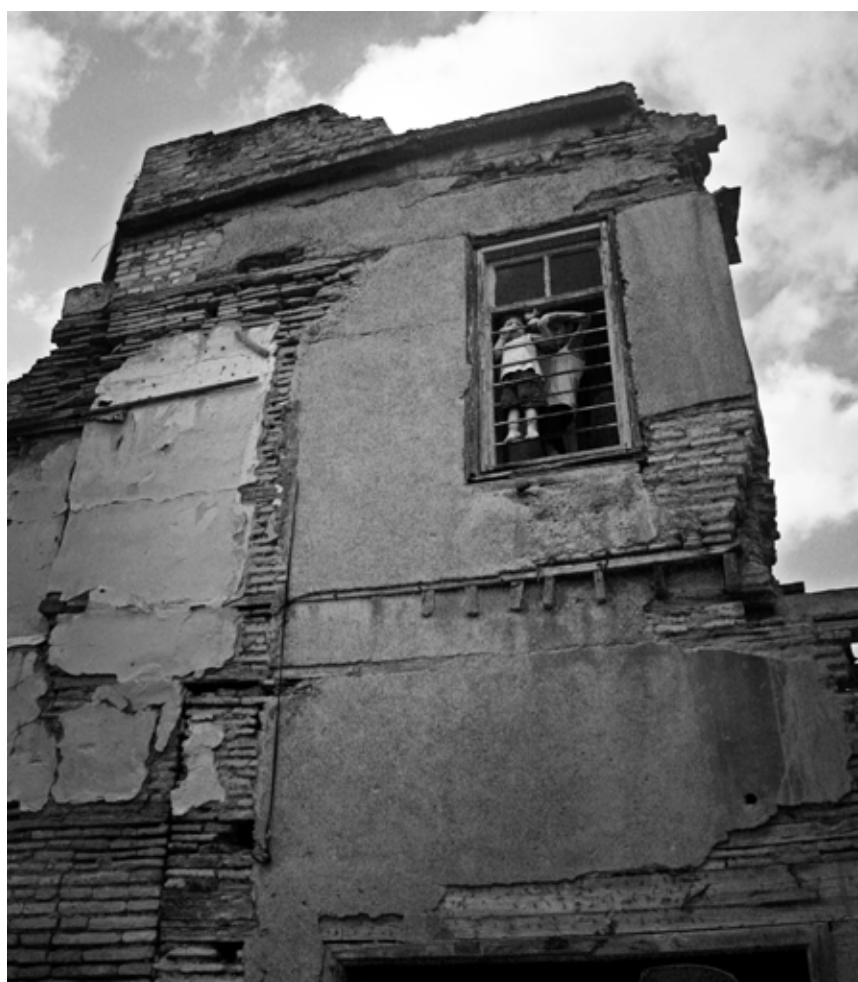
Mehmet Emin Arıcı
İlhan Yağar
Reşat Sağbaş

Antik Çağdan Günümüze Sofokles'in Uzanan Bir Dram Antigone'si

Yazı: Şebnem Akten

Yıl M.Ö 441. Yunan yazar Sofokles'in ünlü Thebai üçlemesinin son oyunu Antigone'nin ilk sahnelendiği yıl. Üçlemenin ilk oyunu ise Kral Oedipus. Antigone, meşhur Kral Oedipus'un haksızlıklara boyun eğmez kızı.

Üçlemeye esin kaynağı olan mite göre; Oedipus, bilmeden babasını öldürür ve yine bilmeden annesi ile evlenerek Thebai kralı olur. Oedipus'un bu evlilikten iki kızı (Antigone ve İsmene) ve iki oğlu (Polyneikes ve Eteokles) dünyaya gelir. Evlendiği kişinin annesi olduğu gerçeğini çok geç öğrenen Oedipus kendini cezalandırarak gözlerini kör eder.

Üçlemenin ilk oyunu Kral Oedipus dramı, Oedipus'un Thebai'den sürülmesi, kızı Antigone'nin yardımıyla Kolonos'a gelmesi ve orada ölmesiyle sonuçlanır.

Antigone, sürgünde babasına destek ve kılavuz olmuştur. Sofokles, üçlemenin ikinci oyunu olan 'Oedipus Kolonos'ta' tragedyasında Antigone'nin güçlü karakterini ön plana çıkarmakla daha sonraki oyunu Antigone'de kahramanının inandığı değerleri sonuna kadar savunacak sağlam bir kişiliğe sahip olacağı mesajını vermektedir.

Üçlemenin son oyununda ise Antigone babası Oedipus'un ölümünden sonra Thebai'ye döner. Ülkeyi dönüşümlü olarak yöneten erkek kardeşleri Eteokles ve Polyneikes iktidarı paylaşamaz olmuşlardır. Eteokles sırası geldiği halde tahtı Polyneikes'e bırakmaz ve onu ülkeden kovar. Komşu krallığa sığınan Polyneikes kardeşine savaş açar.

8 Şubat'ta prömiyeri yapılan oyun bu ay da gösterimde.

Savaşta iki kardeş birbirini öldürür ve krallığın başına dayıları Kreon geçer. Kreon, yurdunu savunurken ölen Eteokles'e kahramanlara yakışacak bir cenaze töreni yaparken, Polyneikes'i ise kendi ülkesine saldırdığı için vatan haini ilân eder ve cesedin gömülmesini yasaklar.

Antigone, her ölünün gömülmeye hakkı olduğunu savunarak kral olan dayısına baş kaldırır, yasağına karşı gelir ve kardeşinin cesedini gömer. Ama bunun cezasını hayatıyla ödeyecektir.

Sofokles'in Antigone tragedyasında devlet yasaları ile Tanrıların kurallarının çatışması ve bunun sonucunda Antigone'nin haksız otoriteye baş kaldırışı ele alınır. Aradan yüzyıllar geçmiş olsa bile Antigone'nin dramı güncelliğini yitirmemiş, günümüzde de birçok esere konu olmuştur.

Bunlardan biri de 1947 yılında Alman şair, oyun yazarı, epik tiyatronun kurucusu ve tiyatro yönetmeni Bertolt Brecht'in Antigone uyarlamasıdır. Brecht, kendi deyişiyle, "İkibinbeşyüz yıllık bir geçmişe dayanan görkemli şiiri", şiir dilinden hiçbir ödün vermeksizin, ama özellikle kader anlayışı açısından "güncelleştirerek" sahneye uyarlamıştır.

Bertolt Brecht'in yazdığı, Ahmet Cemal'in çevirisini yaptığı, Barış Erdenk'in yönettiği, Adana Devlet Tiyatrosu Sanatçılarının oynadığı, Sabancı Kültür Merkezi'nde sergilenmekte olan uyarlamanın konusu ise kısaca şöyle:

II. Dünya Savaşı sonunda, Berlin'de bir toplama kampı. Kamptaki esirler Antik Yunan tragedyâ yazarlarından Sofokles'in Antigone adlı oyununu oynamaktadırlar.

Antik çağlardan bu yana iktidarların halka kulaklarını tıkaması değişmemiştir. Ancak değişmeyen bir şey daha vardır; inandığı gibi yaşamaktan ödün vermeyenler!

Bertolt Brecht'in kaleminden, Barış Erdenk yorumuyla kaçırılmaması gereken bir oyun.■

sebnemakten@altinsehiradana.com

Heykel(siz) Kent

Dergimizin bu sayfaları Adanamız'a heykel kazandırmak için açılan kampanyaya ayrılacak. Bu kampanya için sizlerden yazı bekliyoruz...

Yazı: S. Haluk Uygur

Çoktandır "Heykelsiz Kent" olarak bilinen Adana'yı düşünüyorum... Acaba Adana gerçekten heykelsiz mi, yoksa heykelleri mi etkisiz?

Şimdi Adana'daki bildiğim heykelleri sayacağım, zannederim sizler de bunlara bazılarını ekleyebilirsiniz.

- Balcı Hastanesi önündeki dev - devden de öte, belki Türkiye'nin en büyük heykeli
- Üniversite'nin girişindeki heykel
- Üniversite kafeteryasının önündeki heykel
- Merkez Park'ta bulunan ve iki taş heykel sempozyumunda yapılan 20 heykel

- Merkez Park'taki Altınkoza Heykeli
- Mimar Sinan Amfisi'nin yanındaki Sinan Heykeli
- Anar Eyni / Mutluhan Taş'ın yaptığı, Kız Lisesi yanındaki Karacaoğlu'nın dışındakilerin yerini bilmediğim 7 heykel
- Yüreğir'deki Dadaloğlu Heykeli
- Ortopedia Hastanesi önündeki Lokman Hekim Heykeli
- Atatürk Parkındaki ünlü usta Bada'ya ait 4 adet heykel
- Sanatçılar parkındaki heykel
- Ve diğer Atatürk heykelleri

Türkiye'nin En Büyük Heykeli Bile Adana'da...

Kentimizde iki heykel sempozyumu düzenlenmiş ve 3 yılda bir devamına karar verilmiş. Bu sempozyumlar Altınkoza Film Festivali'nden sonra en çok para harcanan etkinliklerin içinde...

Kentte bir çırpıda 40 civarında heykel sayabiliyoruz ve "Heykelsiz Kent(!) Adana" var hala gündemimizde.

Heykelsiz miyiz? Heykellerimiz mi Etkisiz?

İlk soruya dönüyorum: Heykelsiz miyiz, yoksa heykellerimiz mi etkisiz?

Gezdiğim her dünya kentinde Adana için heykelleri inceliyor, fotoğraflarını çekiyorum. Genellikle 3 tip heykel var.

Little Mermaid - Kopenhag

Manneken Pis
Brüksel

Birincisi kentlerin süsleri haline gelmiş, bir duyguyu, bir espiriyi yansıtanlar... Bazen heykelin yanına oturup heykelin parçası olabiliyorsun. Veya bir adak dileyip kendini mutlu edebiliyorsun. Bir bakıyorsun gerçek bir duvarın ardından başını uzatmış sana bakan bir çocuk görüyorsun vs.

İkincisi anıtsal olanlar... O şehir ve devletin büyüklerini simgeliyor veya bir savaş, bir olayı hatırlatıyor. Bizdeki Taksim Heykeli veya Atatürk Parkı'ndaki heykel gurupları buna örnek. Dünya şehirlerinde bu heykeller artık yüz yıllık yaşlarıyla şehirleri süslüyorlar.

Üçüncüsü şehrin simgesi haline gelmiş olanlar... Bunların büyük olması da gerekmiyor. Örneğin Kopenhag'daki Deniz Kızı yaklaşık bir metre boyunda... Brüksel'deki günde en az on bin kişiyi ziyaret ettiği Manneken Pis ise sadece otuzbeş santim. Yani bir kente heykel yapılması değil, o heykelin kenti süslemesi önemli. Kentin özelliklerini, yani duyguları ve geçmişini insanlara aktarması önemli.

Balıkçı Adam
Eskişehir

Çukurova Üniversitesi - Adana

Türkiye'nin en cüsseli heykellerinden biri Adana'da; ama Adana hala heykelsiz kent(!)

Bunun için ustalara ısmarlanan ve aktaracağı duygu veya düşüncesi tartışılmış, en önemlisi nereye konacağı, yüksekliği önceden kararlaştırılmış heykeller yapılması önemli.

Şimdi düşünün dev büyüklükte ve Adana'nın en önemli yerine konmuş (Balcı Hastanesi önündeki) heykel size çağdaş eğitimi mi anlatıyor, yoksa sadece bir beton yığını mı? Çukurova Üniversitesi'ndeki eğitimi simgelemek için yapıldıysa, bu haliyle betonlaşmış bağnaz bir eğitimden başka bir şey anlatmıyor bence.

Heykelin Yeri

Bir de heykellerin yerinin seçilmesi var. En iyi heykellerimizden biri olan sanatçılar parkındaki sanatçılar heykeli, önüne Seyhan Belediyesi'nce arabesk bir havuz yapılarak yok edildi örneğin. Hiçbir Adanalı buna ses çıkarmadı. "Bizim heykelimize ne yapıyorsunuz?" demedi.

Bazen şehirden kulağıma geliyor. "Haluk Uygur iyi hoş da, sadece fotoğraf sanatını öne çıkarıyor." diye. Ama arkadaşlar benim en iyi bildiğim şey o ve ben de onu öne çıkarıyorum. Ama şu gerçek: Adana, Türkiye fotoğrafının en önündeki kent; onu bu konuda dünya tanıyor.

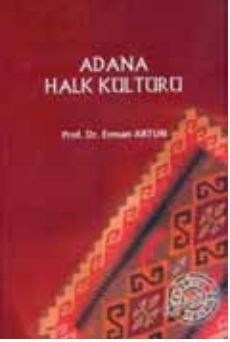
Keşke heykeli de bilseydim, onu da fotoğraf kadar öne çıkarabilseydim. Ama çağrımı tüm fotoğrafçılara yeniden yineliyorum: "Bana fotoğraftan heykel yapabilir misiniz? Taştan, tahtadan, kağıttan yapıldığına göre, niye fotoğraftan yapılmasın?" ■

halukuygur@altinsehiradana.com

**BU İLAN
YAPIM AŞAMASINDADIR!**

Lütfen web sitemizi ziyaret ediniz!
www.interkey.com.tr

Adana Halk Kültürü
Prof. Dr. Erman ARTUN
Altınkoza Yayınları

Adana Halk Kültürü ve âşıklık geleneğini kültürel değişim ve gelişim bakış açısıyla incelendiği bu kitapta yer alan 50 Adana Halk Kültürü araştırmasının bir bölümü çeşitli Uluslararası, Ulusal Kongre ve Sempozyumlarda bildiri olarak sunuldu. Bir bölümü çeşilli kitap ve dergilerde makale olarak yayınlandı. Bu araştırmalar Adana Halk Kültürü'ne ilgi duyanlara sunulmak amacıyla bir araya getirildi. Kitapta bu bilgiler yer almaktadır.

Adana'ya Kar Yağmış
Behçet ÇELİK
İletişim Yayınları

Adana'yı nasıl başka birçok yerdekinden fazla ayağa kaldırdı?

Adana'nın etno-kültürel yüzlerine de bakılıyor kitapta: Türkmenler, Araplar, Nusayriler, Kürt göçmenler...

Yılmaz Güney, Orhan Kemal; Adana'nın onlardaki harcı ve onların Adanası...

Adana'nın meşhur eğlence dünyası, mutfağı, sıcağı, yaylası... Kenar mahallesi, eşkıyası... Adana futbolunun yükselişi ve düşüşü...

Tabii "Küfre ve erkeğe kesmiş" Adana ve Adana'nın kadınları...

Çoğu bir yerinden Adanalı olan yazarların; Nebahet Akverdi, Suavi Aydın, Salih Bolat, Neslihan Cangöz, Simten Coşar, Behçet Çelik, Bilge Çelik, Musa Dağdeviren, Feridun Düzağaç, Kudret Emiroğlu, Adnan Gümüş, İnan Keser, Ş. Mine Kılıç, Can Kozanoğlu, Hayri Kozanoğlu, Hakan Mertcan, Coşkun Ongun, Ali Özgentürk, Nurhan Tekerek, Mehmet Tepebaşı, Mustafa Uçar, E. Taçlı Yazıcıoğlu, Yavuz Yıldırım, Nihat Ziyalan'ın katkılarıyla.

Geçmişin İzinde
Geleceğin Peşinde

Küratörlüğünü Nuri Gürdil'in yaptığı 24 küçük fotoğrafçı'nın Pinhole Tekniği ile yaptıkları fotoğraflardan oluşan "Geçmişin İzinde Geleceğin Peşinde" adlı kitap sanatseverlere:

"Sanat düşüncedir, düşüncen var oldukça kullandığın tekniğin o kadar da önemi yoktur." mesajı veriyor.

“Hayat Var”

Yazı: Coşar Çopuroğlu

Hüznün içinden hayatın
çıktığı bir film...
Ama birileri sıkıcı
buluyor...
Bence başyapıt!

En sevdiğim hobidir sinema... Sinema benim evim, aşkım, hayatım... Sinema’da hayat var; Son 2 yıl içerisinde seyrettiğim en iyi film “Hayat Var”.

Bir Türk Filmi. Bir başyapıt. Hayat Var bana göre en yaratıcı yönetmen olan Reha Erdem’in filmi. Aslında Reha Erdem’in tüm filmleri başyapıt. Reha Erdem yeniliklere açık bir yönetmen. Olağanüstü bir anlatım tarzı var.

Hayat Var kimilerine göre seyri zor bir film. Kimilerini seyrederken sıkıntıya sokabilir. Huzursuz ve rahatsız edici olabilir. Ama sinemaseverler için sarsıcı bir çekiciliği var. Adeta hüznün içinden yaşama sevinci fışkırıyor. Bu filmde sıradan insan hayallerine bir derinlik katılmış. Hayatın tüm sesleri yansıtılmış. Orhan Gencebay’ın arabesk şarkıları filme inanılmaz bir uyum sağlıyor ve filmi bütünlüyor. Sinemaseverlerin izlemesi şart, tam bir usta işi.

İstanbul Boğazı’na açılan bir dere kenarına kurulmuş, ahşap bir evde 14 yaşlarında bir kız(Hayat), babası ve dedesi ile birlikte yaşamaktadır. Alkolik babası küçük bir tekne ile balıkçılık yapmakta, bir taraftanda boğazdaki yük gemilerine uyuşturucu ve kadın pazarlamaktadır. Astımlı ve yatalak dedesine Hayat bakmak zorundadır. Annesi başka biriyle evlenerek çocuk sahibi olmuştur.

Hayat, bu zorlu, sert ve acımasız çevrenin kötülüklerle dolu yaşamında içine kapanık bir kız haline gelmesine rağmen, yaşama sıkı sıkıya sarılır.

Okul öğretmeni ile olan kötü iletişimine ve kendisini taciz eden bakkala rağmen, cesaretini ve umudunu yitirmez. Tv’de

izlediği Türk filmleri ve Yeşilçam masallarına inanması ve evin bahçesinde sürekli tekmelediği hindi, kısıldığı kapanda kendisini rahatlatan davranışlarıdır.

Hor görülme, suistimale, tacize, kısaca hayata karşı protestosunu film boyunca gösterir.

Ve başkaldırır.

Hayat Var filmi 42. SİYAD(Sinema Yazarları Derneği) ödülllerinden En İyi Film dahil 4 ödül aldı.

Filmin yönetiminin yanısıra kurgu ve senaryosu da Reha Erdem’e ait. Görüntü Yönetmeni Florent Herry. Yapımcılığını Atlantik Film’den Ömer Ata üstlenmiş. Film, Türk, Yunan ve Bulgar ortak yapımı.

Oyuncular: Elit İşcan, Erdal Beşikcioglu, Levent Yılmaz, Banu Fotocan, Handan Karaadam, Nebil Sayın, Erhan Tekin.

Senaristliğini de üstlendiği filmler sırasıyla A Ay (1989), Kaç Para Kaç (1994), Korkuyorum Anne (2004), Beş Vakit (2006), Hayat Var (2008) ve Cosmos(2009)’dur. ■

cosarcopuroglu@altinsehiradana.com

Adana'da Tiyatro Çiçekleri Açıyor

13.Devlet Tiyatroları - Sabancı Uluslararası Tiyatro Festivali Başlıyor

Yazı: Metin Bahçıvan

Adana'da 1 ay sürecek bir şenlik başlıyor. 13 yıl önce bir avuç gönüllü Tiyatro adamının umut-heyecan-coşku ve hayalleriyle başlayan Uluslararası Tiyatro Festivalimiz; 13. yılında.

1998 yılından itibaren her yıl Sabancı Vakfı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Devlet Tiyatroları işbirliğiyle düzenlenen "Devlet Tiyatroları- Sabancı Uluslararası Adana Tiyatro Festivali" çerçevesinde çok sayıda yabancı ve yerli tiyatro topluluğu en güzel oyunlarını sergiliyor ve tam bir yıl bu anı bekleyen Adana seyircisi ile buluşuyor.

Her yıl düzenlenen ve 1 ay süren tek uluslararası festival olma özelliğine de sahip festival süresince sergilenen oyunları; Adana ve İstanbul'da yaklaşık 20.000 tiyatrosever izlemektedir. Festival programındaki oyunlar 2005 yılına kadar sadece Adana'da sergilenirken, bu oyunların bir bölümü 2005 yılından beri İstanbul'da Sabancı Üniversitesi Gösteri Merkezi'nde de sahneye konuyor.

Ayrıca, tiyatro sanatının gelişmesine önemli katkılarda bulunmuş ustalara minnet ve saygı sunmak amacıyla 2005 yılında başlatılan "Sakıp Sabancı Yaşam Boyu Başarı Ödülü" festivalin açılış gününde düzenlenen törenle sahibini buluyor.

27 Mart 2011 "Dünya Tiyatro Günü" başlayacak olan "13.Devlet Tiyatroları-Sabancı Uluslararası Tiyatro Festivali" bir ay boyunca; 8 yabancı ve 6 yerli tiyatro grubunun sergileyeceği 16 oyunla muhteşem bir coşku yaşatacak şehrimize....

Geçen yıl festivalin açılışını yapan STUDIO FESTI (İtalya); yine akıllara durgunluk veren, bizleri büyüleyen, uçuran bir gösteriyle Festivalin açılışını yapacak. 27 Mart 2011'de Taşköprü, Hilton Otel ve Turan Emeksiz Parkı civarında izlenecek gösteri için Seyhan Nehri üzerinde platform hazırlanıyor. Tamamen su üzerinde ve havada geçen gösteri; Ses ve ışık oyunları ve tekniğiyle büyülüyor.

Romanya'dan "Radustranca Sibiu Devlet Tiyatrosu", Rusya'dan "Vachtangov Akademik Devlet Tiyatrosu", Çek Cumhuriyeti'nden "Ta Fantastica Black Light Theatre", Hollanda'dan "Clouse Act", Litvanya'dan "Devlet Tiyatrosu", Kazakistan'dan "Devlet Tiyatrosu", Suriye'den "Devlet Tiyatrosu" ve İtalya'dan "Studio Festi" katılacak yabancı konuklarımız olacak.

Türkiye'den katılacak gruplar ve oyunları; İstanbul Devlet Tiyatrosu ("Ölüleri Gömün"), Ankara Devlet Tiyatrosu ("Rab Şeytana Dedi ki" ve "Dün Gece Yolda Giderken Komik Bir Şey Oldu"), İstanbul Şehir Tiyatrosu ("Bir İntiharın Anatomisi"), Tiyatro Stüdyosu ("Vanya Dayı"), Dostlar Tiyatrosu-Genco Erkal ("Nereye Gidiyoruz-Azizlikler"), Adana Devlet Tiyatrosu ("Sofokles'in Antigone'si").

Kentimizin markası haline gelen bu güzel şenliğin biletleri 7 Mart 2011 tarihinden itibaren gişede ve internet ortamında (www.devtiyatro.gov.tr veya www.mybilet.com) satışa sunulacak...Bir aylık randevu defterinizi ayarlayın sevgili tiyatroseverler; haydi tiyatroya, haydi şenliğe...■

metinbahcivan@altinsehiradana.com

Ustaların tercihi...

www.erginoks.com.tr

MERKEZ (FABRİKA)

Mersin Yolu 10. Km. D-400 Karayolu Üzeri
No:24 Küçükdikili / ADANA
Tel : 0322 441 01 02 - 03
Fax : 0322 441 20 21

ŞUBE

Kuruköprü Mahallesi Bakımyurdu Cad.
No : 7/A Seyhan / ADANA
Tel : 0322 351 69 98 - 0322 352 05 53
Fax : 0322 351 94 37

Kalp Hastalıklarının Teşhisinde Yeni Bir Dönem

Bilgisayarlı Koroner Tomogafik Anjio

Röportaj ve Fotoğraf: Erhan Yelekçi

Kalp hastası olduğumdan şüpheleniyorum...
Ama kasiğımdan katater sokularak anjio
yapılmasından da korkuyorum. Ne yapabilirim?

Bazen göğsümüz ağrır durur... Ve tereddüte düşeriz... Acaba kalp hastası mıyım?

Ancak biliniyor ki, bu sorunun cevabı biraz zor. Çünkü diğer tetkikler ne kadar yapılırsa yapılsın, bir insana “Kalp hastası” demek, kalp hastası ise tedavinin şeklini belirlemek için, anjio denilen tetkik dışında yüzde yüz doğru bir yöntem yoktur. Hatta anjio bile tam yüzde yüz değil, ona yakın bir doğrulukta bizleri aydınlatır.

Gelin görün ki, anjio denilen tetkik, kasıktan uzunca bir kateterin (bir nevi optik boru) kalbe kadar sokulmasıyla yapılan invaziv (yani tehlikesi olan) bir yöntem. Doktorlar bu yüzden her göğsü ağrıyanı lomber lop anjiyoya sokmuyorlar. Ama bazen bu yüzden hastalıklar atlanıp, kötü sonuçlar doğabiliyor. Yakın zamana kadar doktorlar bu yüzden ikilem yaşıyorlardı. Ama şimdi “Koroner Bilgisayarlı Tomografik Anjiyografi” denilen yöntem kentimize getirildi. Böylece kalp hastalıklarında yeni bir dönem başlamış sayılır.

Adana’daki üç(*) BT Koroner Anjiyografi merkezinden birinin başında olan, Acıbadem Hastanesi doktorlarından Tuğana Akbaş sorularımıza cevap verdi...

Altınşehir Adana: Koroner Bilgisayarlı Tomografik Anjiyografi nedir?

Tuğana Akbaş: Bilgisayarlı tomografi tetkiki vücudun pek çok bölümünde tanı koymak amacıyla inceleme yaptığımız radyoloji bölümlerinde kullanılan bir cihazdır. Kalp hareketli bir organ olduğu için, yeterli bilgi elde edebilmek ancak kesit ve tüp sayısının daha fazla olduğu en son teknoloji ürünleri ile mümkün olmaktadır. Sonuç olarak Koroner BT Anjiyografi kalbi besleyen damarların, yani diğer ismiyle koroner arterlerin değerlendirilmesi için kullanılan bilgisayarlı tomografi görüntüleme yöntemidir.

A.A: İnceleme nasıl yapılır?

T.A: Tetkik öncesinde minimum 3 saat açlık gerekir. Bir gün öncesinden hastadan çay, kahve ve çikolata gibi kalp ritmini etkileyebilecek gıdalardan kaçınması istenir.

İnceleme başlamadan önce hastalarda koroner damarlarda genişleme sağlayarak daha iyi görüntüleme yapılması amacı ile dilaltı nitrogliserin tablet veya gerekirse beta bloker ilaçlar verilebilir.

Ön kol toplar damarından kontrast madde verilerek, bir nefes tutumu süresi içerisinde çekim yapılmaktadır. Aslında tetkinin çekim süresi ortalama 6-9 saniyedir. Hasta tetkikin hemen sonrasında günlük yaşamına dönebilmektedir.

A.A: Koroner Bilgisayarlı Tomografik Anjiyografi kimlere yapılır?

T.A:

- Düşük ve orta derecede risk faktörlerine sahip kişiler (Birinci derece akrabalarında erken yaşta kalp-damar hastalığı hikayesi olanlar, sigara içenler, diyabet hastaları, yüksek tansiyon hastaları, obezite hastaları ve yüksek kolesterol ve yüksek trigliserit oranına sahip olanlar)
- Şüpheli efor testi
- Tipik olmayan göğüs ağrısı
- Koroner arterlerde doğumdan beri bulunan yapısal bozukluk
- Daha önce balon ve stent uygulanan hastaların takibi, ameliyat olan hastalarda by-pass damarların kontrolü

A.A: Koroner Bilgisayarlı Tomografik Anjiyografi tetkiki ile hangi bilgiler elde edilir?

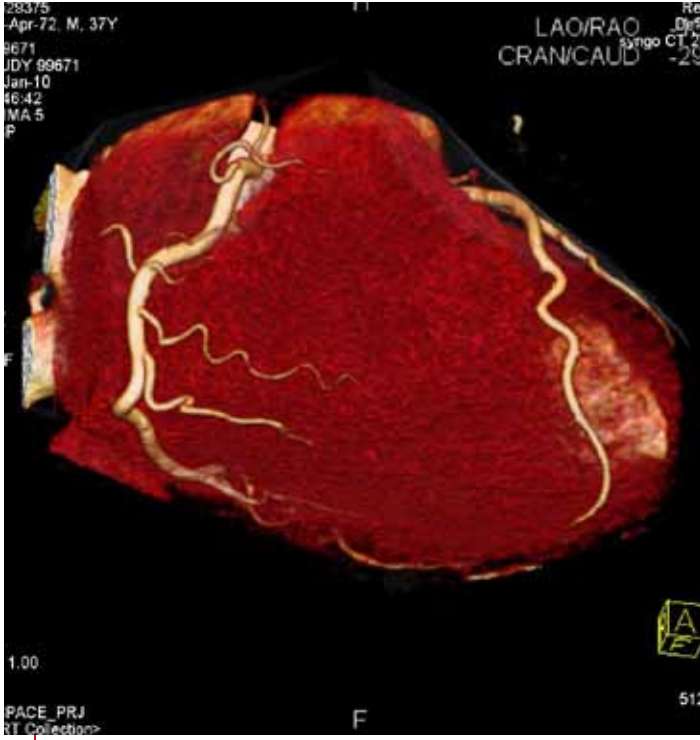
T.A: Önce ilaç verilmeden kontrastsız inceleme yapılır ve kalsiyum skorlama denilen kalp damarlarındaki toplam kireçlenme miktarı tespit edilir. Kireçlenmeye bağlı olarak koroner arter hastalığı riskini ortaya koymak mümkün olabilir. Kısaca hastanın bundan sonraki hayatında kalp sağlığı yönünden risk haritası çıkarılmış olur.

(*) Acıbadem Hastanesi
BSK Metropark Hastanesi
Sistem Tıp Merkezi

Koroner arterlerdeki kireçlenmiş veya yumuşak plak birikimleri görülürse, yol açtıkları darlığın derecesi tespit edilerek tedavi gerekliliği ve tedavi yönteminin belirlenmesine katkı sağlar.

Koroner BT anjiyografi tetkiki düşük ve orta dereceli hastaların değerlendirilmesinde kullanılır. Erken evrede koroner arterlerdeki ateroskleroz denilen damar hastalığı yönünden tanınmasını sağlar. Olası hastalıkta erken medikal tedavi ile kalp krizi geçirme riski azaltılır.

Bilgisayarlı Koroner Tomografik Anjiyografi'de kalp damarlarının görüntüsü

A.A: Klasik (kateter) Koroner Anjiyografi tetkikinden farkları nelerdir?

T.A: Kalp hastalıklarının tanısında EKG, efor testi, ekokardiyografi gibi tetkikler kullanılmaktadır. Tetkiklerin sonucuna göre bazı durumlarda da kateter anjiyografi gibi invaziv işlemlere başvurulmaktadır. Kateter anjiyografi tetkiki invaziv yani girişimsel bir tetkiktir. Kateter anjiyografi sırasında ve işlem sonrasında bazı istenmeyen komplikasyonlar oluşmaktadır. Komplikasyonlara rağmen yüksek riskli, herhangi bir tedavi almamış geç dönem hastalarda darlık saptanmasında ve tıkanan damarın yan dallarla beslenmesinin gösterilmesinde "altın standart" yöntem halen kateter anjiyografidir. En önemli avantajı ise işlem sırasında balon ve stent uygulamalarının da yapılabilmesidir.

Koroner BT anjiyografi tetkiki, katetersiz ve yalnızca bir nefes tutum süresi olan 10-15 saniye içinde yapılabilir. Klasik anjiyografiye göre daha kolay ve daha hızlıdır. Hastanede yatma zorunluluğu yoktur ve işlem sonrası hasta günlük yaşantısına devam eder.

Dr. Tuğana Akbaş
Dr. Taner Arpacı
Dr. Nazlı Özcan

Hastanelere göğüs ağrısı ile başvuran hastaların büyük bir kısmında kateter anjiyografi sonuçları normal olarak değerlendirilmektedir. Bu nedenle düşük ve orta dereceli risk grubunda girişimsel bir yöntem olan klasik anjiyografi yerine koroner BT anjiyografi tetkiki ile değerlendirmek daha uygun olabilir.

Sonuç olarak koroner BT anjiyografi, klasik (kateter) anjiyografi tetkikine üstün bir tetkik veya alternatif tetkik demek yanlış olur. Farklı hasta gruplarında farklı kullanım alanları olan farklı tetkiklerdir.

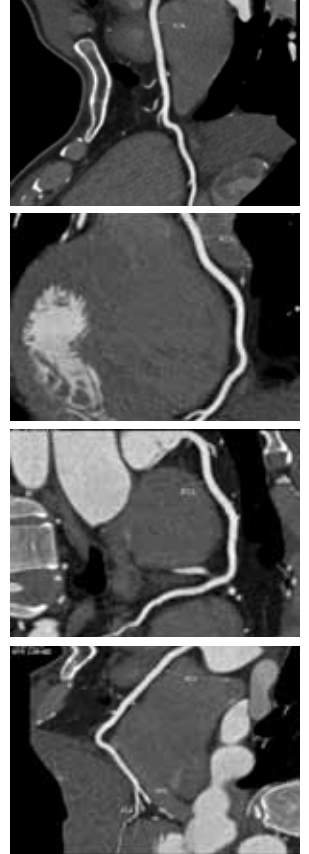
A.A: Koroner Bilgisayarlı Tomografik Anjiyografi tetkikinin güvenilirliği nedir?

T.A: Kalbin hareketli bir organ olması nedeniyle kısa sürede kaliteli görüntü alınabilmesi için, iyi bir inceleme şarttır. Bölümümüzde çift tüp ve çift dedektör (2x64) sisteminden oluşan ve BT koroner anjiyografi için özel olarak geliştirilmiş BT cihazı kullanılmaktadır. Darlığın değerlendirilmesinde, koroner BT Anjiyografi tetkikinin güvenilirliği literatürdeki tüm yayınlarda % 80 nin üzerindedir.

A.A: Koroner Bilgisayarlı Tomografi Anjiyografi tetkikinde kullanılan radyasyonun dozu yüksek midir?

T.A: Çok kesitli BT cihazları geliştikçe hastaya verilen radyasyon dozu da azalmaktadır. Bölümümüzde kullanılan BT cihazı ile hastanın maruz kaldığı radyasyon dozu klasik anjiyografide alınan dozdan fazla değildir. Hastanın vücut yapısı ve kilosuna göre otomatik doz ayarı yapabilen sistemlerde, görüntüleme süresi kısa tutulduğunda daha az radyasyon verildiğini söylemek mümkündür. Verilen radyasyonun dozu ile elde edilen tanısal bilginin değerini karşılaştırmak doğru olmaz. Belirli miktarda radyasyona maruz kalırsa da, erken tanı ile hayat kurtarmak mümkün olmaktadır. ■

erhanyelekci@altinsehiradana.com

Şimdi Pastanız Parmaklarınızın Ucunda

Yenilenen yüzü ve online sipariş özelliğiyle...

Pastabahçesi, artık internet sitesi üzerinden de sipariş almaya başladı. Siparişlerin teslimatı için Süleyman Demirel Blv, Kenan Evren Blv, Turgut Özal Blv, Barajyolu, Beyazevler Balcalı, Cemalpaşa Blv, Gazipaşa Blv, Atatürk Blv, Ziyapaşa Blv, Reşatbey ve Yüreğir Başkent Hastanesi civarı pilot bölge olarak seçildi. Bir gün sonrasına, istenilen saatte özel kuryeler ile teslim edilen siparişlerin ödemesi; havale/eft yolu ile önceden yapılabildiği gibi kapıda teslimat sırasında da, nakit veya kredi kartıyla ödenebilmekte.

www.pastabahcesi.com

Pastabahçesi

Maklube

(Çevirme)

Yazı: Nevcihan Çay Fotoğraf: Erhan Yelekçi

Maklube, Arap kültürünün Beyrut mutfağına ait bir yemek. Antakya mutfağında da keyifle yerini almış sevgi dolu bir yemek. Bir yemek nasıl sevgi dolu olur diyeceksiniz... Maklube daha çok, büyükannelerin çocukları ve torunları için yaptığı büyük aile toplantılarının yemeği. Yanına bir de cacık eklediğiniz de sizler de çocuklar gibi sevineceksiniz. Lezzetli günler dileğiyle, afiyet olsun.

Malzemeler

- 4 adet koyun incik(2 Kg)
- Yarım kilo pirinç (2 kase)
- İki buçuk kase et suyu
- Tuz
- Karabiber
- 40 gr çam fıstığı
- 60 gr Çay Çiftlik sade yağ (2 yemek kaşığı)
- 2 Kg kemer patlıcanı
- Yeterince kızartma yağı

Yapılışı:

İncik, kemiklerinden ve yağlarından ayıklanır. İri kuşbaşı büyüklüğünde doğranıp düdüklü tencereye konulur. Sonra etlerin üzerini geçecek kadar su ilave edilip haşlanır. Patlıcanlar alacalı soyulup yarım santim kalınlığında dil şeklinde uzunlamasına kesilir. Üzerine bol tuz atıp acı sularını bırakana kadar bekletilir. Acı suları çıkınca patlıcanlar yıkanıp kağıt havlu ile kurutulur, kızartılır, kağıt havluya çıkarılır. Pirinçlerin üzerine tuz atılır, sıcak su döküldükten sonra yarım saat bekletilir. Haşlanan etler sularından süzülüp suyu bir kenara alınır. Etler pilav tenceresinin tabanını kapatacak şekilde yayılır. Kızartılmış patlıcanlar tencere duvarlarını ve etin üzerini kapatacak şekilde yan yana sıralanır. Daha önce ısladığınız pirinçleri tel süzgeçte iyice yıkayıp, suları süzüldükten sonra patlıcanların üzerine konulur. Tencerenin yan duvarına sıraladığınız kızartılmış patlıcanların serbest kalan uçları pirincin üzerine kapatılır. Artmış olan patlıcanlarınızı da pirincin üzerine sıralanır. 100 gr Çay Çiftlik sade yağı, tuz ve karabiberi üzerine koyup su ile iki buçuk kaseye tamamlanır. Daha sonra sıcak et suyunu yemeğin üzerine dökünüz. 10 dk kaynatıp 15-20 dk. kısık ateşte pilav pişirilir. Pişen pilavı 25 dk. dinlendirilir ve düz bir servis tabağına tencere ters çevrilir. En sonunda 100 gr. çam fıstığını fırın ızgarasında pembeleştirdikten sonra etin üzerine serpilir.

Afiyet olsun.■

nevcihancay@altinsehiradana.com

ÇayÇiftlik®

Günlük
Sütün
Adresi

iPhone

Gülü Seven Dikenine Katlanır

Yazı: Oğuz Nar

Televizyonda izlediğimiz büyük markalara ait reklamlarda genellikle Cem Yılmaz, Beyazıt Öztürk gibi ünlü şahısları görürüz. Amaç, bu sevilen ünlüler sayesinde tanıtılan ürünün güvenilirliğini ve sempatisini arttırmaktır. Teknoloji sayfasının içeriğini hazırlarken benimde aklımda tek bir ünlü vardı:

iPhone...

Herhalde teknolojiyi takip edip de iPhone hayranı olmayan çok az insan vardır. Apple bu ürünü çıkardıktan sonra birçoğumuz farkında bile olmadan bu teknolojinin nimetlerinden faydalanmaya başladık. Diğer mobil cihaz üreticileri bile bir anda iPhone taklitçisi olup çıktılar.

Bu güzel cihazı kullanması çok zevkli ama bazende meşakatli bir hal alabiliyor. Öncelikle fiyat olarak piyasadaki birçok telefondan daha pahalı ve Turkcell ya da Vodafone hattına sahip olmanız gerekiyor. Fiyatlarının ülkeye ve operatöre göre değiştiğini söylemeliyiz. Ülkemizde sadece Turkcell ve Vodafone tarafından satılan ürünün 24 ay kontratlı satış fiyatı yaklaşık 16 gb versiyonu için aylık 185 TL, 32 gb olan için 199 TL. Kontratsız almak isterseniz ise 16 gb için 1600 TL ve 32 gb içinse 1889 TL'yi gözden çıkarıyorsunuz.

Nasıl Alınır?

Önce bayiye gidip sipariş veriyorsunuz. Ellerinizi istediğiniz model varsa şanslısınız, yoksa 3 - 7 gün arası beklemeniz gerekebiliyor. Cihazın şimdilik sadece siyah versiyonu mevcut. Apple'ın, beyaz versiyonu 2011 baharında piyasaya sunması bekleniyor. Telefonu aldıktan sonra ilk yapmanız gereken www.apple.com adresine girip iTunes programını indirmek ve iTunes hesabı açmanızdır. iTunes hesabı açarken Apple sizden kredi kartı bilgilerinizi istemekte, ancak herhangi bir ücret almamaktadır.

iTunes Nedir ?

iTunes kısaca Apple'ın kullanıcıları için sunduğu çok işlevli bir masaüstü medya yönetim aracıdır. Müzik, video ve fotoğraflarınızı yönetebilir ve bunları iPhone, iPad gibi taşınabilir cihazlarınıza aktarabilirsiniz. iTunes ile mobil cihazlarınızı kullanabilmeniz için iTunes programının içerisindeki en çok kullanılan özelliklerden biride AppleStore bağlantısıdır. iTunes hesabı açıp AppleStore'a bağlandıktan sonra yaklaşık 300.000 uygulama sizi bekliyor. Bu uygulamaların bir çoğu ücretsiz olmakla beraber, ortalama fiyatları 5\$'dır. AppleStore'da yüzlerce Türkçe uygulama da bulunmaktadır. Hemen hemen tüm gazete, televizyon ve radyolar için uygulama mevcuttur. Şehir rehberleri, navigasyon uygulamaları, havayolları bilgileri, sözlükler, oyunlar, medya araçları, sporcular için uygulamalar, iletişim araçları ve daha birçok konuda uygulama bulmak mümkün.

Yurtdışından Nasıl Alınır ?

Peki "Bu telefonu daha ucuza nasıl alabilirim?" dersiniz bunun içinde bazı çözümler var ancak baştan söyleyelim, astarı yüzünden pahalıya gelebilir. Öncelikle belirtelim ki dünyada en ucuza iPhone 4 alınabilecek yer, bildiğimiz kadarı ile Amerika ve fiyatı da 199\$. Lakin bu fiyat, Amerika'da iPhone satmaya tek yetkili GSM operatörü olan AT&T'nin kontratlı satış fiyatı. Yani 199\$'a (16gb) cihazı alabilmek için 24 aylığına kontrat yapıp içinde ses, SMS ve sınırsız internetin olduğu, her ay yaklaşık 70\$ gelecek bir faturayı kabul etmek gerekiyor. Ayrıca bu cihaz, sadece AT&T'nin SIM kartı ile çalışacak şekilde kilitli (yani *unlock gerektiriyor) olup, Amerika'da geçerli bir ID (bir nevi kimlik) ile satın alınabiliyor.

Duyuyoruz ki, bu şartları sağlayabilecek bir tanıdığı olan bazı kişiler, 20\$'a 30\$'a arası değişen eyalet vergisini de ödetip 199\$'a bir iPhone 4 siparişi verebiliyorlar. Ama bu durumda, ayrıca, bir ay sonunda vazgeçme bedeli (Termination Fee) olan 170\$ + ilk ayın faturası olan 70\$'ı da ödemesi gerekiyor. Çünkü AT&T, kontratın iptal edilebilmesi için en az 1 ay geçmesini şart koşmaktadır. Bu durumda da yaklaşık 475\$'a, SIM kilitli (locked) bir iPhone 4'e sahip olmuş oluyorlar.

Avrupa Fiyatları Türkiye'ye Yakın

Bu işlemi Avrupa'dan da yapanlar var. Fakat, Avrupa'nın çoğu ülkesinde fiyatlar ülkemizdeki fiyatlara yakın olduğu için de çok da avantajlı olduğu söylenemez. Bir iddiaya göre de Japonya'dan 400\$'a alınabiliyormuş. Lakin kargo ile gönderilen cihazın gümrük vergisine takılacağını bilenler, telefonu getirtmenin en güvenli yolunun, cihazı bir yolcu beraberinde getirmek olduğunu düşünüyorlar. Nitekim devletimiz, en fazla 2 tane olmak şartıyla, yurt dışından dönüşte yolcu beraberinde cep telefonu getirilmesine izin veriyor ve bu cihazlara gümrük vergisi uygulanmıyor.

IMEI Kaydı

Bir şekilde yurtdışından iPhone getirenlerin, cihazı görüşmelere açabilmek için her telefona özel imei numarasını BTK'ya (Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu) kayıt ettirmeleri gerekiyor. Bu konuyu da, son iki yıl içerisinde başka bir cihaz kaydı yaptırmamış ve son bir ay içerisinde Türkiye'ye giriş yapmış herhangi birinin pasaportunu kullanarak aşılıyorlar. Aksi takdirde yurtdışından getirilen cihazlar, 1 ayın sonunda görüşmelere kapatılıyor.

Garanti Koşulları

Unutulmaması gereken bir husus da garanti kapsamının Türkiye'de geçerli olmayaacağıdır. Ancak alındığı ülkede garanti koşullarından faydalanabilirsiniz.

iPhone sahibi olmak ve kullanmak, diğer telefonları kullanmaktan oldukça farklı...

Unlock (Kilitli Cihazların SIM Kilidinin Açtırılması)

iPhone'lar yurt dışında bazı ülkelerde kilitli satılıyor ve diğer GSM operatörlerinin SIM kartları ile çalışmıyor. Bu durumla karşılaşan bir çok kullanıcı ayrı bir yazılımla ve teknik konulara aşina birilerinden destek alarak cihazlarını unlock etme yolunu seçiyorlar. Fakat Apple, yasadışı olan bu unlock olayını çok yakından takip ettiği için, her yeni sürümde yeni önlemler almaya çalışıyor. Unlock işlemi kalıcı olmadığı için de, cihaz her restore (sıfırdan yükleme) veya update (güncelleme) edildiğinde daha önce yapılmış unlock işlemi işlevini kaybediyor ve bu kullanıcıların tekrar unlock yaptırması gerekiyor. Ayrıca aldığınız cihazın versiyonuna ve alınan ülkeye göre bazı unlock işlemleri için aylarca beklemeleri gerekebiliyor.

Jailbreak Nedir ?

Apple, iPhone'da kullandığı işletim sistemini, bilgisayarlarında kullandığının aksine daha kapalı ve daha kısıtlı özellikte yapmış. Bu yüzden iPhone kullanıcıları cihazlarına, aynı bilgisayarlarında olduğu gibi istediği uygulamaları yükleyemezler. Bu da ilk çıktığı günden beri kullanıcıları, iPhone'u daha açık bir hale getirmenin arayışı içini itmiştir.

İşte bu durumdan rahatsız olan ve teknik bilgisi yüksek bir grup iPhone kullanıcısı, illegal olarak geliştirdikleri yazılımlarla iPhone'u kendi deyimleriyle özgürlüğe (jailbreak) kavuşturmuşlardır. Fakat Jailbreak yazılımları versiyondan, versiyona farklılık göstermektedir.

Jailbreak yapılmış bir telefona, normalde ücretli olan bir çok uygulama herhangi bir ücret ödenmeden yüklenebilmektedir. Fakat bu hem yasal bir yöntem değildir hem de birçok güvenlik açığını da beraberinde getirmektedir.

Sonuç olarak bir iPhone sahibi olmak ve kullanmak, diğer telefonları kullanmaktan oldukça farklıdır.

Benim tavsiyem Türkiye'deki bir operatörden cihazı almak ve sorunsuz bir şekilde kullanmanızdır. ■

oguznar@altinsehiradana.com

Adana ve Moda

Yazı: Nejla Taş

Geçmişte bir restoranda, bir sinemada Adanalı bayanları çok şık döpiyesler; erkekleri takım elbise, şapka, papyon kravat ile görmek mümkündü

İnsanoğlu varoluşundan bu yana örtünür. Hepimizin de bildiği gibi ilk çağlarda ağaç yaprakları ile, daha sonraki süreçlerde ise avladığı hayvanların derilerinden kendilerine kıyafetler üretmiştir. Giyim, insanın bedenini örten giysi, aksesuar, makyaj ve bunları kullanma biçimidir.

Varoluşun gelişim sürecini ve geldiğimiz noktayı düşününce, hayretlere kapılmamak mümkün değil.

Giyim; coğrafi koşullar, cinsiyet, yaşam tarzı ve kültürün etkisi ile tarih boyu değişime uğramıştır. Kültür, geleneksel giyim tarzına da yansımış. Hiyerarşik yapı, ekonomik durum, toplumsal statü, meslekler, uğraşı alanları, giyim tarzında belirleyici olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde de Adana, verimli topraklar üzerinde kurulmuş olmanın avantajını bilen ve bunu her anlamda iyi kullanan ve modaya yön veren bir il olmuştur. Altinkoza diye adına festivaller düzenlediğimiz veya Beyaz Gelincik diye uğruna filmler yaptığımız 'pamuk' bizim topraklarımızda yetişmesi ve sanayimizin bu yolda gelişmiş olması, bu ürünü giyimde farklı şekillerde kullanabilmemize şans tanımıştır.

Moda Ne Demek?

Moda deyince ilk aklımıza gelen şey insanın kendisine yakıştığı şekilde giyinmesidir. Değil mi?

Bakın Türk Dil Kurumu 'moda'yı nasıl tarif ediyor;

"Moda değişiklik gereksinimi veya süslenme özentsiyle toplum yaşamına giren 'geçici yenilik' demektir."

Oysa Osmanlı kadınının modası bu tanımlamaya uymuyor. Çünkü o, ne geçici yenilik, ne de eski bir tarz. O zamanki bindallılar yerini beyaz gelinliğe bıraksa da, morundan kırmızısına, sarısından yeşiline albenili renklerle Osmanlı kadınının giysileri hala kına gecelerinde ve halk oyunları gösterilerinde tercih edilen bir giyim şeklidir. Bu giysiler, Şehrazat'ın, Şahdiyar'a anlattığı, hiç bitmeyen "Binbirgece Masalları" gibi nesilden nesile aktarılır.

Adana Geçmişte de Günümüzde de Şık

Geçmişte bir restoranda, bir sinemada Adanalı bayanları çok şık döpiyesler, erkekleri takım elbise, şapka, papyon kravat ile görmek mümkündü.

Burada sizlere bir nostalji yapmanızı önerebilirim. Annelerimizin albümlerini karıştırırsanız siyah beyaz fotoğraflarda bu bahsettiğim giyimleri görebilirsiniz. Bu fotoğrafları günümüzle karşılaştıracak olursak Adanalı hanımlar ve beyler hala şık giyiniyorlar ve modayı takip ediyorlar. Geziyorlar, araştırıyorlar ve en önemlisi yakıştırıyorlar.

Bunu en yakından görebileceğimiz yerlerden biri Ziyapaşa Bulvarı. Eski Metro Sinema Sokağı'nda yürüyüş yaparken etrafımızda göreceğimiz beyler ve hanımların şıklığı göz kamaştırıyor.

Şalvar Dünya Modasında

Şehrin ilçelerine, kasaba ve köylerine baktığımızda ise; Adanamızın simgesi haline gelen 'şalvar', dedelerimizin, ninelermizin yani yaşlı insanların giydiği vazgeçilmez bir giyim şekliydi. Özellikle kırsal kesimlerde çiftçilikle uğraşan insanlar hala şalvarı severek giyerler. Bizim insanımız rahatına düşkündür. Toprakla uğraşırken resmen toprakla bütünleşirler ve rahat bir giyimi olduğu için de şalvarı tercih ederler.

Batılı modacıların da etkisiyle 'Şalvar' modasını herkes takip ediyor, hatta gece yaşamına dahi taşıyabiliyor. Tabii moda tasarımcılarının bakış açısıyla daha modernize edilmiş şekillerde ve renklerde. Bir başka moda sohpetinde buluşmak üzere.

Sevgiyle kalın.■

nejlatas@altinsehiradana.com

Abone Formu

Yıllık abonelik ücreti 45TL'dir.
(Adana dışı aboneliklerde, ilave kargo ücreti nedeniyle 60TL'dir.)

Adınız:.....

Soyadınız:.....

Mesleğiniz:.....

Adresiniz:.....

.....

Telefon:.....

E-posta:.....

☐ Abone bedelini olan 45TL'yi belirtilen hesaba yatırdım.
Dergiye adresime gönderiniz.

☐ Abone olmak istiyorum.
Yetkili elemanınızı gönderiniz.

Hesap Numaralarımız:

Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti.
Garanti IBAN: TR02 0006 2000 0510 0006 2980 58 (TL)
Atatürk Cad. Şubesi (051) / 6298058 (TL)

Adres:

Kurtuluş Mh. 64013 Sk.
Nurşen Hanım Apt.No:19/2
Asma Kat D:19 Seyhan/ADANA
0 322 456 06 90

www.altinsehiradana.com
info@altinsehiradana.com

Bize Dergimizle İlgili
Görüşlerinizi
Yazar mısınız?

.....
info@altinsehiradana.com
.....

Kurtuluş Mh. 64013 Sk. Nurşen Hanım Apt.
No:19/2 Asma Kat D:19 Seyhan /ADANA
0 322 456 06 90

Bunları Biliyor musunuz?

Adana İsminin Kaynağı

Adana'ya ait en eski yazılı kayıtlara ilk defa, Anadolu yarımadasının en köklü uygarlıklarından biri olan Hititlerin kaya kitabelerinde rastlanmaktadır. Boğazköy metinleri olarak bilinen M.Ö. 1550'li yıllarda tarihlenen bir Hitit tabletinde, Adana havalisinden Uru Adania yani Adana Bölgesi olarak bahsedilmektedir. Bu konuda sadece bu tablet dikkate alınacak olsa bile, Adana ismi en az 3540 yıllık bir geçmişe sahiptir.

Churchill Adana'da

Dünya Savaşı sırasında (30 Ocak 1943) İngiltere Başbakanı Winston Churchill ve İsmet İnönü, Adana'ya 23 kilometre uzaklıktaki Yenice'de biraraya gelmiştir. Toplantıda Churchill, Türkiye'nin müttefikler yanında II. Dünya Savaşı'na katılmasını istemiş, ancak İnönü bunu reddetmiştir. Tarihte bu zirvenin Adana Buluşması olarak bilinir.

Adana'nın Nüfusu

İkinci Dünya Savaşı'nın ardından gelen yardımlar ve başlayan endüstriyel yatırımlar ile büyüme trendine giren Adana'nın merkez nüfusu, 2009 yılı TÜİK verilerine göre 1.563.545 kişiye ulaşmıştır. Adana nüfusunun %87'si kentlerde, %13'ü ise köylerde yaşamaktadır.

İlklerin, Teklerin, Enlerin Kenti

Yeri ve ismi değişmemek koşuluyla, dünyanın en eski şehridir Adana. Arkeolojik kalıntılarda adı geçen Adania ile, Antakya, İstanbul, Efes, Roma gibi eskilikleriyle ünlü şehirleri kıyaslarsanız, hemen aradaki 1000 yıllık farkı hissedebilirsiniz.

Şehir dünyanın en eskilerinden biri olunca, şehri oluşturan bina ve yapıtlarının da ona eşlik etmesi gerekir. Örneğin Seyhan Nehri'nin iki yakasını birbirine bağlayan 7 köprü'nün en eskisi olan Taşköprü de "Dünyanın hala kullanılan en eski köprüsü" ünvanına sahiptir.

Dünyanın Hipokrat tarafından kurulan ilk hastaneleri kabul edilen Aeskulapionlar'dan birinin, Adana il sınırları içinde olduğu örneğinden yola çıkarak, bir çok ilkin de Adana'da gerçekleştiği bilgisini iletebiliriz.

Adana aynı zamanda çok sayıda tekinde yaşandığı bir yerdir. Örneğin kentin sırtını dayadığı Toroslar, dünyada endemik (sadece o bölgede yaşayan) bitkilerin en fazla olduğu bölge olma özelliğini korur.

Kısacası Adana "İlkler'in, Tekler'in ve Enler'in Kenti" olarak bilinir. Adana'ya ait bu ilk, tek ve enlerin sayfalara sığmayacak kadar çoğaltılabilir.

Bayram

En doğal meyvelerden,
Daren Meyve Suyu!

www.sevenplusad.com

OĞUZ GIDA

www.oguzgida.com.tr

DAREN

www.daren.com.tr

Daha fazla mutluluk BP'de.

Gülümsemek bir an sürse de mutluluğu tüm güne yayılır.
Bu anlar için hep aynı yerdeyiz. Daha fazla mutluluk için
yol üstünde değil, yol boyunca sizinle.

**DAHA
FAZLASI**